

گیدی گسٹہ

(ہفتوی)

میر عاتق خان مینگل

گیدی کسو

(پہتی)

(میر عاقل خان مینگل)

بلوچی اکیڈمی کوسٹہ

© بلوچی اکیڈمی کوسٹہ

گیدی کتو	:	کتاب نام
میر عاقل مینگل	:	نڈکار
نذر محمد بنگلونی	:	کمپیوٹر کمپوزر
عزیز جمال دینی	:	ڈیزائننگ
غوث بخش صابر	:	پروف و انوک
آئی ٹیک پرنٹر	:	پرنٹرز
اگست 1973ء	:	اولی چاپ
2011	:	دومی چاپ
500	:	داگ
200 کلاڈار	:	بها

ISBN: 978-969-8557-88-1

نامدات

بلوچ ماس و گہارانی نامء

تاکدیم	سر حال	یڈ
1	ایشیر عبدالقادر شاہ ہوانی	الف
2	پیش گال	-1
6	بوڈے بوڈاں، شاہ تپورکان	-2
8	کدو	-3
11	بلگ و پشی	-4
13	گوچک	-5
17	یڈک زنگلک	-6
21	گڑک و مشک	-7
24	مانی شیر انزی و زوبا	-8
27	تو تو و درتو	-9
31	کسمیل و گریہ تو	-10
38	کوه نا کو	-11
45	چا کر چارچم	-12
50	بجن لالا (ماتونگ و کینگ)	-13
54	ترکک سلیمان (پس پتی، ماس و تی)	-14
59	لالا شاہ جمال و ادا ماہکان	-15
65	عزرو ملک و شاہ بخت	-16
75	گری جنک	-17
81	حسن شکس	-18
89	لال بادشاہ	-19
95	ہزار خشت	-20
105	پریانی بادشاہ	-21

پیش لفظ

بلوچی اکیڈمی 1958ء بزاں شہ نیم پٹریء بلوچی زبان، لوزانک، دودور بیدگ، تاریخ و روایتانی دیمرنی و آہانی رکھ و پل و جہد و تہا گلایش انت، ہنچو پہ بلوچی لوزانک، دودور بیدگ، روایت و نند نیا د و بارہ و بازیں کتاب شنگ کنگ۔

اکیڈمیء بلوچی زبان و ادب و ابید بلوچ قوم و بلوچستان و بار و تہر تہریں سر حالانی سر و گوں بلوچی و اردو، انگریزی و فارسی و تہا ہم کتاب شنگ کنگ۔ ہنچو اے علمی و لہز انکی و بلوچانی علمی لوزانکی، تاریخی و دودور بیدگی مڈی و کہ آ سیند در سیند شہ یک نسل و دومی نسل و بدل بوان و مارا سر بوتگ انت ما ایشان و، یکجا کنگ انت و کتابی در و شم و تالان کنگ انت۔

بلوچی اکیڈمی شہ و تی اڈ دیگ و تاں مروچی سے صد و گیش کتاب شنگ کنگ کہ آ گیشتر بلوچی لوزانک، دودور بیدگ، گیدی قصہ، گرائمر، تاریخ و زند حال و سر و تالان انت۔ شہ بلوچی اکیڈمی و نیمگ و چھاپ و شنگ بوتگیں کتاب یونیورسٹی، کالجیاں و اسکولاں ابید فیڈرل و صوبائی پبلک سروس کمیشن و چکاسی کورسانی تہا ہم ہور انت۔ پمیشا ایشی لوٹ باز گیش انت۔ ہر دیں کہ اے کتاب ہلاس بوہگ و بے گواہ بوہگا انت، پمیشا ما ایشانی دوارگ چھاپ و شنگ و بست و بند و کنگا ہاں۔

واجہ عاقل خان مینگل و نوشتہ کرتگیں کتاب ”گیدی قصہ (پتھی)“ ہم بے گواہیں کتابانی تہا ہور انت پمیشا ہمے لوٹ و گذرانی خاترا ما اے کتاب و دوارگ چھاپ و شنگ کنگا ہاں۔

اشیر عبدالقادر شاہوانی

جنرل سیکرٹری

کوئٹہ

20 اکتوبر 2010ء

پیش گال

دُنیا ءِ پتچ زبانے نیست کہ آئی توک ءِ ادب ءِ بے پادانیں مدّی پیے مان نہ انت۔ ہر زبان، کنڈ ءِ زبان، ہر کونین زبان ءِ ادب ءِ اے مدّی ہما زبان ءِ گشوکانی راہی زند، دیوانی زند اور معاشی زند ءِ گوناپ انت۔ اے پوچیں گشگ کہ پلان زبان ادبی زبانے او پلان زبان ادبی زبانے نہ انت، پوکیں گتے۔ گیستمی سدی ءِ اے کپ منگ یوتگ کہ دُنیا ءِ درست کونین زبان وتی لٹریچر بزان او بے دارنت۔ تو ڈینکہ اے کتب شمالی ءِ برپانی اسکیو زبان انت یا افریقہ ءِ لوچیں لو لو آئی زبان انت یا امریکہ ءِ جنگلی ریڈ انڈیزانی زبان انت یا گولیس مگولانی زبان انت۔ البت اے گشگ یوت کنت کہ کردے زبانانی ادب نمشنگ یوتکنت او کردے بے نمشت ءِ منگ انت۔

دُنیا ءِ زبانانی بے نمشتمیں ادب ءِ ڈل ءِ بلوچی زبان دی گون انت۔ انچس کہ زبانزانتانی پٹ ءِ پول ءِ پندر ابوتگ، بلوچی زبان آریا ہی زبانانی ٹولگ ءِ سکت کونین زبانے۔ اگر کونین ایرانی کتاب و کتبران کند و چارہیت، داں، اے ام سھر ابیت کہ بلوچی زبان چہ ”نمشتمیں ادب“ ءِ چٹ بے بہر نہ انت۔ اے ڈول پانزدہمی سدی ءِ پد ءِ آزمانک و دپتر دی بلوچی ءِ نمشنگ یوتکنت چوش کہ لندن میوزم ءِ بہرام شاہ جمال ءِ آزمانک ءِ قلمی نسنگ کہ ماں مکران ءِ نمشنگ یوتگ۔ بلوچی زبان ءِ کیشترین نمشتمی ادب نونزدہمی و گیستمی سدی ءِ شروبت۔ نونزدہمی سدی ءِ نیاجی ءِ انگریزاں بلوچی ادب ءِ بازین دروشم

نوا آرتنت وچاپت انت۔ پدء گيستمى سدى ء اول ء بگرتن مروچان بلوچانى وتى و اسكار
 وکمار بازيں بے نمشئين بلوچى ادب ء مڈى صحج کزنتت وچاپ و شنگ کزنتت و لے
 بلوچى ء بے پاوانى ادب ء مڈى ء سرجمين نوا آرگ ء نہ عجت انت۔

بلوچى ء ادبى مڈى ء يک بے مئين بهرے هما آزمانک و کسو انت کہ کرمانى
 کرن ماں بلوچ اُستمان ء گشگ و اشنگ ء کايئت۔ ايش پشت و پيرىانى گڈو
 پدرائت۔ ايشان گوسگين بلوچانى راجى و سياسى زندء سگى و سورى، حُب و واہگ
 اوچھاژوگل ء گوناپ مان انت۔ ايشان انوگيس بلوچانى راجى زندء دروشم دى درابنت
 ۔ چوبزان اگہ يک زبان ء گشوک اورها گشوکانى گوسگين دورانى راجى زندء و شى و تحلى ء
 تاريخ ء چارگى انت، داں، هما کونين آزمانک و کسو آبراچہ ادب ء دُرست دُروشمان
 گيشتر و پاکتر پيش دارنت۔

يک اُستمان ء هما کونين آزمانک و کسو نہ ايوک ء آنى راجى زندء آديک
 بنت بلکن اما زبان ء کونين گال و گالواراں ام هما ساوئیں و زء دارنت۔ اگہ يک يے
 نمشئين زبان ء آزمانک و کسو ممانت، داں، آنى کونين گال و دروشم دى نہ مانت پيشا
 يک کونين زبانه ء زندگ و راه رکينگ ء پء اے لمحى انت کہ آنى آزمانک و کسو ام
 رکينگ بنت۔ يکے اے آزمانکانى آديک ء بلوچى زبان ء بِن و بچک او آنى گشوکانى
 گوسگين تاريخ ء گنديت۔ مثلاً بلوچى زبان تام هند ء زبانان گون گيشتر ء سيالى داريت
 اوچہ تام سد و ميل ء لڈ و بارکنان ء بلوچستان ء اُتکھ و سر بونگ۔ اُنچو کہ تاريخ انت
 کشت کہ بلوچ چہ روکپتى ايران ء آتلکنت بارے اودء آوانى بلوچى زبان ء نشان پيش

کچھ کت؟ ہر دیں پت و پول بیت، واقعی نہ ایوک ء بلوچی زبان ء نشک و نشان گندگ ء
 کانت بلکن بلوچانی تمنانی نکر و نیری ادا وانی دود و ربیدگ دی اود ء درابت۔ مثلاً
 آزمانکانی کشک ء بلوچی آزمانک، بز و گرک ء ولجہ آقائی محمد جانفشان ماں البرز ء کوہانی
 داماں ء قم ء شہر ء حج کرنگ کہ تنزکا اود ء یکت نہ یکت وڑ ء کشک بیت۔ (بکند: ماہتاک،
 ہنر و مردم، چاپ: طہران، فروری۔ مارچ ۱۹۷۲ء)۔

آزمانک و کتوانی کشک و اشکنگ انکس گران نہ انت، انکس کہ آواں
 گوشدارگ ء پدماں کاگداں سبل کنگ اے کارام آسان بوت کت اگہ گوں ماموجود
 گیس دور ء مشین بوتیں چوش کہ شیپ رکارڈر۔ آزمانکانی حج کنگ ء دومی گرانی ایش
 انت کہ زہگ وزاہول ایشاں مردینانی دیم ء کشک ء یالچ کنت یا یک آزمانک ء
 واروار آ کشک ء بد برنت۔ سیکسی بلوچانی راجی زند ء آزمانکانی کشک ء یک نکتیں و ہدوپا
 سے بیت اود کہ کشک شر نہ انت۔ اے و ہدوپاس شپ ء نان ء پداو کیشتر زمستان ء
 دراجیں شپاں کیت۔ ہمیشا و ہدوپاس ء پابندی، زہگ وزاہولانی شکت دلہر زگ دور کنگ
 او پد ء کاگد و کلم ء زورگ مزین واریے لوہیت۔ چاری گرانی ایش کہ زہگ وزاہول اولی
 وار ء بلکن یک آزمانکے ء گپ و چند بکت ہمیشا یک دور وچ رند پد ء اشکنگ التمی انت
 چو براں آزمانکانی سبل کنگ ام سگت و ہرے لوہیت۔ انکس واری ء پد ام آبید شیپ رکارڈ
 ء زہگ وزاہولانی زگریں زبان ء سبل کنگ ناپیلو مانیت۔

اے نمشکار ء انچو کیشتر زہگ وزاہولی آزمانکان ماں نوہکے ء ۱۹۵۴ء سبل

گرت و لے لختیں ماں شاکوٹ ء ۱۹۷۱ء حج کرت۔ اے آزمانک رخشانی و کمرانی پاڑھو ء

گنت۔ مکرانی پاڑھوہ کر دے کسو تربت ء زرتحاقون نامی یک کارگرے اشکناہنت۔
 اے ۱۹۵۴ء پتے کہ مئے گچکی سیادچہ تربت ء بہ نوشکے آھقت۔

رخشانی و مکرانی پاڑھوانی و کہ آ زمانکان پہ من وتی کہول ء زہگ و زالہولانی
 منت واران۔ من اے گپ ء ام پہر بندین کہ اے آ زمانکان کر دے ماں رودراتکی
 بلوچی پاڑھوان است انت۔ اچ ایشاں چے بلوچی اکیڈمی کوئٹہ ء ”گیدی قصہ“ نامی
 کتاب ء تاپان چاپ و شنگ بوتکنٹ۔ اش ایشی ظاہر انت کہ درست بلوچ اُستمان ء
 راجی زندوواہگانی بن و ہچک یک انت۔ بلوچی راجی ء نیامچی روداتکی، ڈہانی کسو دی
 است انت و لے آدانی پوشاک بلوچی راجی زندوواہگانی پوشاک انت۔ انچو کہ بلوچی
 شاعری ء ”لیلیٰ مجنون“ ء کسو بلوچی راجی زندوواہگانی انت۔

اے نمشتکار ماں اے کتاب ء آ زمانکان سہ ۳ و نڈان بہر کر تگ اولی و نڈ ء لڑ ء
 کسانیں چک و پوچکانی آ زمانک انت۔ و دی و نڈ ء راجی زندوواہگانی و شی کنی ء کسو انت۔
 ایش پہ کیشتر زانتی و مزن ٹوہیں زہگان انت۔ سکی و نڈ ء دیو و پریانی کوہنیں ایرانی کسو انت
 کہ کسان و مزن اورست دراجیں زمستانی شپان آچانی گردوگیں ء نشنت و گوش داشتنت۔
 گڈ ء اے نمشتکار بلوچی اکیڈمی ء و اجکارانی اوہماؤرستانی منتوار انت کہ اے
 کتاب ء چاپ و شنگ ء کمکار انت۔

شمئے وتی میر عاقل بلوچ

شالکوٹ ۲۰ ستمبر ۱۹۷۱ء

”بوڈے بوڈاں، شاہ تپورکاں“

(کسانیں چکاو گوئو آنی سراں بوڈ گرگ ورنڈگ ءِ وخت ءِ گول آواں مات

وگہار بوڈ ءِ اے ڈولیں کسو کفت)

است ات بوڈ ورسک و تپورکاںی بادشاہے۔ اے بادشاہ ءِ جاگہ و ماڑی بزیں

کور دیمیں مودانی نیام ءِ ات کہ اود ءِ نہ سا بون و شود و میٹ ءِ آپ شت، نہ تیل و بوڈ وارو،

نہ استرگ و شکت۔ نہ مشین۔ بوڈ بادشاہ ءِ وزیر یک زئڈین تپور کے ات۔ بادشاہ و ت

شت، غریبی پچ گورا کڑت، وڈمن ءِ لشکرانی چاری بوت۔ ہر لشکرے کہ آئی مودانی

لد و گریشگانی نیمگ ءِ آحت، شاہ تپورکاں و تی وزیر ءِ حال دات۔ درست بوڈ و تارا

چیر دانت۔ وزیر جست کرت، بوڈے بوڈاں، شاہ تپورکاں، چونیں لشکرے؟ شاہ

تپورکاں گشت خاک و دھنز ءِ لشکرے! دانا وزیر زئڈ گشت ”پچ ترس نیست در بیات،

دول و چاپ جتاں دھنز و حاکاں و شاہت گشت“۔ زانکارین وزیر زئڈ ءِ گپ ءِ بادشاہ

زرت، دھنز ءِ لشکرے پہ نان کرتنت۔ ہر دیں دھنز ءِ لشکر شت، زئڈ دیت بادشاہ ءِ دوارگ

آزردگ انت، جست کرت، بوڈے بوڈاں! شاہ تپورکاں پرچے ملور ءِ؟ گشت،

زانوگریں وزیر زئڈ، زانئے کہ آپ ءِ لشکر آحت و دھنز و سل و حاک و چلن بستگ و بڑتہ،

نون مئے نیمگ ءِ کیت۔ زانوگریں زئڈ گشت، گڑتی مکن! مودانی جنگل ءِ مادرست

چیرباں و وڈمن نا اومیت و نامراد گردی روت، ہر دیں آپ ءِ لشکر آحت، بوڈ ورسک

و تپورک درست درانہ بوتنت، آپ ءِ لشکر پوک ءِ پدی شت۔ یک دور وچ پد بوڈانی

بادشاہ پدءِ ملور و مونجا بوت۔ وزیر و وکیل دوارگ جست کرتنت، بوڈ بوڈاں شاہ تپورکاں

، چونیں لشکرے؟ بادشاہ گشت، آپ وسایون ء لشکرے گرانیں، زندگشت، پکرے پتے نہ
انت۔ ایش ام سوب نہ برنت۔ آپ وسایون ء پد آپ ء لشکرگوں وت میٹ وشوہ
لشکرے زرت آحت وے بوڈاں ہیارگرت نہ گت۔ لہتیں روج رند بوڈانی سردار
وسرک دوارگ بادشاہ ء جست کرتنت، بوڈے بوڈان، شاہ تپورکان، چونیں
لشکرے ”گشت“ شوماں شکت و شانگ کیت، شماراندیت وروپیت بارت، نون درست
بوڈواوزنگ گریوگ ء لگنتت۔ زانتکاریں زندگشت، بلیت دُعا و زاری ء ارساں خشکیں
واری ء! بیات نتچن بلکہ مے پدوپاچوڑے پیش کپیت۔ درست بوڈمودانی اندرین
جانکان و تاراچیردانتت۔ شکت و شانگ ء لشکر زند زندین بوڈاں بازینے دزگیر کُرت
وگشت۔ تپورک بازنگ و گرگ بوتنت وے کسان زاتیں رشک زندگ مننت ء پد ء
بوڈاں وتی بادشاہ ء جست گرت، بوڈ بوڈاں شاہ تپورکان حال حیرانت، بادشاہ وتی
ارساں پاک کُرت وگشت، بدبختاں مین کیت مین! شے دیار ء روپیت بارت، بوڈواہ
دویل کنان ء جستت مین کچ موداں برت گشت۔ چے روج رند بوڈاں پد ء وتی
بادشاہ ء جست کرت، بوڈ بوڈاں! شاہ تپورکان! چونیں لشکرے۔ بادشاہ پریات کنان ء
گشت، استرگ ء لشکر! استرگ کہ شمار ء بنہیل کنت۔ چکچین کنت، ہبار کنت۔ بوڈواہ
زندگ کرتنت۔ استرگ آحت درست موداں سا پکرت۔ بوڈاں برت بندی گرت پد ء
بوڈ بازوگیش بوہان بوتنت و بادشاہ ء جست کرتنت۔ بادشاہ گشت، نامراداں نون ہچک ء
تچ ادیت نیست پرچیکہ بوڈدارومار ہچک کنت بس بیات مودانی دیار ء پلن برون۔

کدو

است ات است ات یکت سوداگرے۔ ایسی دو جکت اتنت۔ یکت نام لال
 ات۔ دومی ویا قوت۔ ہر دو جکت رنگینہ وزیا اتنت۔ ماسن وپسن آواں سکت دوست
 داشتنت۔ آواں ڈن ۽ نہ اشنت نوا نظر ہنت۔ ہر دو گس ۽ دتکت سوارتنت، خاکد کوہی
 (خاند کوہی) پلکوہی وپچکاہی کرتنت۔ ہمایگانی جکت آواں وس کرتنت برون چچ
 شودگ ۽ برون سیل ۽ برون ڈن ۽ المصور کنن، چادر چکت کنن ولے آگشتنت، نہ ماسی
 اے پس و مات جنگ کنت، ماکس ۽ اویلی وچار کلن ۽ ڈن ۽ نرون۔ بوت بوت کتے
 اے جکت مزن بوتنت ات و مٹ گس ۽ بندی نشتنت۔ یک روچے آواں پس و ماس گس
 ۽ ساڑی نہ اتنت۔ ملک ۽ جکت مچ بوتنت، ویرگ و لیلو جنان ۽ سیل ۽ در کپنت۔ دوسہ
 جکت آحتت لال ویا قوت ۽ منت گشتنت، اے ڈولیس اتم وپل پد ۽ گندگ ۽ نیابت۔
 بیابرون شمے ماس وپسن بھی نہ گشتنت۔ جنکان پہ زور لال ویا قوت ۽ گر کرنت۔ شنت
 جو دو مپد ان زپند وچمر چناں، شیر ودر گرد جنان ۽ چاپ و لیلو جنان ۽۔ روچ آحت بیگہ
 بوت۔ جکت دیستنت یک آنچیں سیاہین، مے کیت کہ توبہ و سو آن۔ درست جکت
 حلک ۽ نیمگ ۽ تنکت۔ کس ۽ کستوین لال ۽ سڈ بوت۔ لال پشت کیت کپان و گریوان
 ۔ یا قوت انگہ مزن ات حال و بد حال گس ۽ سر بوت۔ لال اے بوچ ۽ بن ۽ پرت
 آ بوچ ۽ بن ۽ ز پرت نہ او بخت۔ تر ندین گوات سرو چماں حاک مان کنان ۽ لال ۽ دکہ
 دیان ات۔ گوات گوانک جنان ات لال گودی ۽ بال دہت۔ لال ادا و د ۽ تزان
 و کپان آحت یکت کدو ۽ ول ۽ اڈا سر بوت۔ کدو کشت لال بیامن ترا بگل ۽ کنین۔

لال ۽ کدو لاپ ۽ گرت۔ لال شت کدو ۽ لاپ ۽ دیت اُف چو نین جو نین شهر بازار
 آنت۔ بازار ان گشت و سِل گرت آحت یکت جا گئے یک بکتے لک دست ۽ تچان ۽
 روت۔ لال گشت، براس کجا الکر کنان ۽ روے؟ گشت منی گرو گیس بگے اُدا گار پیتہ ہما ہی
 پدورند ۽ جنین۔ لال دیم ۽ شت دیت دوسر ۳ مردم یک کہنے ۽ آپ کشگ ۽ انت گشت،
 شاپرچے آپ کشگ ۽ ات؟

گشی اے میس و بزانی ہیرین غوشم نون کایت۔ لال شت دیم ۽ دیت یک
 ماڑیے، تہا پترت شت کہ شت اے ماڑی ۽ کوئی ہلاس نبت۔ ہر کوئی ۽ دگہ رنگ ۽ پرش
 وغالی آنت۔ ساز و سامان انت و لے مردم کس نیست۔ شت ماڑی ۽ آدیم ۽ دیت
 مرگ و ملا ہونیت۔ لال گوں یل و گوازی ۽ گت ات۔ مات و پس آئی پرت ولوٹ ۽
 شہر شہر و بوج بوج گشتت، ہر بوج و جر ۽ جست کرتنت ہر کہ اے گشت لال گوں گوات ۽
 شت۔ پے آحت کدو ۽ جست گرت:

کدو! کدو! لال ۽ کدی دیتہ کدو؟

کدو گشت! درد کدو، حاک کدو، پد کدو

لال ۽ کدی دیتہ کدو

لال شتہ، گوات ۽ زتہ

پد ۽ لال ۽ مات سرچ و سر در آحت و گریوان ۽

کدو ۽ جست گرت

کدو! کدو! لال ۽ کدی دیتہ کدو؟

کدو گشت: درد کدو، ہاک کدو، پُر کدو

لال ء کدی دیستہ کدو

لال شتہ، گوات ء زتہ

ماسے ہر یوچ و جڑ ء حسرت کناں ء شتہ۔ لال ء دانی و نو کر آحتنت کدو امیرنگ

جواب دات۔ نیٹ لال ء پسن یک بلعی ء بازیں زرے دات کہ پدہ بینی پکنت۔ بلعی پدگ ء

چارت دیست لال کدو ء اندر ء سیل و گوازی کنگ ء انت۔ بلعی لال ء پسن ء سونج دات۔

لال ء پس گشت من ہر یک کدو و کوئنگ ء حسرت کرتکن کسے لال ء گواہی ندات۔ بلن من

وت روین۔ بلعی آحت اما مزین ڈالی کدو ء حسرت گرت:

کدو! کدو! لال ء کدی دیستہ کدو

کدو گشت: کدو کدو! درد کدو! حاک کدو، پُر کدو

لال ء کدی دیستہ کدو

لال شتہ، گوات ء زتہ۔

بلعی گشت، ہاں قجگ ء زاہگ، تخی دپ کشیت لال ء بر تلگے، لال ء بیار

یا ترا برین۔ بلعی زرت کدو ء سستا سر ء ایر گرت برت۔ بلعی اود ء کدو ء درستانی دیم ء

ایر گرت گشت، نون من کدو ء گپ کنین، کدو کا پر ء کار چے جنین و ملیانش کشین شپ ء

ڈال و ڈیلی کینن ورین۔ کدو درک کپت در آحت، مات و پسن دروت گپقت۔ گشت،

لبا! کدو ء کدی کپت مکن منی کمک بوت او من کدو ء کس ء مذہن! کدو نون لال ء گس

ء بوت۔ لال و کدو گوازی گرتنت۔

بلک و پشی

است ات یک بلیے۔ بلی شت روچ ء، کارکت، گوپنگ گوپت یا جلگ
ریست یادائی گری کت۔ اوشپ ء کاتک وتی بوتگلیں کڈ لوء، وتی شپ ء گوازینت ووتی
شام و سوارگ ء ننان پتک۔ یکت روچے یک میر بانیں، مسایگے پہ بلک ء کتے شیر باجی
دیم داتکت۔ بلی سوارگ (سبارگ) ء نان ء کمیں تریت کت وارتے اوکیں اشت پہ
شام ء چندے شت وتی کارء۔

اے نونیک ء پشیے ات کہ باز براں بڑگیں بلک ء شیکن ء پستنگ و نان اش
دوڑ تک ات۔ اے بازی بلی ء شیراں وارت وری تک۔ اے دوران ء بلی ام ڈول ڈول
بوہان و لکڑ جنان ء پترت۔ پشی جست و منگ ء چیر ء وتارا ڈکت و لے ڈبے کمیں درات
بلی کارچ ء زرت و سٹ پشی ء ڈمب ء گڈت۔ نون پشی بہ شتر بوت و واوڑنگ گرت۔“
ہائے مننی ڈمب! وائے پمن! من شتر بوتن! نون ہر یکت منابے لک کشیت۔ بلی گشت۔
تئی ووا امیش انت! دوڑ و بڑ کہ توے! بے وس و بے واکیں بلی ء روزی ء بھنے، پشی گشت،
منانوں نسواں ء تو بگ انت۔ من ہچبر دوڑی نہ کنین۔ بلی مننی ڈمب ء دے! مننی لالاء
سور انت! من ڈینڈ و رسوا بوتن، بلی گشت، منی شیرانی بدل ء بیار پد ء ڈمب ء چہر، پشی
گریوان و پشان شت بڑگ ء، گشت، بزو! شیر دے دہین بلی ء بلی منا ڈمب دنت، ڈمب
ء پد ڈمب ء بندیں، رہین وتی لالاء سورء، (ایسی ء گٹ ء گشت) بڑگشت، برہ پمن پن
ونال بیار، پشی شت کہو ر ء در چک ء گشت، کہو ر! کہو ر! نال دے! نال دے! نال دے! بزو ء بزو
من شیر دنت، شیراں دہین بلی ء، بلی منا ڈمب دنت ڈمب ء پد ڈمب ء، رہین وتی لالاء
سورء، کہو ر گشت، برہ پمن کپوت ء کدوے بیار، پشی شت کپوت ء انجو گشت، کپوت!

کپوت! کدو دے، کدو ۽، دین کھور ۽، کھور منا مال دنت.....

کپوت گشت، برہ بزرگ ۽ پمن دان بیار، پشی شت بزرگ ۽ لوگ ۽ گشت، بزرگ

مندان دے! دانان دین کپوت ۽، کپوت منا کدو دنت.....

بزرگ گشت برہ ہندو کیلگ ۽ پمن کشارے بگر۔ پشی بے وس شت بند ۽

اوشتا گشت، ڈگار! ڈگار! کشار دے! کشاراں دین بزرگ ۽، بزرگ منا..... ڈگار بند

گشت، برہ پمن آپ بیار بند ۽ پزکنن، نون پشی شت ڈوئی جت و بے ڈمب ۽ گس ۽

گس ۽ گردگ شرے ات۔ بے وس بوت نشت گشت،

یار بی ایار بی لافح سینعتن۔ خیر اللہ یار بی

قادیر امر بوت ہور و جمہر بوت، کیلگ و بند پز بوتنت۔

نون ڈگار گشت، برو بزرگ ۽ بیار، بزرگ پہ چھاڑو گل کشت پشی ۽ بڈے دان

دات۔ پشی و شاں، کندان دانان کپوت ۽ دات و کدوے گپت۔ کدو ۽ کھور ۽ دات

و پتن و مال گپت۔ پتن و نالاں بزو ۽ دات۔ بزو آئی تاسک (کسانیس کوڈی) ۽ شیر ۽

پڈگت۔ شیراں برت بلی ۽ دات۔ بلی باز ہیرات و ندر بوت، آسر ۽ نیک دوات

و پنت دات۔ پشی ۽ ڈمب ۽ پد ۽ سکت و ساٹ گت۔ پشی ڈمب ۽ پد ۽ میا و کنان

۽ شت و تی لالاء سور ۽۔ منام سور ۽ بڈو چھٹی ۽ دز گپت کہ پر شا بیاریں بلے زاہگاں

راست زانت کہ راہ ۽ کچکاں پلت۔

گوچک

است آت۔ است آت یک پوریا گرے۔ ایشی جن ء زہگ نبوت۔
 پیشا پوریا گر سکت نمکین آت۔ یک روچے شت یک پیرا ساء درء کپت۔ پیر گشت،
 اور دتہ چونینے ء ادا کپتگے؟ گشت مناجت ء جتہ۔ منازہگ نیست۔ پیر گشت شتر تواسے
 لٹ ء بزور برہ آشکے، سوپ ء در چک ء بجن۔ یک سوپے کپت، کپتے وتی جن ء بدے،
 اگر دو سوپ کپتت گڑا یکے تی جنے۔

پوریا گر شت لٹ ء جت یک سوپے کپت، زڑت سوپ ء سر گپت آحت کس
 ء وتی لوگی ء تو ار کڑت۔ گشت یک پیر چلہ کٹے منادین سوپے داتگ۔ بیالے کپت ء
 اش تو بور۔ جن گشت امود ء بانڈ فرء ایر کٹے منی دست گٹ انت، آرت ء تر کینن کاہن
 تو برہ کٹے آپ بیار۔ پوریا گر کلی ء زڑت شت کو ء آپ کشگ ء۔ شکے آحت پترت
 کس ء۔ پوریا گر آحت چارت بانڈ فرء سوپ نیست۔ وتی جن ء جت کرت سوپ ء
 وار تے گشی نہ من نہ وار تہ۔ لکشت گڈا کجا گار بوت؟ جنے گشت شنک ء من دیست کس ء
 پترت، پوریا گر پٹت دیست شنک ء گپت، دست ء برت شنک ء نک ء انچکلیں تریشکے
 دیست کشت جن ء داتے جنے اے تریشک ء وار تہ۔ یوت یوت بنے لاپ پتر بوت،
 نہ ماہ ء رند درد گپتے کپت۔ پوریا گر شت حلک ء دانی ء آورت و بازیں ہمسایکیں
 زالبول چ بوتنت۔ پوریا گر ء جن دیست گوچے، گوچک شول کورت، شت بوئڈک ء
 چیر ء پترت، درست جنین جتت، ہر یکے گشت پوریا گر ء کس ء گوچے ودی بوتگ۔ کس
 پوریا گر ء جن ء ہیال داری نہ کورت۔ پوریا گر دل ء کشت ہر چے است مارا منظور انت

- گوجک اے کس ء مزن بوت -

گوجک یکت روچے شت چارت یکت پلے شت شیر و شیلانچ کنگ ء انت -
 گوجک وتاراپد ام دات زکتے جوڑ کرت - بلی ء چم کپت گشت، حیرات پہ ہداجان
 چونیس زبریں زکتے ایرانت - زرت وتی دُرت روگناں تہائے ماں کرت جندے شت
 گوپتہ گوپگ ء کت بوت - گوجک شموداوتارا ڈیل دیان ء آحت وتی کس ء کشی، ماتی
 ماتی کت ء پانچ کن، ماسے زرت تائے کت ء ایر کرت - گوجک ژبڑ روگنان مان
 کرت - ماسے گشت، ندر پہ مے لونڈین گوجک ء برہ نون گوازی کن -

یک روچے گوجک شت انبار ء وتارا گوالگے جوڑ کرت - انبار چین دیستے گشت
 چونیس جوانیس گوالگے زرتے بُرتے گلگان کاسگ ء داغت و گوالگ ء مان کرت -
 گوالگ ء گوک ء ایر کرت بُرت کس ء - شپ ء گوجک ڈیل و ران ء آحت گشت، ماتی
 ماتی کت ء پانچ کن، ماسے زانتے، کونے کت تالاں کرت - گوجک دُرت دانان
 ریتک - ماسے گشت، گوجک مناشنکے جتے ندر پہ گوجک ء -

دگہ روچے گوجک شت حرماگ ء باگے ء - وتارا کتے جوڑ کرت - باگبان
 دیستے زرتے - بُرت حرماگ ء پرت کرتے آورت کس ء پڑی جتے - شپ ء گوجک ڈیل
 و ران ء آحت وتی کس ء کشی، ماتی ماتی کت ء پانچ کن، ماسے وتی جاگ ء دامن ء
 برز کرت، درست حرماگاں مان کرت - ماسے گشت گوری بہین پہ گوجک - دگہ روچے
 گوجک شت تلاپ ء کز ء وتارا زرتیں سُدو کے جوڑ کرت - بادشاہ و وزیر ء جتک
 آحتت جان شودگ ء دیستت چونیس سونایس سُدو کے ایرانت - ہر دو وتی سوہر و زرتے

سہاہت وزیر کشتنت سندوک ء کرتنت سندوک چچ نعت۔ سنگ بختے، ڈگار ء جتے نہ
 او بخت سندوک چچ بخت، بے وس بوتنت۔ سندوک ء مولدان بد دانت شتت بادشاہی
 ریاں۔ اود ء وس کرتنت چچ نہ بوت بادشاہ ء جنک گشت امشی بختے باند ء آہکار ء کارن
 بختے۔ سندوک ء ایر کرتنت۔ گوجک وتارا ڈیل دیان ء آحت وتی کس ء گشت ماتی
 ماتی کٹ ء پانچ کن ماسے پلو ء داشت درست سوہر وزیران مان ریتک۔ ماسے
 ندر و صدقہ بوت۔

یک روچے حلک جنک سیل ء سر گپنت آحتت گشتنت، گوجک زپندو چہر
 سنگ ء کائے۔ گوجک گشت، شمار اہدگ بہت من کاہن گوجک رند ء سر گپت۔ جنک
 لاڈکنان ویلو جنان شتنت جو دو مپدان سر بوتنت۔ ہر یکے وتی کارچ ء گشت
 چہر زپندانی چنگ ء لکت ولے گوجک شت اے بوچ ء ساگ ء نشت، آ بوچ ء
 ساگ نشت۔ جنک گشتنت، گوجک جان! گودی تو چہر نہ چنے ماتر اندوہن، گوجک گشت
 من دیر ء چینن نون گرم انت بیگھ ء جنک برگشتنت حلک ء نرینک رستنت۔ گوجک گشت
 مناکم کم چہر بدہت نہ تو شے شلواران پترین۔ جنک گشتنت، برہ ہامنگوگم بوگندہ زات۔
 گوجک رُمب کرت شت اے جنک ء پادان داتے مے، آ جنک ء پادان داتے مے،
 اے ڈول ء گوجک بدے چہر گپت آحت گشت، ماتی ماتی کٹ ء پانچ کن، ماسے کٹ ء
 پانچ کرت، چہران مان کرت۔ ماسے دروت، گپتے۔ دومی روج گوجک دل ء گشت
 درستانی ادا شنگن مروچی مدرسگے ء بروین بلکن چہے نہ چہے بیارین شت مدرسگے ء گور ء
 وتارا دلوے جوڑ کرت۔ بچک درست وانگ ء آتنت یکے ء پڑوے گپت۔ در آحت

دستِ دلوے ایرانت۔ انگو آنگو چارت کسن نیست۔ دلوے چرو کرت شت۔ دومی بچکت
 آحت چارت پلان بچک ورنانت دلوے چرو و مس کرنگ۔ آم چرو و نر برینت۔ سبکی
 آحت، چارمی آحت اے ذول و دلوپر بوت۔ گوجک ڈیل و ران و شت گشت، ماتی
 ماتی کٹ پانچ کن، ماسے وش و ش و دامن و، پلو داشت۔ گوجک چرواں چچی کرت۔
 ماسے گپت شمر چوندک و چا پور جتے۔ پنے آحت زرت پوٹ و چچی راستی کرتے۔

گوجکت دل و گشت، من و تی لک و کوشانی بدل و گرین۔ دومی روج و تارارے
 کرت شت مدرسگ و گورو کیگ و گشت۔ دل و گشت ہر کجام بچکت سوار بوت۔ آئی
 سر و سرین و پروشین۔ بچکت چٹی بوتنت دیستت حرء، پانزدہ پیست بچک حرء گردن و گوشاں
 گپنت، بازیے حرء لکت و گپنت۔ ۳ چاروتی تختی و قلمان حرء کون و غت دانتت حرء
 بد حال کرتنت۔ گوجکت دل و گشت من دوارگ مدرسگ و بچکانی اذ اچ نیابن۔

یک روچے گوجکت شت بقال و دکان و پترت۔ بکال و تی زران حساب کنگ
 و ات۔ بکال زران ایر کرت۔ گوجکت زوت یکتے چیر دات۔ بقال حیران ات اے
 زرت کجانت۔ گشت گوجکت تو زرتنگے کشی من نرنگ، کشی تو زرتنگے؟ کشی نہ، کشی پادا۔
 گوجکت پادا آحت پترت بقال و شلوار و، بقال شلوار و پترت کرت مر ت۔ گوجکت بقال و
 درست چہان کم کم و ڈوہت آورت۔ ماس و پنے مالدار و گنجدار بوتنت۔ من
 شمو دابر گشتن آحتن۔

۲۔ بڑک زنگلک

است ات، است ات، یک بڑے، آئی نام بڑک ات و آئی پس ء نا
 زنگلک ات۔ بڑک ء براسی گوں یک میٹھے ء ات۔ ہر دوک سکت لالا اتنت۔ میٹڑ
 چین و تو مشان ء گوازینگ ء رند بڑک ء گشت میٹھ ء اڈو (وز گہار) ات زانے کہ دیم
 سیاہیں چلگے کیت باید انت من و توپہ و تاں نوان و نکان ء شوئے پکنن۔
 میٹھ گش کما! من بازین چلگ و سارتی گوازینگ منانوان ء پرواہ نیست
 پرچیکہ منی کاس منی نوان انت او نکان ء ہڈ او زوار انت۔ بڑک گشت، گہار! امبرا
 میاڈ کال انت تو س کال دیتگ ڈ کال نہ دیتگ، ہر دیں سیاچلگ و زمستان آحت، نہ ڈ
 گندک ء کیت نہ کدیم۔ ماے خشک و لاغری ء نہ لو اء سگ اں نہ گوار ء۔
 میٹھ گشت، توکل پہ اللہ۔ بڑک شت پہ وت ء کوه ء یکت تملارے ء ہونڈ۔
 در کیتگ و کاہ و بوج مچ گرت۔ میٹھ بے پرواہ و ایمن ات۔ ہر دیں سیاچلگ گوں برہ
 و گوار ء آحت، گورگیں گورچ کشت، نوں میٹھ ء پس در آحت، ہوراں آئی کا
 تر بوتنت، پد ء برپ و گوار نہ بوج نہ کاہ۔ بڑک آرز ء وتی ہونڈ ء بر گے وس گرت و۔
 میٹھ لکت نہ گرت و مرت۔ ہر زمان کہ چلگ ء ہار و ہیر و پ ہلاس بوتنت و بہار کہ و
 آحت۔ دان، بڑک در آحت، میٹھ ء سل ء پہ وت ء گدانے جوڑ گرت۔ زنگ ء وہ
 بڑگ زاہت و سہ شکت آورت، دونر یکے ماڈگ، زینانی نام سیر ککو و پیاز کو ادا مادی
 گر ہنچکو۔ بڑک سوب ء شنکاں گدان ء واپنت و وت شت کاہ چرگ ء، نیمروچ
 آحت و تو ار جت۔

سیر ککو پیاز کو
 کستوین گز نیچکو
 ہر دو گورے پڑ بوتگاں
 بیات کہ شے ماس آحتہ
 بیات مچت سیر کنت
 گڈء گڑا گوازی کنت

(ایشی ءوشیں گئے ء کشت)

ہر سہیں شنگ درک جناں ء آحتت و شیر متکنت، پدء بڑک آواں پنت دات
 کہ گدان ء در میا ہت پرچیکہ شمار ابدین نظر مہ لکیت۔ اے کوہ ء یک گر کے ات۔ گرک
 اے شدکانی چاری بوت۔ یک روچے گرک میش ء سیلے بر گرت و آحت بڑک ء گس ء
 دیم ء، توارجت۔ سیر ککو پیاز کو کستوین گز نیچکو۔ بیات کہ شے تر ء آحتہ شدکاں چارت،
 واقعی میشے۔ آواں وتی ماس ء دز گہاریں میش ء مرگ ء حال! شنگ ات۔ سیر ککو پیاز
 کو کشتت ہیت۔ مہیت ہما مر تلکین میش ء گہار انت ولے گز نیچکو نہ منتے و کشت کہ ماس ء
 کشتگ در میہا ہت۔ گرک گر یوگ ء لگت کہ بیات پر شمار ہیری ان، شامنی مر تلکین گہار ء
 بدل ات، بیات کہ شمار اذروت دہیں، دل ء دوری دور ہنت۔ سیر ککو پیاز کو ء دل
 پدرد بوتنت و آہر دوک تچان ء گول گرک ء بگل گیر بوتنت گرک آواں ء دلا سادیان ء
 زرت بد کرت و برت۔ ہر دیں کہ بڑک آحت جنگ اش حال ء دانت کہ میش ماتی
 سیر ککو پیاز کو ء برت۔ بڑک رند انش چارت، داں، آنہار ء رند اتنت۔ بڑک شت
 ہر نہار ء ہونڈ ء بخت کرت۔ پیش شت ہتار ء ہونڈ ء درک دات و درر پت۔ ہتار

تو ارجح، اے کے انت منی ہونڈاء وڑینت و منی داب غہڑینت؟ بڑک جواب داتے۔
 من بڑک زنگلک پادائن من گد ریپ گد ریپ دستائن منی ژانگ ژانگ سیرکک
 پیازک! کے بُرت

کے وارت؟ کے گوں من مزائی؟

پہار گشت، ہداء بٹرس! مسلمان، منی لاپ تھی دوئیں زاہگاں پڑ نہیت۔ منی
 کارشپاں لوٹدیگ ولپوسگ انت، وتمرین مُرداروڈھونڈاء وورگ انت، آڈال وہڈانی چوندگ
 انت۔ منی نیمگء دلء جم کن۔ بڑک شت تو لگء ہونڈاء درہپونت۔ تو لگ گشت۔ اے کے
 انت منی پچکاں ٹرینت؟ بڑ گشت، من بڑک زنگلک.....

تو لگ گشت، برو مانگو! منی کارشپاں اللہ ہوکنگ انت۔ منی لاپء مشک
 وٹوسو مارے بس انت۔ باگانی سرتگیں سوپاں ورین۔ مناچے کہ تھی پیہیں نیکیں ہمسایگء
 دلا زار پکنین۔ بڑک شت ملو روبا ء ہونڈاء درہپونت۔ روبا گشت، چے چپاؤ کپت!
 منا وظیفگ ء نیلے، کے ء؟ بڑک گشت، من بڑک زنگلک.....

روبا گشت، تراکلام بخت، تو منی پیہیں پاکیں بزرگاں انگت دو بہ بنے، منی
 کار ہدائی زگر انت۔ منی روزی رساں ہما انت؟ بڑک شت مم ء ہونڈاء درہپونت۔ مم گشت،
 چے بلا کپت، کے ء؟ گشت، بڑک زنگلک..... مم ء گشت، جانوادگ وتی راہء بگر، مم ء
 ورون پسی وکتر انت۔ ویمتر ء شت پلنگ ء ہونڈاء درہپونت۔ پلنگ گشتے، من ڈڑی ء کارنہ
 کیشن۔ من مدام وتی شیریں شکار ء دز گریں یا لاپ شک وهورک داب رہین۔ ہرویں بڑ شہ
 درست رسترو نہاراں سوج گرت، پدا آحت وتی کوہنگیں بدیدار گرک ء کس ء ہونڈاء اش
 درہپونت۔ گرک گشت، کے ء تھی چم بستت؟ بڑک گشت، من بڑک زنگلک..... گرک گرت

گشت، من بُرتہ، من وارت، من گوں تہ مڑا جین، بڑک گشت باندہ پلاں پدہ منی وتی مڑوکائی
 یت۔ گرک گشت، شر! من کائیں، بڑک گشت، پس وپیر کی نامہ کو لے پند۔ گرک
 گشت، پیش تو کو لے بند؟ بڑک گشت، منازنگلک و گور و سوگند۔ گرک گشت، مناوتی پس
 گرک الدین و گور و سوگند۔ دومی روج سوب و بڑگشت لوڑی و دکان و گشت، وستا! منی
 شاہاں انچو شل کن کہ ملسک بندھی بتر کن، لوڑی گشت! منازد چے دے؟ بڑک
 گشت، من تی کلنڈ و کاسگاں شہ شیر و پُرکینن۔ لوڑی بڑک و شاہاں (مرغاں) شل
 شک گرت۔ دے رند گرک آحت، گشت، لوڑی گندہ گوڑی! منی دننان انچوتیز کن
 بودر کارچ، لوڑی گشت، تو منازد چے دے؟ گرک گشت، ہر دیں تی حر و وارثن، لیہنڈ
 لکت و اش پر تہ کارین۔ لوڑی گشت، شر! تو بند۔ لوڑی گرک و درست دننان یکت پہ یکت
 گشت دننانانی کنڈاں حرماگے، گڈگ ایر گرت۔ ہر دیں ہما ذرا ہی داتگین پڑ و گرک و بڑدیم
 ہر دیم بوتنت، داں، بڑگشت۔ پیش تی واران ت؟ گرک گشت تی واران ت۔ اے جیرہ و اتنت
 کہ ملاروبا آحت، گشت، شہ جھیرہ و من الینین، بیات تیر وینن؟ ملاروبا زرت دوپس و
 ز کیتو و کت گشت، ہر یکے لڈاں یکے بکشیت، پیش گرک و تیر آحت گرک وپ و سک گرت
 لے گڈگ و دننان رتکت۔ پدہ بڑ و وار بوت، جتے گرک و ڈوکے، لاپے ورت، ہر دو
 نک پیران و در آحتت۔ ملاروبا و بڑک و مبارک بادی دات و گشت، نون شاہر بہت،
 من وتی نا کو گرک الدین و بیچ و گور و کفن کینن۔ ہر دین بڑک سیرکت و پیازک و زرت
 بُرت۔ ملاروبا گرک و گوشاں دپ و گپت و چندینت، گشت، گرک و گوشت و ہڈ
 کور و کفن نہ لوشت، لاپ و دو آنت۔

ت۔ رخشانی پاڑ ہو یک وگ آ زمانکے و بڑ و شہدکائی نام ماموں دیموں، زرک و زردا نک آنت۔

۱۔ کڈک و مُشک

اُست اُت، اُست اُت یکت کڈکے۔ اے کڈک ءِ وتی رنگ و زیباہی ءِ
سک نازا ت۔ آئی ءِ گشتک کہ من انچیں مردے ءِ سُور کینن کہ آ منا باز پہ ادب بداریت
اور منا انچیں چھے ءِ محبت کہ من پدرو بہین۔ آمرد ءِ شوہاز ءِ در کپت، رڑان وٹلان گشت،
دلیت یک کرو سکے۔ کرو سک توار جت، کڈک۔ چم کجا پہ ناز روئے؟ کڈک وتی دیم
کر چک گرت و گشت، کڈک چم توے تو لگ۔ دپار، مائی تندل حاتون ءِ گٹھے، من روین
مردے گرین؟ کرو سک گشت، منا بگر من پرتہ ندر! مائی تندل حاتون گشت، اے بکٹش کہ
سُور ءِ زند تو منا گوں چہ جی ءِ جئے؟ کرو سک گشت، برے برے گوں اے سُنت۔ کڈک
گشت، گرک (غرق) بے گوں سُنت ءِ۔ کڈک دیم ءِ گشت، دیت گوکے۔ گوک سر ءِ
چست گرت گشت، کڈک چم کجا سر گپٹے؟

کڈک جواب دات، کڈک چم توے چادی! مائی تندل حاتون ءِ گٹھے، من روین
مردے گرین۔ گوک گنور تارت و گشت۔ من پرتہ و تو بہن، کڈک گشت ءِ جواں اداں منا گوں
چہ جی ءِ جئے؟ گوک سر ءِ جہل گرت و گشت، ”برے برے گوں شلمیں شاہاں۔ کڈک گشت،
دور کن سیاہ رو۔ دیم ءِ گشت دیت اُشرے۔ اُشر گشت، کڈک چم کجا؟ گشت کڈک چم
تو وتی ہس! من مائی تندل حاتون اُن، روین مردے گرین۔ اُشر دُر شانپ کنان ءِ گشت، من
تئی! منی ماہ! کڈک گشت،

سُور ءِ زند منا گوں چھے ءِ جئے؟ لوکیں اُشر گشت، سینگ ءِ چیر و سر زانان کنین
ونیشاں جنین۔ بس۔ گشت، گم و گار بُو بارتگ۔ دیمتر ءِ گشت، دیت لاگے۔ لاگ حرت

واہیرت، گشت، کڈک، چم اٹکو کجاڑا نئے؟ کڈک گشت، کڈک چم توے بلزیر و بلجین مین
 مائی تمدل حاتون روین مردے گرین۔ لاگ گشت منا بگر من پرتہ دست و دیم ندری بین۔
 کڈک پہ ناز چچوٹ گرت و گشت، داں، منا چیے، جئے؟ لاگ گشت، برے، برے لگتے وہ وہ
 کنین۔ کڈک گشت، ڈور کن دیم سیاہ۔ کڈک ہے ڈول، گراند و پاچن، دیست۔ آواں
 گشت کہ ماترا ڈوکان جنن۔ درست سہد اراں گشت و لے کتے آئی دل، جہر شدات۔ نیٹ یک
 جا لگے دیست مشکے۔ مشک گشت، کڈک چم کجا روے؟ گشت، مہے تہ مشک۔ گندری شکت!
 تو مائی تمدل حاتون، گشتے۔ من روین مردے گرین، مشک، بروت سُر تنت، گشت، منا بگر من
 گوری بین۔ کڈک گشت، پد، منا چیے، جئے؟ مشک گشت، گول و قی اے نرم و ناز رکیں دُوب
 و۔ کڈک گشت، تو منی مردے من تنی جن، برو سور و ساز و ساماناں تیار کن۔ مشک و قی حزم
 و سیالاں لوشت۔ شت انبار، گلگاں دُزت۔ کڈک، کس، آرتی و وج، دیم دات۔ مشک
 و کڈ کانی دول و چاپ اونان و گن بُو ت۔ مشک و کڈک، سور و ہاروس بُو ت۔ لختیس روچ زند
 کڈک یک تپورک (زندیس بوڈ) و سل و مشکے جوڑ گرت و شت آپ و او مشک شت یک
 زمیندار و انباری و گلگانی دُزگ و۔ گلگ و دان اپان و گوالگاں ایراتنت۔ کڈک مشک و
 آپ گرت و لے لگو شت گپت و گوک و پدے و کپت۔ اے پد آپ و پرات۔ دے رندیک
 اسپ سوارے آحت و قی اسپ و ناوڑ و آپ دیگ و۔ کڈک تو ارہتے گشت

اوسوارو! اوسوارو!

اپے دُل دِل دارو! ازینے کا بل دارو!

مشکے! مشکے! گندری شکت

آپانی چیندوک، دُلند زء پکش

مائی تندل حاتون کپتہ بہ سرے چاہ

(وشیں گئے ء کشتے)

سوار انگو آنگو چارت بچی نہ دیت۔ کڈک دوارگ گشت، اوسوارو! اوسوارو! اے
 سوار اداو ء گشت بچی نہ دیت۔ نیت دل اکیکم بوت برگشت۔ دے پدگہ سوارے آحت
 کڈک پد ء ہے شرء جت، اوسوارو! اوسوارو! اے سوار ام ہو رت ہو رت چارت بچی نہ
 دیت۔ سہی سوار آحت بچی نہ دیت۔ کڈ ء امازمینداروتی اسپ ء سوار آحت کہ آئی گس ء
 مشک واناں دُرگ ء ات۔ کڈک پداگشت، اوسوارو! اوسوارو! زمیندارحیران بوت، یاخذ!
 اے بچہ نیت تو اے۔ شت گس ء حال دات کہ بیات پششیں تو اے من اشکگ ولے مائی
 تندل حاتون نامی ء قچ چم نہ کپت، نزا نیت چنے دجاتوے یا پری۔۔۔۔۔ ہے ہلک و پار ء دگہ
 سوار ام چ بوتنت حال دانتت۔ دُرست گشتت کہ بیابرون پشش۔ مشک ام آوانی کپاں گوش
 دارگ ء ات۔ زانتے کہ بی مھی اے منی جن مائی تندل حاتون انت۔ منی نام ء
 دیند ورسوا کر تک ووت چاتے ء کپنگ۔ مشک دُرستاں شہ پیش سماں ء اود ء سر بوت۔ دیت
 مائی تندل حاتون مین کپنگ۔ مشک گشت، دست بدے کڈک۔ چم تہ مناڑ سوار کرتے۔ گشی،
 دست نہ دیں مشک وگندری۔ شک۔ گشی دست بدے، چار موٹ وچا پنڈار، گشی، دست نہ
 دین، اپانی چیندوک وڈلہڈ ز۔ مشک گشت، منا دُرگشے پنج عیب و پلپت۔
 کڈک گشت، بلے! دُر ء بروت ء بوچے، مشک زوت زوت وتی بردتاں پاک گرت و خجالت
 بوت۔ لون مشک عونا ر کم بوت۔ گشت، دست بدے مائی تندل حاتون! منی ماہ! کڈک وتی
 دست ء دات۔ مشک چکت کشتے۔ ہر دوک وش وداں دیم پہ وتی گس رائی بوتنت۔ من
 شمو دموکل گپت ووتی وتن ء آحت دسر بوتن۔

مانی شیر انڑی و روبا

است ات است یکت روبا ئے، یک ز شیرے، ز شیرے و جن و نام ات مانی
 شیر انڑی۔ روبا مانی شیر انڑی و سرء عاشق ات۔ ہر روج کہ ز شیر شکارء شت۔
 روبا آحت شیرء گلکواں ترک ڈپیئے دات ووش گرت۔ گشت برہ ات و ماس و
 گشت ملاروبا آحت۔ مانی شیر انڑی ستر ات شہ کڈک و کیز وء ملاروبا و پے حیر گرت
 و گشت، پے حیر آھگئے؟ ملاروبا گشت، مانی شیر انڑی شیر کئے و نجو؟ مانی شیر انڑی
 گشت، شیر شکار تے و نجو۔ ملاروبا گشت، تئی مرد و چوش پلانی، تئی مرد مز نیں دہوسے،
 دلارے..... مانی شیر انڑی گرت و گشت، پچت کن چا بانہی مرد و مکش من پر آئی
 ندر ان؟ ملاروبا دزمان دات دات شت۔ شپ و کہ ز شیر آحت مانی شیر انڑی گشتے
 بیا کہ روبا ئے کھیت ترا بدورد گشیت روت۔ ز شیر گشت بلے بسوچے وتی و پ و تحل
 کنت، آ پنج عیب پلیت و پد و کئے بکھیت۔ روبا نون روج پے روج دلیر بوہان بوت،
 ہر روج ز شیر کہ روت روبا کھیت گشیت۔ مانی شیر انڑی شیر کئے و نجو؟ مانی شیر انڑی
 گشیتے آئی مرد شکارء شت۔ روبا گشیت، بس تئی مرد و چوش پلانی بس رن..... نیٹ
 یک شپے ز شیر شکارء آحت جنے سک گریہت گشت، ملاروبا پتمن عزت نہ اشنگ
 اگہ ترا غیر تے است چوش میلیکے۔ شیر گشت، منی دیدگ تہ و لجم ہو باندا من شکارا
 زہین بلے روبا بنیت۔ باندا شیر و تارا کس و اندر و چیر دات۔ روبا اماولی گیگ و

دُوب گز آحت گشت، مائی شیر آنزی شیر کتے ونجو؟ مائی شیر آنزی گشت، منی مرد
 شکار، شگ؟ گشت، گار بے گوں ہے مرد، تہی مرد ہو سے دلارے۔۔۔ شیر گز
 مے جت گشت، کے راکشے گندہ زات۔۔۔ روباء جت جی پہ وت گشت وتی
 ہونڈ اپترت۔ نر شیر ام کپت ون کچ کنان ء روباء ہونڈ اپترت۔ روباء ہونڈ شروع پراہ
 ات نیام ء تنگ ات۔ شیر نیام ء گٹ بوت۔ امود ء گزگ ء لکت۔ روباء ہونڈ ء
 دومی سر ء در آحت دپشتی نیمگ ء پدی ہونڈ اپترت گپت شیر ء گند ان گشت، پونین
 پئیں گند انت۔ نون شیر پشتی نیگ وتار اچکت اے دوران ء روباء آنی گند ولاپ ء
 دپون گرت۔ شیر مروت۔ ملأ روبائلن و ملأں ء آحت گشت، مائی شیر آنزی شیر کتے
 ونجو۔ مائی شیر آنزی ارساں پاک کنان ء گشت۔ منی مرد ء بلا زرتے بلزیر گوں کھی
 وچی نون منی گلوانی غور رسی ء کن۔ ملأ روباء مائی شیر آنزی ء سور گرت۔ دومی روج
 شیر ء گلوان زرت شت شکار ء، اے آسک ء رند ء کپیت، آ کر گوشک ء رند ء
 کپیت یکے ء نرسینیت گشیت، ”شیر زاتاں من شمارا ہیل دین کہ شکار چون گشت
 پیشا من یکے نہ گزین، بس، پیش دارین۔ شیر ء گلواناں یکے آسکے گپت و پروشت۔
 روباسک زار گپت و گشت، آسک ء چوش نر و شنت، حیر نون تو پروشتے، شادگہ گوشتاں
 بزورت بہرت من اجڑی ء اش پاک کنیں کارین۔ شیر ء گلوان شنت گوشتاں وتی ماس
 ء دانت۔ مائی شیر آنزی دیگ ء گراگ ء لکت، دیگ تیار بوت۔ نان پتک نہ
 اوبخت ملأ روبانیت۔ روج شت دیگر بوت گشت، زاہگاں شاہندت من روین

چاریں شے، پس ۽ چے بُوَت؟ مائی شیر آنزی شت پدورند جنان ۽ دیست یک
جاگے کلاگ سچ انت۔ اود ۽ شت تہ یک اجڑیے کپتگ۔ اجڑی ۽ زُرت تہ چیر ۽
ملا روبا کپتہ تہ۔ کہے آپ سر ۽ اش مان گرت روبا ۽ چم پانچ بوتنت، گشت، من
کلاگ ۽ گرگ ۽ وتارا ڈنگ ات تو پرچے آختے، دات مائی شیر آنزی ۽ دشان،
گشت، نون بزور اجڑی ۽ برُون، شکار ۽ حراب گرتے۔ آحتت گس ۽ سر بوتنت۔
نان سرد بوتنت، روبا رت گوں مائی شیر آنزی، یک روچے شیر ۽ گلواں گشت،
بیات من شمارا ”جی“ ۽ گوازی ۽ پیش دارین۔ میدان ۽ مزین گردیں لیکے
گشتت۔ شیر ۽ گلواں گشت، شمانیام ۽ لیکے بوشتت، من کاہن شمارا دمب ۽ جنین
وچین اگہ لیک ۽ تہا شتا منا گپت گرت تو منی وار ہلاس شے وار بی اگہ نہ تو منی ڈکت
گیش بوہان بنت۔ شیر ۽ زاہگ گردیں لیک ۽ نیام ۽ اوشتانت۔ روبا پہناتی گرت
آحت جت وتی دمب ۽ گشت، رو، رو، جت، اے بازی لیک ۽ آدیم بُوَت گشت
منی یک ”لاگے“ شے سر ۽ بُوَت۔ نون من تہا مین شتا منادست بکن ات بچیت من
شمار لیک ۽ آدیم گرین اگہ نہ گپت منی ”لاگ“ ہلاس۔ شیر گلواں لیک ۽ تہا چکرتنت،
یکے گیلی گرت جت روبا ۽ پنچگے جت لیک ۽ آدیم بُوَت پد ۽ چارت تانکہ
بڑگیں روبا کپتہ۔ ادا آحتت دیستنت ملا روبا ۽ ہر دوچم سستگنت۔ شیر ۽ گلواں سکت
ارمان گرتنت، مائی شیر آنزی وشی ۽ روبا ۽ رزت آدیگ گرت۔

تُو تُو ودرنو

اُست اُت، اُست اُت یکت سوداگرے۔ اے سوداگرے مزین مال ومدیے
اُت، پڑیں گے اُت۔ ایسی جن مُرت۔ اُش اے جن آرا یکت بچکے ات یکت
جننگے۔ مسترین جکت اُت آئی نام درنو اُت اوکترین بچکت اُت آئی نام تُو تُو اُت۔
اے ہردو کسانو ہی اتنت۔ ایسانی ہساگے یک کلپیں رنیں جنینے اُت۔ اے جنین
جنوزانے اُت۔ ایسی سوداگرے مال و سرے چم جکت۔ ہر روج کات گشت، من
ہیرات اُن شما بلت شمنے گس و من روپین۔ پدے کات گشت۔ تاتہ ندر ابلت آرت و من
تر کنین چچین۔ اے رنگ و ایسانی ہر کارے گرت و ندر و صدخہ بُو ت۔ سوداگر و تی
کار و باراں گت اُت۔ سوداگرے دل و اُت کہ یک کادیں نیکیں بنے بگریت تاکہ تُو تُو
و درنو وار مہنت۔ ہے ہزار راگیں رن ہر روج گشت و آحت۔ نیٹ یکت روچے و درنو و
گشت، وتی پت و بکش منا بگریت من پد تو شک اُن۔ من شمارا آ سودگ و آسرات کھنیں
درنو گشت۔ شر بلئے بیت۔ دومی روج بُو ت درنو و جست گرت، گشتی، نہ تاتو! من گیرام
گرتن امشی گشتیں۔ سیسی روج بُو ت رنیں دلار پہ ہزار کمروچم پدے جتے گرتے۔ درنو
گشت، من و دل و برتہ امشی گشتیں۔ اے ڈول و باز روج گو سنت۔ یکت پشے درنو وتی
پس و گشت، ابو! تہ زانے ماتیا اُن! تو پرچے جنے نہ گریے ما آ سودگ بن۔ سوداگر
گشت، منی دنگ منا جوانین جنے انچیشیں برسیت کہ شمارا وار مکت من رُوت ہاروس
کنینے و لے پشمن جن اے ادراک و نیست، درنو گشت، ابا اے ہساگے و جوانیں شر
رنگیں کاری و کشادہ بین جنوزانے است پمنا مہرام کنت۔ سوداگر گشت، منی دیدگ!

سور و ہاروس ء پیش باز جنین مہر کشت و لے پد امہر ء گیرام کشت و جنبا لے پاو کشت۔
شما کسانزات ات من نہ لوئیں کہ شمارا ماتو تک ء سوک بد حال پکنت ؟ درنو گشت ، منی اوا
ہے جوانیں جئے۔ تو تو گشت ، منا اے قچ دوست عبیت ، اے سیاز بانے ، شوم آسرے۔
تو تو درنو ء تقرار بوت یکے گشت جوان انت ، یکے گشت بد انت۔ دجنین جنین کس ء
پشت ء گیان گوشدارگ ء ات و ماں دل ء تو تو ء بد دوا دیگ ء ات۔ سودا گر درنو ء گت
ء زرت دآے جنین ء ہاروس گرت۔ نون تو تو ء بدیں روج برکشتت۔ ماتوے ہرچی
گرت درنو ء ات۔ تو تو ء گر میں چونڈ کے گت و مشکلیں نانے ات۔ تو تو ہر روج وتی
پس ء گشت۔ پسے ماتو نگ ء جست گرت ، آہزار سو گند وارت و گشت ، درنو ء جست
کن ، ماتو آئی جنگ ء دل ایکیم نہ بوت۔ سوک ء بھشیت و گشت ، آپ کہ من تنی گوشتان
بوار تین۔ یک روچے تو تو ء ماتو گشت یک چمبازیں بلی ء اوا۔ بلی ء گشت ، تو منار ہے
بکش کہ تو تو ء گوشتان بورین و ہونانش کلم پکین۔ بلی برنج گشت ، تو پیش کن سہ چار
چھٹی قچ و ہشک کن و وتی پالونکان بند کے۔ ہر وخت سودا گر آحت تو اے
پالو آ پالو بلیٹ و بکش ، ترک ترک و پالونک پر و ش نے در و در مان۔ گرا آ جست کنت ،
کجا تنی در و در مان مچے ء پکین ؟ بکش بلی ء برو جست کن۔ سودا گر شپ ء آحت جن ء
گشت پرچے و اب ء ، کپنگے۔ جنی گشت ، سودا گر گشت ، ہدا مکت اتنی در دوا ہر کجا بوت
کنت ، من کینے۔ جن پدا ا پارے جست و گشت ، ترک ترک و پالونک پر و ش ، نے درد
نے دوا ، سودا گر گشت تو نا لگ ء بلی بکش تنی بیماری ء کئے زانت۔ جن پد ء اپارگ جست
گشت ، بیدشہ بلی ء دگہ کس ایسی دار و در مان ء نہ زانت۔ سودا گر گشت بلی ء جست

گرت۔ بئی گشت، من ندر ان! اے بیماریء گشت، دل آزار، الہی دوا تو تو جو گوشت
 بے گشت نہ تو تھی جن مریت۔ تو تو جن دست و ہدے پکھیلتے پدا گوشٹاش بوارت،
 ہڈاش زور بدنت۔ ہے ہڈان لوتے آکن درنو و ہدے بیارت کسا نکورے، بے بن و کڈ
 پکت، تو تو پدا زندگ بیت کیت وتی جن ام ذرا و جوڑ بیت۔ سوداگر گشت، ام
 تو تو زندگ نہ یوت گزرا؟ بئی گشت منازندہ نبل کن۔

سوداگر گشت وتی جن آگشت تو بزانے تو تو بزانت من روین یکت دو سال آہ
 ہمہ ملکے آ رہین۔ سوداگر گشت۔ تو تو آ ماتوے گشت، تو تو بیاتنی سرء مواد استرگ
 کین۔ گشتی بے من چروے کین کاہین۔ تو تو گشت دیر آحت۔ ماتوے مچے گشتی بیاتنی
 سرء کوٹ کین گشتی بے وے کین کاہین۔ گشت دیر گرت آحت۔ ماتوے گشت، تو تو
 بیاتنی سرء کوٹ کین، گشت بے آپے بورین۔ تو تو باز نیون گرت و لے نیٹ گرگ
 بے۔ ماتو استرگ آ ذرت تو تو آ حلال گرت۔ گوشٹاش لالہ دات۔ پدا گوشٹاش گشت
 ووارت، گشت ووارت، ہڈاش و وودات، پدا و درست ہڈاش مچ گرت لوت آ گرت
 گشت درنو برایشان یکت کسا نکورے بن آ کڈ کن۔ درنو گشت ہڈان کڈ گرت آحت۔
 دوئی روچ ورنو پخت پخت تو تو کارانت۔ بے دس بے آحت کس و دیم و در چک و
 سرء نشت ووشین تو ارے آ گشت:

گے کسان چکت انت تو تو کسان چکت انت
 سردر چک آ پلو نشت، پلوے کوزہ و قدآ
 آحت بے ماتو کہ ورنو کوزہ و کچ انت
 باباء مناشنگ کہ ماتوے تراشنگ۔

دَرَنُو چٹ حیران بُوت بُر ز چارت تہ یک سوزین مُر گے
سُنٹ ء سوہر ء پلوے داشتہ۔ اے مُر گ سوہر ء

پلو ء دَرَنُو ء گٹ ء دوردات و پدہے شیمر ء گشت :

کے کسان چک انت تُو تُو کسان چک انت
سردر چک ء پلوشتہ، پلوے کوزہ ء قد ء
آحتہ بماتو کہ دَرَنُو کوزہ ء کچ انت
باباء منا گشتگ کہ ماتو ء ترا گشتگ۔

نون دَرَنُو زانتے کہ اے تُو تُو انت۔ تُو تُو بال گرت شت۔ سُنٹ ء یک مصری
شکر ء دانگے آورت گشت دَرَنُو دپ ء پانچ کن۔ دَرَنُو دپ ء پانچ گرت، دوردات
شکر ء۔ پداشت۔ دَرَنُو وتی ماتو ء تو ار گرت۔ گشت کہ بیا پشیں مُر گے است
شکر کاریت دوردت۔ ماتوے آحت نشت۔ تُو تُو پد آحت گشت ماتو دپ ء پانچ کن۔
ماتوے دپ ء پانچ گرت۔ زہر ء پَر گلو رے دوردات۔ ماتوے در بُرتے کپت مُرت۔
تُو تُو نون ہر روج امداکات و اے شیمر ء گشت۔ دَرَنُو ء مصری شکر دات۔ پستے آحت دَرَنُو
گشتے بیا کہ تُو تُو مُر گے بُوت ہر روج اے در چک ء کئیت چوش کئیت اور تی جن ء
زہر دپ ء دات، آمرت، سودا گر گشت، منی دیدگ! من گشت پشیں ماتو ء بے ماتی
جو ان انت تو نہ منت۔ نون تُو تُو نیست تو ارے است۔ سودا گر شت بلی ء گشت اے چہ
کردارے کرتے جاٹو، نہ تُو تُو منت نہ منی جن۔ بلی گشت، حظاتی انت تو تُو تُو عہد ان
دت پر چے نہ کرتے وشتے۔ تی جن ء آئی بازیں ہڈ لوت ء نکرنگ پمیشا آمر گے
جوڑ بوت ووتی بدل ء گپت، ایٹی، منی چے گناہ۔ سودا گر ملامت بُوت برگشت۔ من ام
برگشتن تُو تُو ء در چک ء اشتن۔

کسمیل و گڑیہو

است آت یکت مردو جنے۔ ایشانی سورء باز سال گوشتک و لے آواں چ زہک
 نہ بوت، بے اولادی ء گڑتی ام مزینن جانجے۔ یکت روچے ہے مردگشت و تی جن ء
 بے وں تہ جنہد، من روین ہدائی آسراء پیروز یارتاں ذوالوئین بلکن مارارت ء درگک ء
 اولادے بریت۔ مردگشت، اے زیارت، آزیارت، دشت و گیاواتان چران ء آحت
 دیت یکت پیر مردے نشتک۔ مرد پادانش کپت وگشت، اے بے آپ و بے روشین
 پوواں تو کپتے پون؟ پیر مردگشت، من ہدائی گناہگارے ان، و تی گناہانی پردہ پوشی ء
 ادا آتکن۔ پیر مرد ہر پخت گشت، بکش تئی ویل چے انت۔ مردگشت، منادیر انت کہ
 سورگرتکن و لے تنزگا بے اولاد ان۔ پیر مردگشت، شر، تہ پش کن منی اے لٹ ء بوزورد کتھی
 پلو ء برہ، یک جاگکے سوپانی باگے کپت۔ درچک ء لٹ ء یکت وارجن، اگکے دو سوپ
 کپت، یکے تہ بور، یکے و تی جن ء بدے اگکے تو کپتے تہ بور و کپتے و تی جن ء بدے۔
 مردک لٹ ء زرت وشت، پند جنان و شپان روج کنان ء باگے ء سر بوت۔ لٹ ء
 جت، یکت سوپے کپت۔ بے سوپ ء چادر ء پلو ء بست و آحت و تی گس ء سر بوت
 سوپ ء کپ گرت و کپ ء اش و ت وارت و دومی کپ ء اشت پہ جن ء۔ و تی جن ء
 توار پرت، پلاں کس بیائے سوپ ء کپتے بور۔ جن اش جواب دات، پرز ونگ ء پتایے
 ایرکن، من آرت ء ترکیبن کا من۔ مردک سوپ ء کپت ء پرز ونگ ء پتہت داشت
 جنہدے شت۔ دے زندانواریں شتکے گس ء آحت و پرز ونگ ء شہ سوپ ء کپت ء
 کشت وورگ ء لکت۔ مردکے پد ء آحت دیت، آدی میساہ سوپ ء کپت شتک ء دپ ء

انت۔ گپت شکت ء جن ء تواریکرت وپہ بدرگی سوپ ء لکرے شکت ء دپہ ء جن
 گپت۔ ہے لکرے جن اش وارت۔ بونت بوت۔ ہدا ء کار انت ء آوانی کس پلمیں و شکت
 پیدابوت۔ اے شچر اکیس شکت پہ رنگ و زیباہی و تی مس و ت ات۔ شکت ء شپ
 ماس و پس پر آئی کسمیل ء نام گوند بہنت۔ ہمایاں لوہنت ووشی و گل کرتنت۔ سال
 گوزنت، گال کوشنت، کسمیل چوگوازیگی پیل ء رست ووشکد و زیباہوت۔ ہردیکہ کندت
 دپاہش و ز و مر وارد رتنت و ہردیکہ پچھکندت تو سہرہین و گواڑگ رتنت، ہردیکہ ارس
 اش رتنت تو ہیر و جواہر بوتنت۔ پیشاماس و پس اش آہر ء کس ء چیر دانت و دران
 اشتنت۔ آئی جانی و وز گہار آہر ء و سن کرتنت کہ گون آوان ڈن ء بروت بے آپہ مانولی
 کس ء نشت و چکن جت۔ یک روچے کسمیل ء ماس و پس ڈن ء شکتنت۔ کسمیل ء
 دز گہار آہر ء گت کرتنت کشتت، مروچی ہر چون بیت ماترا چ شوگ ء جو ء برن تانے
 چمانی براہ و دید گئے۔ کسمیل ہر چنکس نہ منت و لے جانی گہار پہ زور آہر ء برتنت۔ جو ء
 جنت چ اتنت، باز چ شوگ ء اتنت، باز سر شوگ ء اتنت۔ کسمیل ام ٹھگ ات۔ اے
 ساعت یک اسپ سوارے آحت۔ اے اسپ سوار یک شازادگے ات کہ شکار ء پدورند
 ء جنان ادر شکت۔ اسپ سوار و تی اسپ ء داشت و کنڈی جنکاں چارت۔ آئی ہم
 کسمیل ء کیگدیں دیم ء کپت۔ گشت، جنکاں مناں آپ بدہت۔ یک جنتے ماس ء ہر
 کرت آورت شازادگ آپانش ریتک گشت، ایشاں بوجے مان انت۔ یہی جنت آپ
 آورت، شازادگ پہ ہزار نیوں آواں ریتک۔ نیٹ کسمیل ء وار آحت۔ کسمیل کہ کوگی
 لڈاں ء آحت و ماس ء چست کرت، شازادگ گپت آئی باسک ء ورتنت اسپ ء چست

گرتے۔ کسمیل پر یات وواوزنگ ء لکت۔ ہیر و جواہر رنگت، جکت دراد ہیر و جواہر
 مچ سنگ ء لکت و گوبریں تازی کسمیل چوگوات ء بُرت۔ شازادگ اسے ڈولیں ماو
 و آہومازگ چہر نہ دیتکت۔ کسمیل ء بُرت وتی بادشاہی ء سرگرت، پہ ہزار دم ساگ
 و سوار گرتے۔

کسمیل ء ماس و پس ہر دیں سخی یوتنت کہ یکت سوارے کسمیل ء زرت
 برت، پنچاں وپ و دیم ء جقت، کسمیل ء جتہی و گمان و اتوز گرتنت و لے کتے آواڈ
 مک نہ بوت۔ کسمیل نون بادشاہی ماڑی و محلانی چراگ ات۔ بکمل و بگا راں نشست
 اطلس و حریراں پوشت و لے ماس و پس ء پہ زہیری ات شازادگ ء راگشت کہ منی پیر
 ماس و پس ء بیار۔ بادشاہی کار بازانت، شازادگ ہر روج آو گرت، پدا گیرام گرت۔
 اے ڈول ماہانی ماہ تیر بوتنت و کسمیل ء زہیر نالیں دل غماں زرت۔ کسمیل ء ماس و پس
 ام پرانی زہیراں کور اتنت۔ اے ہلک ء یک گریہوے ات۔ آ کسمیل ء ماس و پس۔
 بدیں جاوے دیت و آواں گشت، اگہ شما کسمیل ء سور ء گول من کن ات، من کسمیل۔
 زوت کاریں۔ کسمیل ء ماس و پس دُرستانی دیم، گریہوے کول دانتنت۔ گریہوے گشت پنمن
 رودباری مہاریے (مہری) بیارت۔ کسمیل ء پس یکت رودباری اشترے آو رت۔
 گریہوے گشت کرتے۔

پخت شپ و پخت روج ء برے

کسمیل ء گس ء ؟

(آواز ء گت ء گشتے)

اشتر گشتی

سی ۳۰ شب وی ۳۰ روج ۶ برین

کسمبلی گس ۶!

گریہو گشت، اے شتر نہ انت وگہ یکے بیارت، وگہ رے

آورتنت۔ گریہو گشت کرتے

پخت شب، وچنت روج ۶ برے

کسمبلی گس ۶!

اشتر گشت

بہت شب و بہت روج ۶ برین

کسمبلی گس ۶!

گریہو گشت، اے ام شتر نہ انت، وگہ یکے بیارت۔

وگہ یکے آورتنت، گریہو گشت کرتے۔

پخت شب وچنت روج ۶ برے

کسمبلی گس ۶!

گشت ۳۰ شب و ۳۰ روج ۶ برین

کسمبلی گس ۶!

گریہو ایشتر ۶ پسند نہ کرت وگہ یکے لوٹ و گشت کرتے۔

پخت شب وچنت روج ۶ برے

کسمیلی گسء

آہوماز میں اشرگشت - یک شپ ویک روجء برین

کسمیلی گسء

گریہوگشت، ہے اشرء جلن وپن مان کنت، پاکوڑہء بر کنت، شوشنگ و سری
کنت، من روین وتی تورگ و توشگء زوریں۔ گریہوڈلء گل کنانء شت، وتی
توشگان زرت آحت، رودباریء سوار بوت جی پہ کسمیل، درتین شپ یک کشء
شیلگ و جمازء اشت۔ سوئی مالہ یک جا لگے زمگے دیست، شوانگء بخت گرت، اے کی
نگ انت؟ شوانگ گشت، شابانگ کسمیلی۔ گریہوشیء جت اشرء شتے و لیکوے
چست گرت

کسمیلی ماسء، کسمیلی پسء قاصدُن

جلن وپن سیدتان، آبریشم پیڑی سر مہار

شوانگ توار جت، امانگو سیارو! بلہ بی تنی قاصدی، کجا تو کجا کسمیل، گریہو دیمء
شت، دیست یک بگے، بگتء بخت گرت، اے کی بگت انت۔ گشت، شابانگ کسمیلی
ماسء، کسمیلی۔ گریہو ہٹکت اشر پدا ہے لیکوء جت۔

کسمیلی ماسء، کسمیلی پسء قاصدُن

جلن وپن سیدتان، آبریشم پیڑی سر مہار

بگت گشت، برہ امانگو، پنج عیب و پلپیت، کجا تو کجا

کسمیل، اے گورم کی انت۔ گورمپان گشت، شابانگ

کسمیل و گریہو بچکندت و گشت

کسمیلی ماس و کسمیلی پس و قاصدُن

جلن پلن سیتان، آبریشم پیڑی سر مہار

گورمپان گشت، برہ اما گلو کلپیں لچور، گجا تو گجا کسمیل۔

گریہو دل و خندان و دیرماشت، دیت گلگے، جُست کرت،

اے اسپ کئی اُنت، گلپان گشت، شابانک کسمیلی رو و گریہو جُست وتی لیکو

و گلپان گشت، برہ اما گلو، چار موٹ و چانپنوار، گجا تو گجا کسمیل، گریہو جُست دیم و

دیت، زہپانے، شنگ و گورکان چارینگ و ات، گشت، اے زہ کئی اُنت؟ زہپان

گشت، شابانک کسمیلی۔ گریہو گوست و اما لیکو و جت۔ زہپان گشت، برہ اما گلو! ابلہ

بد پیل، گجا تو گجا کسمیل۔ گریہو نون زانت کہ کسمیلی شہر و پارنژینک اُنت۔ ولے

زندشت شہر و سر بُت دیکت پیریں بلگ و گس و تاک گرت۔ بلی و روچے یکت

تنگوے دات و دلسا آ گرت۔ بلی ام ندر و صدقہ بُت۔ دوسہ روچاں پد گریہو بلی و

گشت، بلی تہ کس و مکش، من ترابازیں زرے دہیں اگہ تو کسمیل و تنیا سخی کن کہ آئی

ماس و پس و قاصدے آحتہ تی گس و داشتہ، آہر و بکش کہشپ و اد اپیت، من کلہ آرتہ۔

بلی گشت، جی نواسگ ندرن، اے گرانین کارے نہ اُنت، من ہر روچ کسمیلی ماڑی و

روین و کائین۔ بلی بلجل پہ ہزار کچی و لچی شت، کسمیل و حال دات۔ کسمیلی دل مالہ پہ

ماس و پس زہپری ات۔ نون کہ قاصد و حال رستے، کوہننن ہیا لال سر چست گرت و

تلو سگاں زرت۔ گشت، بلی جان، تنی ڈپ و شاد و شیر! اے چونیں و شتیں حالے

آرتے، وتی دست و سنگواں بلگ و مستاہی دات، وتی داہی و مولدان گشت، مرد چچی

ماڑی و عود و عنبر بو بدہت، منی و تن و گوات کشیت۔ بلگ و گشت، وتی نواسگ و پہا

زراں میمانی ہر ویکشے کہ شازادگ بانداروت شکارء گزامن کاہن امودء۔ بلگ شت
 وگرہو ء حال دات۔ گریہوسکت وش بؤت وئی ء چنکے تنگو وگہ دات۔ وومی روج
 شاہزادگ شت شکارء، کسمیل وتی بادشاہی پنچاں بدل گرت ووتی مولد ء پنچاں
 بر گرت آحت بلی ء کس ء۔ بلی ڈن ء شکت۔ گریہو کسمیل ء بہ حیر گشت مندارینت۔
 آئی ماس وپس ء حالان داتے۔ کسمیل سکت گریوگ ء لگت۔ گریہو ء وار رست، گپت
 دست وپ ء اش سکت وسوگو بست، بلگ ء کس ء تنبو ء بستے۔ جندے شت اشتاپی اشتر ء
 آورت وپاکوڑہ گرت۔ کسمیل ء پے زوروتی دیم ء نادینت، جی پے ماتی وتن۔

نون کسمیل سکت ہیکہ بؤت وے بے وس ات۔ نارواپس گریہو آہر ء بست
 ورت۔ کسمیل سیلی جھلگ وپڑ درویں پرپاتاں کس اشکت نہ کت۔ ہر دیں شاہزادگ
 آحت۔ جھگیں بلی آڑ ء وگہ ڈول پر ماتک بیا کہ تئی جن وتی سیاد ہے ء گوں جسست
 وشت۔ شاہزادگ ء دل پرشت کہ اے ڈولیں جن ء ہدایا رت۔ کسمیل دل ء زانت
 کہ آئی مردچے ہیال کنت۔ ہر چنکس وتی مردوماڑی ء مارت آ منکس کسمیل ء
 گریہو بورت۔ کسمیلی ماس وپس ء چم روشن بوتنت ہر دیں وتی چہر وک ء دیستت۔
 کسمیل ام کئے وش بؤت وگم اش تالان بوتنت۔ آڑ ء بس وتی شاہزادگیں مرد ء
 پکرات۔ آسھی نہ ات کہ زوت آئی دنیا تھا مور بیت۔ گریہو پے زور آڑ ء سور کنت۔
 یک روچے کسمیل ء ہاروس ء دھول و دمالگ لگنت۔ کسمیلی آہ وزاری ء کس گوش نہ
 داشت۔ آئی میر بانیں ماس وپس و تاراچٹ کر و کور کرتنت او آئی شاہزادگیں مرد ام وتی
 پلپیں جن ء پد ورنده نہ جت۔ جہو درنگیں گریہو گلارنگیں کسمیل ء گپت ووتی لوگی گرت۔
 کسمیلی قسمت ء آمیش ات کہ تانکن زندگی انت گیران وگمان سچان بیت۔ من
 کسمیلی ارسان رچوک اشتن و دیم پے وتی ہند و جاگگ برگشتن۔

کوہ نا کو

است ات یک مردے ایٹی دوئج اتنت۔ یئے سارو، یئے گنوک اے مرد
 مُرت، گنوکیں براس دومی براس ء گشت، بیالالا پس ء گڈ ء بار کنن۔ گڈ ء بار گرتنت،
 گنوک ء بار ء گو کے آحت۔ گنوک گوک ء زرت شت یکت کو ہے ء۔ کوہ ء بن اوشتات
 وتوار جت، کوہ نا کو! منی گوگ ء گرے؟ آئی تو ار کوہ ء پُشت و پدی اے ڈول آحت،
 کوہ نا کو! منی گوگ ء گرے۔ گنوک گشت، تو منی پُچکاں گرے، اے بکش گوگ ء گرے
 نہ گرے؟ پدا نچو تو ار آحت۔ نیٹ گنوک دم بُرت گشت، بکش گرے، کوہ ء تو ار آحت،
 گرے، گرے۔ گنوک ء گوشاں، گرے! گرے! گنوک گشت، شتر! کوہ نا کو! وہ کلدار
 ء گوگ تئی انت۔ گوگ ء امود ء بست و گشت، من باندا نہ پوشی کاہن وتی زرتان گرے
 ۔ جندے شت اودا براسے جست کت۔ گوگ ء چون کرتے؟ گشت۔ کوہ نا کو ء دانٹے، وہ
 کلدار ء براسے اندری شت کوہ ء، تہ گوا چنی گوگ بندوک انت۔ زرت گوگ ء بُرت یک
 گوڑے ء یلہ دات و گور مپان ء گوشت ایٹی گوری ء کن۔ دوسرے روج رند گنوک شت کوہ ء
 تو ار جت، کوہ نا کو! منی زرتاں بدے! کوہ ء تو ار آحت، زرتاں بدے۔ پدا گشت،
 پدا اے تو ار آحت۔ گنوک گشت۔ واہ! گوگ ء بُرتے زرتاں لوٹے۔ زرت مزین مزین
 سنگ جت کوہ ء تزار ہے ء۔ ہدا ہی امر انت۔ اے تزار ء ٹکرے کپت و مزین خزانگے
 در آحت۔ گنوک گشت، بس! من تئی زرتو سوہراں وہ کلدار زوریں۔ وہ کلدار زرت
 وشت براس ء حال دات بیا کہ کوہ نا کو منا مزین زرتے پیش داشت و لے من تنیادہ کلدار
 زرت سار نیں براس گشت، کوہ نا کو ء زرت کجا انت؟ گشت آ تزار ء بن ء انت۔ براسے

شت اندری چارتے تہ واقعی مزین زرے۔ باندا دورہ ۳ اشتر زرتشت دُرستاں لڈت
 و آورت۔ یکت کو ہے جت او دُرستاں ہے کو و تہا ڈگت۔ گنو کیس براس ویستے، گشی،
 ہاں! تہ کوہ نا کو و زرےاں دُرنگے، من نون رویں بادشاہ و سھئی کینن۔ گنو ک شت شت
 بادشاہ و شہر و بادشاہ و وزیر و سھئی گرت۔ سار میں براس اما زرانی اذ ایک و گ کو بخت۔
 بادشاہ و سپاہی آحتت، گنو ک آواں کو ہاں پیش داشت جچی نہ دیستت۔ سار ہیں براس
 شت بادشاہ و گشت، بادشاہ سلامت! اے منی براس گنو کچا دیے ایشی گپاں مورت۔
 اے و گ روچ بو ت گنو ک شت بادشاہ و شہر و چکرت، یک ماڑی و در پچگ و دیست سر گو
 ہیں چکے۔ آئی ہیال و گرانڈے (پیش و مند و کیس جکت انچو سر گو پقت کہ دو شاخ
 اشنتت) گشت، شپ و ہے گرانڈ و سر و برین۔ شپ و ماڑی و لکت و وزیر و جکت و سر و
 برت، آورت گشت، لالا من گرانڈ و سر و آورت۔ براسے چارت، آہ! ناروا۔ اے
 وزیر و جکت و سر انت، منا و ترا ہر دو کاں زندگ نیلیت۔ گنو ک گشت۔ نہ اے گرانڈ و
 سرے۔ براسے زرت سر و برت کو و دور دات۔ دومی روچ شہر و جار بو ت کہ وزیر و جکت
 و یکے کشنگ سر و اش برنگ۔ ہر کس ہے کشوک و در اگرت آرا مزین انعام ریت۔
 گنو ک گشت، من کشتہ، سر و اش لالا پلاں کو و دور داتہ۔ گنو ک و براس سھئی بوت، ہاں
 دیسیاہ! پمن سیاہیے آورت۔ شت دوسہ پس کشت ہر کو و دور دات۔ دومی روچ گوں
 بازیں سپاہیاں آحت۔ براس و اش گپتت لٹ داتنت۔ براسے گشت، شامنا بے گناہ
 لٹ دہت، اے گنو کے شامنا یو از برہت کو ہاں بچارت۔ سپاہی شنتت ہر کو و پترنت
 بیدشہ پس و سراں جچی نیست۔ نیٹ شت انت وزیر و بادشاہ و حال داتنت کہ اے گنو ک

وروگ بریت۔ ساریں برات دل ء گشت، بیت مینت روپے نہ روپے اے گنوگ منی
 سرے ویلے کاریت باید انت من اے شہر ء بلیں بروین دگہ ملکے۔ وتی مالان سودا گرت
 گپت حرے، شپ نیم ء لڈت وشت چاری کہ سوب ء سما گرت ت لالہ گار انت۔ پد
 گرت دیست کہ حرے زرت وشت۔ کپت پد ء اش، الہ الہ، الگر کنان ٹاک نیمروج ء جاہے
 رینتے۔ گشت، لالا تو منا کئے روے ثمن زارے، من گوں تو کاجین بر زروے یا جان۔
 ساری چپ بُت، بہر نہ دات۔ شنت دور جا کئے و تاک گپتت۔ ساریں براس گشت، لالا
 من کئے دم برنگن و اب کنین، گنوگ زرت لشی ء شت۔ دیست مزین کیلگے۔ اے کیلگ و بند
 یکت دیو ء اتنت۔ گنوگ لشی ء زرت کیلگ ء دوسہ ۳ گردگ اسپست روتت۔ اسپستان رنت
 بڈ گرت آورت، براس گشت، ہاخانہ خراب الے ڈبرے آورتے، ترا کلام بخت کی
 اسپستان رینگے؟ گشت، لالا! تہ گرتی مکن، اسپست ہدای انت منی انت۔ اسپستان ایر گرت،
 حرے دات، جندے آسے روک گرت۔ لکت دیگ ء گراوگ ء۔ شپ ء دیو آحت دیست یکے
 آئی ملک ء رنگ دبرنگ۔ بو گرت گشت، بوے بوے آدم ء بوے۔ گنوگ ء رنداں زرت
 آحت گشی، کئے راجونین مجال کہ منی اسپستان بہارت۔ گنوگ گشت، گریب من نہ برتہ منی
 کار دیگ ء گراوگ و کس ء روپگ انت امانی حرانت امانگ۔ دیو گپت ساری ء گٹ ء
 ساری لرزگ ء لکت، ہیدے در آحتت، دیو آرا گنو آنگو گرت و چل دات۔ گنوگ گشت،
 امانگو بہرت منی دالاں دھنزی کنت دوبربت۔ دیو و براس اش گر و چیل بوتنت، نامان ء دیو
 پز تڑ پاد دیگ ء لکت۔ گنوگ زار گپت، گپت دیو ء پاداں بڈ داتے دالاں، دیو پریات گرت
 و جت۔ نون ساریں براس ء ساہ مان آحت گشت، لالا! گوں من میا برو دگہ راہے۔ گنوگ
 گشت، لالا! من گوارنگن، جکے جتنگن دوارگ چوش چچ نکین۔ ساری بے وس بُت زرتے،

شہت و ہیبت تراکھانے، دار بزرگ، انت، تراکھان گشت، اور براسان مناکے مکک بد ہیبت
من ہمایاے بلائیں، بندۂ بوزگ کرت نہ کینن۔ گنوگ گشت، من تراکھک دین۔ گنوگ زرت
یکد مان ۽ بندۂ آزرگ کرت و آزرگ، زرت سرگت۔ تراکھان تو ار کرتے، ارے امہل منی
ازگ ۽ بیار۔ گشتی، برہ اماگنو! اے آزرگ منی پس و پیرک ۽ انت۔ تراکھان جیروہ کرت گشت،
اک ازگ ۽ ندے من حرۂ برین۔ حمیرہ کنان شہت، سردار ۽ کس ۽ سردار گشت، پے
داوایے؟ ہر یکت گشت، ارگ منی انت، سردار گشت، شتر ادادو یک کچ و کساس ۽ بندۂ ایر انت،
ہر کس وتی وتی بندۂ زرت و آزرگ کرت ازگ اماہی انت۔ پیش تراکھان ۽ وار یوت دوسہ ۳
ساہت جت۔ گنوگ ۽ وار یوت یک چلم ۽ شت۔ براسے گشت، لالانہ شتر نہ کئے باید انت تہ
وگدراہے ۽ برہ۔ گنوگ دست پادانش کپت و زاری کرتے۔ نہت ساری زرتے شہت یکت ہلکے
۽ اماہلک ۽ سورے، دول و چاپ انت۔ یک لوڑی ۽ مزین دولے کس جت نہ کنتے، چاپ
ہلاں یوت، گنوگ زرت دول ۽ درینہیت۔ درست ہندتنت۔ گنوگ زارگت دول ۽ زرت
وہرگت۔ لوڑی رندۂ اش کپت، ہدای نام ۽ منی دول ۽ بدے۔ گشت، برہ اماگنو گڑوچٹ! اے
منی پس و پیر کی دول انت۔ لوڑی گشت بادشاہ ۽ اذاناؤ اندت۔

بادشاہ سپاہی دیم دات گنوگ آؤرتنت۔ لوڑی گشت دول منی انت گنوگ گشت منی
انت۔ بادشاہ گشت ہر کس دول ۽ زبرجت اماہی انت۔ پیش لوڑی جتے پداگنوگ زرتے،
گرتنب، گرتنب! گرتنب گرتنب جنگ ۽ لگت۔ بادشاہ ۽ گوش کز و جرتنت گشت، بابا! بس
کن بس کن دول ۽ ہر غرق پو۔ گنوگ دول زرت و برت۔ براسے گشت، لالانہ سرۂ چٹی
منہ وگدراہے ۽ برومناگار کئے۔ گنوگ زاری و نوات کرتے۔ براس بے وں یوت زرتے راہ ۽
گنوگ یک جگت گپت کی تو ۽ کرت۔

شنت یک گیا وانے ء دیستنت استہیں ماڑیے۔ اود ء شنت پترتنت تا نکہ کس
 نیست۔ ماڑی ساز و سامان ء پتر انت شیشگی رزان، آبریشمی بوپ و بالشت، کونٹ و غالی،
 گنوک گشت پلنگے ء واب کرت۔ براسے گشت، لالا بیت ممیت اسے پری و پریشنگانی
 ماڑیے، ادا من ترسیں برون دیم ء۔ گنوک گشت، نہ! من دم برتہ۔ دے رند و جنگ
 گواڑگی پلن ء پیم نازرک و زیب گلگان و حمد ان آحتت پترتنت۔ یکے گشت، بوے
 بوے آدمی بوے۔ گنوک تو ارجت۔ بیات آدمزات ادا انت۔ جنگ گشتت، ما پری
 آن، چار دیوانی مولد آن، نون کتر ہے رند دیو کاہنت شمار ازندگ و رنت۔ گنوک گشت
 دلجم بیت پلے کہ مار ابرنت۔ دے رند دیستنت چار سیاہیں اوڑ در ابرنت۔

جنگاں گشت، امیش انت کاہنت۔ سارہیں براس ء ترس و پیم زرت گشت،
 لالا! نکہیں برون، گنوک ماڑی ء درگگ ء بند کرت۔ و برز ء بالا خانگ ء نشت ہر چاریں
 دیو آحتت گشتت، بوے بوے آدمی بوے۔ گنوک گشت، بیات شمار اللہ بیاریت،
 دیو گشت، تو چوینے ء ترا مرک ء آرتہ منی چاشت ء دپار بے۔ گنوک گشت، من دیوے
 دیوان نہ پگرونہ ارمان۔ دیو کئے ترستنت گشتت، وتی نشانی ء دور دے۔ گنوک گشت،
 پیش شے و ارا انت۔ یک دیوے وتی لنگک ء زیلے پر وشت و چگل دات۔ گنوک لشی ء
 دور دات، دیوال چارت، الامان! الامان کنان ء جنتت، دے رند دلاں ڈڈ کرتنت
 پدی آحتت۔ یک دیوے وتی عیشیں دنناں ء کشت برز ء چگل دات، گنوک گشت،
 یکند ء منی دنناں ء۔ ارگ ء زرت دور دات۔ دیو کہ بلاہیں ارگ ء دیستنت جنتت،
 درک دیان ء دور شنتت دم برتنت کچنت، دمتوس بوتنت الکتنت، دے رند سلا کرتنت

کہ سی دیو گشت، منی سوڈو بوڈ بازانت اے بازی ماگتن۔ عدان عدان واسد ویم کنان ء
 ماڑی ء بن ء آحتت۔ سی دیو توار جت، دیوے دیوان منی نشانی کیت پادان
 بدارے۔ چت یکت بلایں پگل ء کچیں بوڈے چکل دات۔ گنوک گشت، بس انون وتی
 پاداں بدارے منی بوڈ کیت، ڈرت جدک ء دوردات۔ دیو انچو جتنت کہ پد ء تچ نچار
 جتنت۔ جیہاں وکیان، آمان کنان چمان چٹ اندر یوتنت۔ دمتوس یوتنت کپنتت
 وپدے سار کرتنت، آوانی مزر ترین دلفدرین دیو کہ آئی نام نردیوات گشت، براساں
 توکل کت اے بازی من آئی ء تر سینین۔ درست دیو مدان عدان پادان پادیر کنان ء
 ماڑی ء بن ء آحتت۔ نردیو گشت، دیوے دیوان! گوشاں سکت بدارے منی نشانی
 کیت، نردیو زور جت، ترے چوتوپ ء توار گرت، تچ ماڑی جکت۔ گنوک توار
 گرت، بس تئی تر ء توار امیش ات، نون گوشان بدارت۔ گرینب! گزانب دول ء زور ء
 جت۔ دیو یکت وگر ء سر ء کیان و تھراں جتنت۔ اے ادراک ء پادان نہ داشت۔ اے
 شپ گوست دیو نہ آحتت۔ روج ء جکت شتنت نیوگ و سوزی آورتنت، نان و دیگ
 کرتنت۔ ساری و گنوک ء دانتت اے روج شپ یوت۔ دیو نہ آحتت۔ شپ ء گڈی
 پاس ء دیواں دیواں دل مزن گرت۔ نردیو گشت، برون بارے بکندن اے دیوے
 دیوان چتکس مزن انت۔ شپ ء تہاری ء پچپ چپان آحتت ماڑی ء بن ء۔ نردیو
 اوشتان دومی دیو آئی کوپگاں پاداں ایر کرت چست یوت، سی آئی گوپگاں، چاری آئی
 کوپگان، گنوک وتی براس ء عدان عدان گشت، اما پس وپیر کی زحم ء پیار۔ براس اش شت
 زحم ء آورت۔ گنوک شت جہل در تچکے ء عدان عدان پانچ گرت، زحم ء چکل دات ہست

نرو پو ۽ پاوان۔ نرو پو پر یات کُرت، جست۔ درست دیو کپتت، گنوکار و پر یات کنان ۽
 جستت کہ چونیں بلا ہے مارا ہر چاراں دور دات۔ دیو پد انیا تنت۔ گنوک مازی و مادیمیں
 جستکاں و قی ہر اس عادات و گشت تو سو رکن دہم پند من رہیں اسے دیوانی رپہ و رند ۽ جنین۔
 گنوک دول ۽ اُرت و سرگیت، گشت یک جا گتے ہر چارویا پشکتت ڈانگی ۽ بوڑ و رشک دانکو
 گنگ ۽ انت۔ گنوک جست دول ۽ دیو ڈانگی ۽ چنی کرتنت و جستت۔ دیو ویم ۽ گنوک
 پدا، دیوانی نیس در آت گت گنوک رند ۽ اش نہ اشت۔ دیو گشتت، بابا مارا نسوان ہ
 تو ہگ انت ہر پتی لونے ماتر اورین سے پد ۽ پتی۔

نوک گشت، شرم من و قی تا سدان ۽ او امیر کھنن ایشر ۽ سوھر و زتر ۽ پت گت،
 جہے ہر، و تارا ڈانت و دول ۽ یکت نیمگ کزک کُرت اشت۔ دیو گشتت زرو
 سوھران و آت اور تنت و مان کنان پوتنت بے گجا۔ بلا یں دول سی ۳۰ سرکی (کاسگی)
 گوانگ۔ نیش ات۔ نیٹ دیوان و دل ۽ پز کرتنت اشتت۔ گنوک، گوشان گبرت
 و تو گگ۔ ان ۽ بھیت، دیو تو ہگ کنان ۽ جستت۔ گنوک سوھران زراں آورت ہراں
 عادات، نون دہم پد ادا کس نیست۔ من ہر و ہر اسان ماڑی ۽ اشتن بر گشتن۔

چاکر چارچم

اس اتنت چار برات، مسترین، نام چاکرات کہ آئی چارچم اتنت۔ ایٹانی
 پت نرت، مات اش دگر سورے گت۔ آوانی مات، نوکسین مردسک ترند وگوزات پویشا
 ہر چار برات جستت شکت دگر جاگے۔ مات مات اے جن، جگے مات۔ اے جگت
 سکت شتر رنگ وزیریات۔ مات پرانی صدقہ وندروت واپ چرتے۔ اے جگت مرن
 مات گوں وزگہاراں گوازی، لگت، ہر روج شیمز ویلو جگت، دتک سوارحت۔ دگر
 دراہیں جگت وتی براتتاں ناز۔ جگت ولے اے جگت دل، مونہا مات وگت، ارمان!
 کہ منہ براتے، بوتین، من آہرہ ہناز شمن، پر آئی آنجک، پکین، آئی رجم، پچت، چکس
 دگر چنی پدل، سب، جوڑ پکر پتھن۔ ماہر نکسین جگت، اے مونہا ہی وگوری آئی مات
 ساچت، ماتش جگت کرتے، منی سہا، تو پر پچے چوش زرے، پر پچے پکر پنے، گشت
 مانی منائے پکس کہ درستان برات است منایست، ماتے گشت، منی ویدک اتنی یک
 بدل، چار برات اتنت ولے آروزگار، بند دگر جاگے شگتت۔ جگت سکت ووش مات
 گشت یک بزرگیں بلی، گور، گشت، بلی جان! من تراوتی گوش، اے دران وین
 تو ماژگ ہند منی برات کدی کاینت۔ بلی گشت، جی نواسگ ندران! من تہی ودران۔
 لوٹیں و امشی پر تہ ماژگے بندیں۔ جگت چہ وشی، بال گرت ووش ووش، لوگ، گشت۔
 دراہیں شپ چمائش و اب نیک۔ سوبلی مالہ درستان پہ دغا برز آرت و پدہ آحت لمی
 لوٹیں کد لو، بلی گشت، ندر پہ نواسگ! منی ماژگ گشت اے زونما تہی برات نیاینت۔
 جگت، ارس لڑ بستت گشت، بلی جان تہی پادان کون، تہی وامن، گرین، ترا تنوات کین

منامنی براتانی اڈے سرکن۔ بلی ء دل پرانی پدردیوت پاکیں پیشانی ء اش پک گپت
 ودلا ساداتے گشت، من گوری! تہ مہ گریومن آرت ء ترکیبن، تا پگ ء برکینن و چارنگلی
 چکین۔ تو ہرنگلی ء ڈیل بدے ورندهء اش پنج، آ کہ پُرشٹ بلے دومی ء ڈیل بدے، اے
 ڈول تو وتی براتانی ء سر بے۔ بلی چارنگلی پتک و شتر رنگیں جکت ء دات۔ جکت ملکیاں
 جاندمی نیمگ ء ڈیل دیان بُو ت ورندهء اش تنگ گڈی نگلی یکت گیاوانے ء
 سر بُو ت۔ جکت دیست کہ اود ء ابید یکت اسپتیں ماڑی ء دگہ ہج لوگ و مکان نیست۔
 تو کل گرت شت ماڑی ء پترت، چارت کس نیست۔ ہر یکت کوئی ء پترت، دیست کہ
 آئی براتانی ہیرم و نپاد ایرانت، بے وڑ کپتکت، حاک بُو ج کونٹ ونگرداں سیار و گرتکت،
 رزانش و پچش لیگار و کچٹ کچکت۔ زرت لوگانش رُپت پچان و رزانا نش ششت،
 ہرچی پہ وڑ و نما ایر گرت۔ آپ آورت، نان گرت، جندے شت و تارا چیر دات۔ بیگہ و
 شام ء بر آتس اتکت، حیران بُو تنت اے چے حسابے، ہرچی پاک و چیندن انت، ہرچی
 پہ وڑ و نما ایرانت، دیگاں نگن ایرانت۔ اے شپ گوست، سوب ء ہر چار برات وتی
 ششیں ہتھیار زرتنت و شنت۔ گہار اش پد ء اما ڈول ہر کار ء کت بیگہ و شام ء ہر چار
 برات آحتت، پد ء حیران وہبکہ منتت۔ ہر سہ براتاں چا کر ء گشتنت، چا کر چارچم!
 وختے مزارم! تو وتی دوچم پانچ کن وسپ، بکند اے چونینے کیت کاران کنت۔ اے شپ
 چا کر دوچم دات شنتت، دوچم آ گاہ بُو تنت بلے نیٹ آ گاہیں چم ام بند بُو تنت۔ جکت
 آحت، رزانان زرت، پاک گرت و شت۔ سیمئی شپ دوارگ چا کر چارچم چاری
 بُو ت۔ شپ ء گڈی پاس ء دیست یک ماہر نگمیں جنے لڈ ان ء آحت۔ چا کر توارجت،

خٹے، پرے، پریشنگے، و تارا دراکن۔ گہارے گشت، نہ جئے اُن، نہ پرے، نہ پریشنگے تہی
 کمزیریں گہارا اُن، شے پدے گارا اُن۔ چاکر چارچم پا داحت و دستا نش چکلت۔ جنک ام
 ذراہیں براتان ماں سراں دروت گپت۔ نون ہر چار برات ذنء شنت، شکار کرتنت
 و شپء لوگء برتنت۔ گہارتینا۔ کسء کاراں کرت۔ چکن جت، نان کرت۔ چاکر
 چارچم گشت۔ ما ذراہ ذنء رون و لے گہارا یوک و تینا انت باید انت پر آئی ہمراہیء
 چے بیارن۔ کشت، گہارتو چے لوٹے پر تہ بیارن۔ گہاراش گشت، من چچی نہ لوٹین البت
 اگہ پشے بیارت تو زبر انت۔ براتش یک پشے آدرتنت۔ گہاراش گوں پشےء مشغول
 ات۔ یک روچے کسء روپگء ات دیت ماشء دانگے، گشت، پشے شکو! بیاماشء
 بور۔ پشے گشت۔ اڈو! امودء ایراش کن، من دتیک سواریں سواریں گڈ نکاہن۔ جنک
 روپگء ہلاں کرت شت دیگء گراگء، پشے آحت گشت، منی ماشء دانگء
 بدے؟ جنک شت پت پت ندیسے، گشت، پشے موٹو، ماشء دانگ گارا انت۔ پشے
 گشت، بیت مہیت منی ماشء بدے۔ جنک ہر چکلکس چارت ندیسے پشے گشت، شتر من
 وتی ماشء بدلء گرین، شت دیگدانء آچء مسں کرت۔ آچ ٹت جنک نون حیران
 بوت کہ چون پکنت، آچ نیست، بیگہ بوت دور یک دوتے دیت، پلوء سرینء بست
 و سرگپت، سرشامء اودء سر بوت، ہورت چارت دیت چار دیوشکنت بوڈور شک دانگو
 کنگء انت، یک دیوے گشت، بو انت بو انت آدمء بو انت۔ جنک توار جت، من
 آدم زاتے اُن منا آچء بخلے بدہت۔ دیو گشت، تو جنینےء مردینے۔ جنک گشت، من جنینے
 اُن۔ دیو گشت، تہی جان بکش انت ما م پلان دیوے جنک اُن تو بیابخلے بزور حج پرچے کہ

مے پت فنون کیت چومیت تراہوارت۔ جکت شخبے زرت دیوانی جکت آئی پلو، چکت
 بوڈور شک بستت۔ جکت شت۔ شپ ۽ دیو آحت گشت، بوانت بوانت آدم۔
 بوانت۔ دیو ۽ جکت گشت، ابا ادا یکت پری رتلیں آدمزاتیں جنینے آحت و آچے برت
 بلے بکند آہر ۽ نور۔

دیو گشت، شتر شمعے خاطر ۽ من آرز ۽ ورین ولے آئی جونان ۽ جوشیں منی
 ننگ پورہ بیت۔ دیو شت جکت ۽ لوگ ۽ پترت و درنگ کڑی کرت۔ دیو گشت، وتی
 لنگال دراکن ز تو من ماڑی ۽ دڑنہین۔ جکت وتی دست ۽ ناڈر کیں لنگل درنگ دن ۽
 کشت دیو جوناش پوشت وشت۔ باندا دیو امے وخت ۽ پدی آحت و جکت ۽ لنگل
 چوشت۔ جکت روج پہ روج زردیو بان و پیلو شان ات، آئی اتار گتیں دیم چوا کد ارہ
 زردات۔ براتش آرز دیستت، پڑستت، اڈو! تراچے انت، بیمار و نا جوڑ نہ اسے
 راست بکٹش۔ گہار گشت راست راست دروگ دروگ! یک دیوے گوں من
 دچار کچنگ، ہر روج کیت چوز راگ ۽ جونان پو شیت۔ چاکر چارچم گشت، من باندا
 چاری ہیں بلے دیو بیت۔ دومی روج دگہ براس شکار ۽ شتت، چاکر دیو ۽ راہ چارت،
 دختے دیست کہ یک بلا ہیں دیوے پیدا کنت۔ دیو لوگ ۽ دیم ۽ رست، چاکر جتے یک
 تیرے دل ۽ بندوگان، دیو گران ۽ کپت۔ چاکر ۽ برات شپ ۽ آحتت و درست دیو ۽
 گرکنان دور یکت کڈے ۽ ذور دانتت۔ پٹی بے نصیب اکت دیو ۽ یکت دنائے زکشت
 آورت لوگ ۽ دیم ۽ مکت کرت۔ جکت چمد اگوست، دنان پاو ۽ اش جکت لکت۔ جکت
 بے ساروت کپت۔ شپ ۽ جکت ۽ برات آحتت دیستت گہار مرنگ۔ آوانی ہیال ۽

دنگ دیوے آہرہ گھوگرنگ۔ آوان گہارول نہ موت کہ آدرگ کھنچے ہمیشا اشترے
 ہمیں کرتنت گوں پل ولا ڈووشو شنگ وچرے یک، گہارہ ماہل ہ سرہ بستت و اشترہ زدنگ
 کرتنت دیم پوت یلہ دانتت۔ اشتر کا دواؤ چچر ان ءشت۔ سہ اشپ و سہ ۳ روج
 گوشتت، چارمی روج بادشاہے ءنچ وزیرے ءنچ اسپ تاجان و حکار کنان ہے
 گیاوان ء رستت۔ بادشاہ ءنچ گشت، ہما سوہرین ہر چھے آست منی انت۔ نزدیک
 آشتت، ماہے اشتر ء بندوک انت، اشتر ء کپتت ماہ ءنچت یاربا! چونیس پری زاتے
 ءاب انت۔ جکت و پٹ و بند چ کرتنت تہ جکت بے سار انت، بدن ء چارنتت تاکہ پاد
 ءاش دنانے جکت لکک۔ دنان ء کشتت، جکت آوانت ء گشت، اف چونیس و شمس
 ءابے ء اتن بلہما کے ات ءننی برات گجا انت۔ بادشاہ ءنچ گشت، من پلان بادشاہ ءنچ
 ان، اے منی وزیر ءنچ انت تو اے ءول اشتر ء بندوک اتے دتی یاد ء دنانے مان
 آنگ۔ جکت ء اول باور نہ آحت۔ پد ء زائے کہ اے پشی و منی بر اسانی کروار انت۔
 بادشاہ ءنچ ءر نکلیں جکت ء برت و پد ء م سوار ء عروس کرت۔

”بجن لالا“

(ماتونگ ء کینگ)

است ات یکت سوداگرے۔ اے سوداگرے اولی جن مُرت۔ آئی دوزاہگ
 اتنت، یکتے بچکے، یکتے جکتے۔ سوداگرے پہ اے دوگونڈو آئی رودینگ وغوررسی جنجالے بُوَت
 پرچیکہ آدوریں ملکااں شُت نہ گت۔ آئی ہمسایگ ء یک جنوزانیں جنے ات۔ اے
 جن زاہری پر آئی ہر دوزاہگان امنکس میر کرت کہ سوداگرے دل ء آحت کہ ایشی ء سُور
 پکت۔ اے جنیں دل ء کلپ ات او آہرے سوداگرے زرومالانی جو پگ ات۔ نیٹ سوداگر
 اے جن ء سُور کرت۔ شوم آسریں جن نون ہر دو بے وستیں زاہگانی سرے زلم و جو رگرت۔
 سوداگروتی سوداگری ء گت ات، آترے چے معلوم ات کہ ماتونگ ء دست ء آئی زاہگ
 لنگڑو وارانت۔ زاہگ ام شہ ترس ء پچی نہ گشتت و گریں چونڈگ و مشکلیں لنگگ ء
 سلکت۔ بُوَت بُوَت، سوداگرے جن ء زاہگے بُوَت۔ نون اے دگہ ڈبر، ماتونگ ء کینگ
 وکت گیش بُوہان بُوَتنت۔ سوداگرے بچک کے مزن بُوَت تو آترے پس چارینگ ء دیم
 دانتت ولے آئی گہارے بدیں جاوے ات۔ کس ء دُرست کاراں کنگ ء رند ام چانپٹ
 و بونڈ وارنت۔ ماتونگ ء سوک گیش بُوہان بُوَت۔ بچکت تو حیرڈن ء ات ولے جکت ء
 سکت جت و کارر ماہت۔ یکت روچے ماتونگ ء دل ء آحت کہ آترے بگشیں وہے
 جار جنیں کہ آگار بُوَتگ، نزا نین نہارے وارنگ۔ ماتونگ وتی چکو بز ان سوداگرے اولی
 جکت ء گشت بیابرون کوہ ء دارکارن۔ ہر وخت ہر دوشنتت کوہ ء، اودے ماتونگ گپت

جکت ء گھوگرت ویکت بلا ہیں گزے ء تہا دور دات کہ کس مکندینے۔ جندے آحت
وسکت گزتی ء لکت وگشت، نزانیں منی چٹو ء چے بوت، یک نیگے جست، نہارانی گواچی
بوت یا کتے بست ویرتے؟ واتوڈ گرت، داورنگ گرت۔ سوداگر گس ء نہ ات اور نہ
وگ مردیں ہمسایگے اود ء اتنت۔ ہلک ء جنیل سر جنت و لے جکت ء ڈس نہ ات۔

جکت ء ہڈ و خون ہے گزے رستت و ل بوتنت۔ یک روچے سوداگر ء بچکت پس
چاران ء امد ء آحت گزے تہا جہل کپت ویکت نلے بککش گرت۔ نل ء تراشت و گروے
جوڈ گرت۔ ہر دیں کہ نل ء جت۔ نل چوش تو ار گرت:

بجن لالا! بجن لالا! اما کز اٹکلیں چند ء

مناشپت و گزے دور دات منن رستن نلے بوتن

منی تا کان بزاں پرت

منالا لوگر و گرت

(بلوچ پہ گٹ ء گشتتے)

سوداگر ء بچ حیران بوت، کے ترست پد ء ہیال آحتے کہ ایسی تو ار چو منی گہار ء

تو ار ء پیم ء انت۔ پد ء جتے پد ا نل گشت۔

بجن لالا.....

نون سوداگر ء بچک ہر جا گگ نل ء جنان بوت ہے یکتیں شتر ء گشت، بجن

لالا..... یک شپے بچکت گس ء کے ڈور یک ریک ء سر ء و شگوشین ماہکانی شپ ء اے نل

جنگ ء ات و نل ء تو ار آحت، بجن لالا..... سوداگر ء رتیں جن اے تو ار ء اشکت ہترس

وسرا ہم ۽ لرزت۔ آئی ۽ ہیال ۽ اے جنک ۽ اروانت۔ دومی روج گوں وتی بازیں
 ہمایگاں شود ۽ لذت دورد کہ جاگے وتاک گپت شپ ۽ بچک رنگ ۽ شیوان ۽ برت
 وسوارگ ڈو ۽ کاورتے۔ ہے ڈو ۽ و ہد ۽ بچک پد ۽ وتی فل زرت و جت فل گشت۔

بجن لالا.....

نون ماتونگے دیست کہ تو ازل ۽ گت۔ بچک ۽ جت شپانکے فل ۽ پچ گپت۔
 ہر دیں بچک گوں پونچویں دل ۽ رنگ ۽ ہنگت و برت۔ دے رند بنگے آحت و وتی
 بنگی (کسانیں گردویں نان) ۽ بخت و پراں پر پیٹ گرت۔ ہر دیں بنگی جوڑ بونگ ات۔ بنگی
 زوڈو زرت گلگ ۽ پلو ۽ ڈکت برت پنہ وتی نواسگ ۽۔ ہر وخت آئی نواسگ آحت و نان
 لوٹ۔ بنگی گشت۔ من ندران پہ نواسگ، نان شیکن ۽ انت، شیکن بونڈک ۽ چیر ۽ انت۔ بنگی
 اے نواسگ شت چارت، چچی ندیست، بونڈک ۽ پشت ۽ چارت تو یکت پری رنگیں جنگے یوک
 انت خشت۔ بنگی ۽ نواسگ ۽ خرس زرت ولے جنک مدان مدان گشتے، لالا، متزس! من تنی
 دشتاران، منابلی آرت۔ اے درگت ۽ بنگی ڈول ڈول بونہان ۽ پترت۔ نواسگ لرزان ۽ گشتے،
 ادا یکت جنگے ہنگ گشی من تنی دشتاران۔ بنگی چارت واقعی یک بے میں درد پے ماٹول
 ہنگ۔ بنگی سکت و ش بوت کہ نواسگ ۽ پھیں دشتارے رست۔ جنک بنگی ۽ گشت، بکنہ ۽ کس ۽
 مکھے کہ تنی کس ۽ جنگے است۔ سوداگر ۽ جنک بلکت ۽ کس ۽ کار گرت۔ یکت روچے یک
 پکیرے پنڈان ۽ آحت بنگی ۽ کس ۽ پترت۔ بنگی ونواسگے اود ۽ نداشت، پکیر ۽ چم کپت زیاد
 مالیں جنک ۽ سر ۽ کپتت۔ پکیر دل ۽ گشت کہ اے جنک یکت شازادگ ۽ ماڑی ۽ زرب بونہیں نہ
 کہ بلکت ۽ بونگ ۽ پکیر برت و شت یک بادشاہی شہر ہے ۽۔ ہا بادشاہی ۽ یک شازادگے پوت
 ۽ دژ مالیں دشتار ۽ پت ولوٹ ۽ ات۔ آہر نوک آتھیں مرد ۽ جت گرتت کہ گجام بادشاہ ۽ جنک

شر رنگ انت۔ ہر ایکے یک سو بے دات۔ نیٹ۔ پکیر بخت کرتنت۔ پکیر گشت، بادشاہ سلامت
 ! من شام و روم، چین و ماچیس، ہند و سندھ گنگن، شاہ و گدا، امیر و غریبانی کس دے سنگن اگ۔ جان
 بخشی بیت تو بکشیں، بادشاہ گشت، اے ہدا پائیں بندگ بکش، گشت، پلان جاگک ء پلان
 بنگ ء بونگ جتکے کہ جت ء خورے۔ شازادگ گشت من، وت روین کارینے، شازادگ پکیر ء
 زرت گوں بازیں ساست و سامانان گوں گشت۔ او ء ہر دین بنگ ء حال زرت کہ شازادگ پہ
 اے بیت آنگ۔ آجنگ زرت و ڈرت۔ شازادگ باز مردم ویم دات، بنگ ء بازیں گنج و مال
 دات بے بنگ گشت، نہ! مناجت نیست۔ من اے بونگ ء کپنگن، منی کس نیست۔ نیٹ
 شازادگ بنگ ء باز زاری و بنوات گرت و لے بنگ ناگاروت۔ و گشت، منی یک مردیں نواسکے،
 بس۔ شازادگ ء زہر آت، زرت ڈانگی ء گرمیں دانکو داں بنگ ء چنکاں ماں گرت و سکت سکت
 داشتے۔ بنگ پر یاتے جت و گشت، منا تو بگ انت! من جت جت، مناجنیں زا بگے است، پلان
 جاگک ڈکوک انت، منا مزمنیں بے بدہ، جتک تنی انت۔ شازادگ بنگ ء بے کج گنج و مال
 دات، تاکہ زندگ انت پہ آسوگی و دلچمی بوارت۔ جتک ء بُرت و سُر گرت۔ مادیمیں درجکت ء
 بادشاہی ماڑی ء من سر کرشن دبر کشتن۔

(رخشانی و ناروئی پاڑھو)

تُرککِ سلیمان

(پس پتی، ماس وتی)

دخت وزمانگ ءِ گپے، اُست اُت یک سوداگرے۔ اے سوداگر بازیں
 ملکان گشت و سوداگری گرت۔ اے سوداگر ءِ نام بَلو اُت اوکا پرستان ءِ مردے اُت۔ بَلو
 یک دارے دُور یک ڈہے ءِ شت، اُمود ءِ بے پاواں زر گشت و ازگار بوت۔ آئی روگ
 و آستن یک پیریں بلی ءِ گس اُت۔ بلی پر آئی نان پتک و پُچانش ششت۔ ایشی بدل
 زندین زردار آرز ءِ مُزد و پوریاے دات۔ پیریں بَلک ءِ یک جنین نوا سکے است اُت
 ۔ بلی ءِ ہرچی ہے جک اُت۔ آئی کمک اُت و آئی چمانی روک اُت۔ جک سز سنگ
 و شزر نگے اُت۔ سوداگر ءِ دل اُم تپے جک ءِ جت و لے لوگ ءِ دپ نہ بُو تے سوداگر ءِ
 وتی جن دچک کا پرستان ءِ اتنت و لے آئی دل ہے جک ءِ لگت۔ آوتی بازیں سنگت
 جوڑ گرت و آواں پر مات کہ پہ وڑے ءِ بلی ءِ راضی کنت۔ سوداگر ءِ سنگت ہر وخت بلی ءِ
 ہے گشتنت کہ تئی نوا سک نون پیر گلگ انت او پیر گلگیں جک ءِ منداریگ جو ان نہ انت
 نوا پے بر سر ءِ بیاریت۔ بلی نہ منت، گشت، من ہے جک ءِ اوست ءِ اُن او من آرز ءِ
 دل ءِ بنداں داسکن۔ من آرز ءِ جمانہ کین۔ آواں بلی ءِ ہر روج، گوش ءِ جتت۔ نیٹ بلی
 گشت، اگہ وتی ہلک ءِ کسے نام بگریت بلکن بد ہیں بلی بدریں مردمان پچ زاماس نہ
 کنیں۔ سوداگر نون زانت کہ بلی راہ ءِ سر ءِ آنگ و لے انگت چے ماہ دگہ صبر گرت۔
 آئی چالاک دچرپ زبانیں سنگت اُمر وچ بلی ءِ ہے گشتنت۔ ماسی اتی جک شزر نو و شزر

صورتے، تہ باید آترء ازگارے ء کس دے تاکنن شما ہر ڈوک آسودگ بہت۔ بلی
 کشت، ازگارء چم مے وڈیں نیز گارانی سرء کجا کپنت، مالوچ وایر گاران، بے نان و بے
 نکان آن آوہداں کہ پلاں کس زندگ وازگار آت۔ سیال و حزم ڈرستانی دروت
 و سلام پتا آتنت، نون کے مارا پیاز ء نرخ ء جست نہ کنت۔ بلی آہ سرد کشت وارس
 ماں دیدگان ش اوشتا تنت۔ سوداگر ء چہما زین سنگت پہ ہزار مکر گشتنت نون ام آنچیں
 روج کاہنت، تی نواسگ ازگارے ء کس ء بیت، کیمواب و حریر کنت۔ ہر دیں بلی
 جائی نواسگ ء عاقبت ء پگراں کپت، داں، بٹو پہ وت ء رسال گرت۔ اول ء بلی نہ
 منت، گشت کہ بدر و بریگانگیس ء وتی نواسگ نہ دین، کے زانت کجا بارتے۔ سوداگر
 و آئی وروک بلی ء دلجمی دانت۔ سوداگر گشت، من سوگندورین کہ آئی ء دگہ جاگے
 نہ بریں، منی مال و مدی درست شمے آنت۔ من تاکنن زندگ ان منی آنکین آمیش
 انت و منی آدریگ آمیش بیت۔ بس چے بوت؟ بلی راضی بوت و گوں دمد ماں
 سوروسانگ بوت۔ بلی نواسگ اش آسودگ بوتنت۔ سوداگر پیش ء پہ وتی وتن
 و حتماں سکت زہیری ات۔ ہر دیں آئی دل ء کار بوت تو زہیراں گیشتر سرچست
 گرت۔ اولی جن وزہگ گیر آحقت۔ نیٹ سوداگر سال و شش ماہ ء راہی بوت۔
 بلی ء ہے گشت، من سوداگری ء مزین مالے برگ ء ان او یکت دو ماہ ء گردین کا
 ہیں، اے یکت دو ماہ گوں دو سال ء بدل بوتنت۔ ہے وہداں بلی و آئی نواسگ ء چہروکی
 ء پہ مردیں زاہگے ودی بوت۔ بلی آئی نام تر کب سلیمان ایر گرت۔ تر کب سلیمان

آحت مزن بُوت۔ ماس اش آپ چرتے، بلک ہیرات بُوت۔ ترکک سلیمان
 باز کشادی وپز زانتیں زابگے ات۔ ہر دیں گوں ہمسراں گوازی گرت، ہمسر ہر وپد آرز
 شگان جنت ولبے پس گشتنت۔ ہے گپ آہرء سکت تورت۔ آئی ء وتی ماس
 بست گرت۔ اما! منی پس کے انت؟ کدی کیت؟ ماس ء چم ارساں پز بوتنت
 و میر ء دست سرء اش مُشت او دلاسا داتے، گشت، تنی پس بٹو سوداگر انت،
 کا پرستان شت، بس چمان اندر انت، زوت کیت، ماہ و سال ء گوزگ ء گوں ترکک
 سلیمان ء بے تاغتی گیش بُو ہان بوت۔ نیٹ یکت روچے تو شگ و تورگ زرت
 سرگیت، دیم پہ کا پرستان۔ بلی و ماس اش پاداش کپنت کہ مرزہ، داو زنگ و زاری
 گرتنت۔ و لے ورناء نام مستی خان انت، ورنائی مگوزی و بے سار پیے۔ ترکک
 سلیمان شت و بلی و ماس ء کوہیں غم اشت۔ بلی لکھو جنان و کپان، ماس اش پادشپاد
 و سر در، رند ء اش کپنت و لوک و پاڑ و کرتنت

مرزہ ترکک سلیمان

پس تنی بٹو، کا پر پہ کا پرستان

(وشیں گئے ء گشتنت)

ترکک پدی چکت جت، چارت کہ اے شوم رند ء انت۔ زرت و تی کھی ء کھے

آپ رینک گشت، او ہدا ایشاں وریا بے کن کہ منی ماس و بلی منی پد ء بلنت۔ آپ در پائے

بوتنت۔ ماس و بلی ٹھی ورنان و چہرک جنان ء ایدیم بوتنت و لوک گرتنت

مرزہ ترکک سلیمان

پس تہی بڈو، کا پر پہ کا پرستان

ترکک پدء چارت، آہ! بد بخت! بلک لکڑ جنان و ماس الگر کنان انت۔ زرت
تورگ ء آرتان کتے کشت وریٹک و گشت، او! ہدایشاں آنچیں تاموریں گوات
ودھنزے کن کہ ہردوک کورہنت۔ آرت مجیں گواتے جوڑوت گون لوڑودھنزہاں بئی
وماس اش اندر بوتنت۔ دے رند پدی تو آراحت۔

مرہ! مرہ!.....!

پس.....!

ترکک چارت! آف نار واپیداگ آنت، رُ مہان و کپان و تثران..... زرت
وتی استرگ ء عتہ تیچک ء کشت ووردات، گشت، او! ہداجان ایشرء نیا سکیں کو ہے
بے۔ وادء ٹلکر کو ہے جوڑوت۔ ماس و بئی اش ہردیں وتی مچئی ٹنٹی یں پادودستاں بہ
سگانش ایر کرتنت۔ پش سنکنت، نالان ورت ء گر کنان پہ بدرنگی و بدحالی ء آدیم
گو سنت و تو ارجقت :-

مرہ! مرہ!.....!

پس.....!

نیٹ ترکک وتی چکت و پرزء کشت و استرنگ ء جت آسے پرنیت، گشت،
یارتا! اے آس انچو مزن کن کہ منی ماس و بئی انگو بیا آنت بچت۔ ماس و بئی اش
آس ء لکت دیلن و مچان دیم ء کنزان بوتنت بلے سا کنڈنش سر بوت۔ ہرڈک تاب
ولیت و ران و مرہ مرہ ترکک سلیمان، کشان ء ساہ دانت۔

ترکک ہر شمار و پارء جُست و پُرسی کنان کا پرستان سر بُوت۔ ادا اودء سودا گر بُلُو
 ء جُست ء کنان ء نیت آئی۔ کس ء سر بُوت و گل کنان ء گُشت کہ من بُلُو ء بچ اُن۔ بُلُو ء
 بئیں جن ہر دیں سئی بُوت کہ بُلُو ء بچ آحتہ، سوک ء سٹک و نوکراں پر یانک ترکک ء
 بے گلینیت۔ بُلُو ام جن ء ترس ء وتارا چیردات و گُشت، من دگہ سورچ نہ گرتگ پمن
 اے بچ چون آحت۔ ہر چنت ترکک گر یوگ وزاری گرت کہ من تئی پلاں جن ء بچ
 اُن، تو پلان ڈیہہ ء سور کرتے، بئی پلاں کس ء نو اسگ ء! ولے زور آور ء برزانت
 توار، بُلُو ء جن پہ زور آر ء دُور گلینیت۔ سیاہیں گلام اش دکت و مکت کنان ء آر ء
 شہ شار ء کشتنت۔ نون ترکک سار گرت کہ پس چتی انت ماس وتی انت۔ ماس ء
 میر بے مٹ انت۔ نون آپ اش سر ء گوستکت نون بچی جوڑ نہ بُوت۔ ترکک پدی
 ماتی وتن ء دیم گرت، اش بازیں غماں ژند و بندآت۔ چمانش ارس شلنتت، دیم زرد
 دُنٹ خشک اما ہند ء آحت کہ اود ء آئی میر بان و دوستوا ہیں ماس و بئی عہد ء آڈال
 کپتکت۔ آواں زرت پہ گر یوگ وزاری آدیرگ گرت۔ اووتی زپتیں زند ء پہ ناکامی
 و ناوشی گوازینت۔ من شمودا آ زردگی برگشتن آحتن وتی و کس وانکین ء۔

لالا شاہ جمال و دادا ماہرکان

اُست اُت اُست یکتے ۽ ہدایت ہیر درو شمیں نواسگے (نما گے) داتکت۔ بلی
 سوب ۽ شت لکو جنان پنڈ و مور و پوریا تے کت، جک ترت دریت، گوپتگ گوپت
 و بیگہ و شام ۽ پدی لوگ ۽ آنک۔ نواسگے کھی ۽ آپ کت ولوگ ۽ رپت۔ بلی ندر و صدخ
 بوت۔ بوت بوت اے ماہرنگیں جکت رُست و برز بالا دیوت چولوگ ۽ لذت۔ یکت
 وارے یکت بادشاہے، بادشاہ ہدانت، ہدای جند انت چار مجول و چار ازگ ۽ بادشاہے
 گوں وتی وزیر ۽ شت شکار ۽۔ دیستت دو آسک، بادشاہ گشت وزیر ۽، یکت ۽ زندہ
 تو اسپ ۽ تاجمین دومی ۽ من جنین۔ وزیر یکت دیم ۽ و بادشاہ دومی دیم ۽ شت۔ بادشاہ
 آسک ۽ تاجمین دُور یک دگہ دیارے ۽ در آحت۔ سکت تنگ بوت، اگلو آنگو چارت ت
 دُور یک سیاہین گدانے در آحت۔ بادشاہ اسپ ۽ دیم اماگودات، آحت گدان ۽
 سر بوت بزاں اے گدان بلی ۽ ات۔ تواریجت، اُست کتے منا آپے بدنت۔ بلی ۽
 نواسگ و تار ۽ گد ۽ بوک و چرمٹ گرت، تاس ۽ پُر گرت آورت بادشاہ ۽ دات۔
 بادشاہ ۽ آپ وارت چارت آپ اے چوئیں ماہر یے، بادشاہ ۽ دل ہے جکت ۽
 آحت، کشت دوسر سوھر ۽ نگر جکت ۽ دات۔ جکت گشت، ماپاوال ۽ مردم آن ماژر و سوھر
 نہ لوئن۔ بادشاہ آرز ۽ باز منت کرت بلے نازانی پری نوزرتے۔ بادشاہ حیران بوت کہ اے
 چوئیں ہدائی بندگ انت او چون زندگ انت۔ بادشاہ دل ۽ کشت حیرت ممیت من ایشی ۽
 سو رکین۔ بادشاہ پدی شت وتی بادشاہی ۽ وزیر ۽ کشت تو رہا لوہو برو پمن رسال ہے
 جکت ۽ پس و وارشان۔ وزیر شت اود ۽ جکت ۽ جکت کرت تی وارث وکالواہ کئے انت؟

جنگ گشت، منی وارث یکتے، آشام و بیگہ و کیت شما شام و بیات۔ شام و بلی
 آحت وزیر ام آحت گشت۔ من پہ کار حیر و آحتگن تو وتی نواسگ و بادشاہ سلامت و
 بدے۔ بلی گشت، جی ابا! من ندر ان پر تہ و پہ بادشاہ و لے ما پاوال و گریب ان مے
 و بادشاہ و سیالی نہ بیت۔ وزیر باز منت و نوات کرتے بلے بلی نہ منت۔ نیٹ وزیر
 برگشت و شت بادشاہ و حال دات۔ بادشاہ گشت، زور بیت زرت بیت بلی و نواسگ و پنمن
 بیار۔ وزیر پگر جت چون پکت نیٹ دل و اش آحت بلی و دو ابلی انت۔ پت یک
 چرپ زبانیں کیے۔ ایشرا بادشاہی تچ وزیر گور ادات مایل و کجا و کرت و گوں باز
 مولد و نوکراں دیم دات بلی و لوگ و۔ اے بلی گشت، من بادشاہ و تر و ان تھی در و دستبندی
 آحتگن، بادشاہ و بدیں جاورے، عشق و جلال سوحت و من تر میں کہ سر پہ شیدائی مروت۔
 چمبازیں بلی پیازے چماں جت و زرار گر یوگ و لکت۔ جنگ و بلی و آساداتے
 گشت، بی بی! تھی خاطر و منی جنگ بادشاہ سلامت و بکیش انت بلے جو گنے پڑ زرو سوھر
 گرین۔ بلی مکر بازشت وزیر و حال دات۔ وزیر بادشاہ و سھی کرت۔ بادشاہ گشت۔
 بہرت بلگ و جو گن و پڑ کنت۔ وزیر بازیں زرو سوھرے زرت و شت۔ بلی و تی جو گن و
 پشت و ننگ کرت و یکت کڈے جت، جو گن و کڈ و سر و ایر کرت۔ وزیر آورت
 و زرت مان کرت۔ آورت و مان کرت نہ او بخت جو گن پڑ بیت۔ گواگے پڑ زرو جو گن
 وارت پدا پڑ بوت۔ لختیں روج پد بادشاہ و سور و ہاروس باز پد دم بوت۔ بادشاہ چار پنج ماہ
 گوں و تی دُرد ہیں جن و گوازینت، شکار کرت، کوہ و کو چکان چکرت پدا دل و بادشاہی
 آحت۔ بلی و گشت، نون روین اگہ بادشاہی کاران موکل رست کا پن۔ منی نشانی یکت

بازو بندے یکت لال و گوہرانی گئیے۔ اگ منہ بچکے یوت آئی باسک ء بازو بند ء پندت
 و بچکے یوت گردن اش طمعی ء مان کنت۔ جندے شت۔ یوت یوت جن ء کے نہہ ماہ پورہ
 بوخت، ہدایہی امرات لوگ ء اش شاہزادگیس بچے یوت۔ بلی و نو اسگے نام ء اش لالا شاہ
 جمال ایر کرت۔ بادشاہ و تی بادشاہی کاران گف یوت، ماہ و سال گو سقت، لالا شاہ جمال
 آحت مزن یوت، ماتے آزر ء ملاء و عالمان و انینت، زرتشان کرت۔ لالا شاہ جمال سکت
 شیوارات، علم ء کتابان در برت ازده کرت۔ ہر وخت کہ لوگ ء آحت و تی مات ء بخت
 کرت، منی پت چوینے؟ گجانت؟ مات تسلما داتے، تنی پت بادشاہے بادشاہی کاران
 گف انت روچے نہ روچے کیت۔ لالا شاہ جمال پگہر ء کپت۔ نیٹ یکت روچے پت ء
 زہیراں زرت نہ گت مات ء گشت کہ من روین و تی پت ء سر سوج ء جنین۔ ماتے آئی
 بازو بند ء بست و گوں گر ہتگیں چماں ہداء سپارتے۔ لالا شاہ جمال در در جکان و پنڈان
 شت و تی پت ء شار ء سر یوت۔ آزانہ کہ اے بادشاہی آئی پت ء گت۔ شت مسیتے ء
 نشت، دانگ و وظیفگ ء لکت۔ آئی زانتکاری و پارساہی ء تو ار پُشت۔ رنگ و دروشم
 انچو شاہزاد گے ات۔ آئی پت ء دگہ جنے ات کہ آئی جنک ء نام دادا ماہکان ات۔ دادا
 ماہکان ام پاکد امن و پارسا میں جنکے ات۔ ہر دیں دائی و مولد آسر ء سوج دانت کہ بیا
 چوشیں شتر صورتیں و انند گے آحت شپ و روج مسیت ء انت۔ دادا ماہکان داہیاں گشت،
 برہ ات اے مرد ء ماڑی ء بیارت۔ ایش شنت لالا شاہ جمال ء گشتت۔ لالا شاہ جمال
 پیش نہ منت کہ شاہزادیانی ادا اُبید بادشاہ ء ازن ء نروین۔ پدا آزر ء داہیانی دم پاس ء
 آحت دختان بے وس کرت۔ پدا آحت گون یوت۔ وختے دادا ماہکان دیستے دل ء

گشت، ارمان کہ منی برات بو تیں۔ لالہ شاہ جمال آہنر ء دیست دل ء گشت، ارمان کہ
منی گہنار بو تیں۔ دادا ماہکان آہنر ء باز شہرپ دات و گشت منا ہر روج بیابو انین من
ترا انکس پگار دین۔ لالہ شاہ جمال ء مولد ہر روج ماڑی ء آورتنت، دادا ماہکان ء وانیت
ویدی برتنتے۔ ہر ڈوک وتارا لالا و دادا گشتنت۔ لالہ شاہ جمال ء اے ڈول آحتن و شتن ء
بادشاہ ء و گہ جنان واررست و دل ء سوک ء بادشاہ ء گشتنت، ترا بادشاہی کارانی پگر انت
ولے کے وتی ماڑی چمچا رکن چے بوہگ ء انت؟ بادشاہ گشت، من سخی نہ ان۔ گشتنت
اے ڈول اے ڈول، یک مزند یلیں زیبا نین مردے تی نند و کیں جنک ء وتاک ء کیت
وروت۔ بادشاہ چاری اوشتارینت۔ سوب ء چاشت ء و ہد ء لالہ شاہ جمال آحت و دادا
ماہکان ء مولد آر ء تہا برتنت۔ چاری شنتت بادشاہ ء ڈاہ دانتت ہیا کہ مرد آحت ماڑی ء
انت۔ بادشاہ وتی سپہداراں پرمان دات کہ بگرتے بیارتے۔ سپہدار لالہ شاہ جمال ء
گپنت آورتنت۔ بادشاہ گشت، اے گندہ زات! ترا اے مجال کہ شاہ ء و حنگانی ماڑی ء
ابید منی ازن ء روے۔ لالہ شاہ جمال گشت، بادشاہ سلامت! من گندہ زاتے نہ ان اونہ
منا اے مجال کہ من شاہی محلاں ابید تی ازن ء بروین ولے منا مولدان گشت کہ بادشاہ ء
ازن و رضا امیش انت، تو بیا آئی جنک ء بو انین۔ من تی جنک وتی گہار زانہ و وانیت۔
من بدین مردے نہ ان۔ بادشاہ گشت، چپ بد زبان! من ترا تی حرکت ء سکتیں
سزادیں۔ بادشاہ پرمان دات کہ ایشراہیرت اما ماڑی ء بن ء در چک ء پندت کہ ہر را گہیر
بکندیتے دباندا ہے ماڑی ء سر ء آئی راستیں چجگ ء بورینت و آر ء پاہو بدہت۔ من
وت کاہن آہنر ء جاندمے سرکنین۔ سپہدار لالہ شاہ جمال ء کم نصیبی و دومی جنک بدنامی

اور سبھی بڑ گئیں مٹی و ماس و جتاہی۔ اے ہیال دل و گلہ گران آنت اور سے ترنپ
 جرنپ و رچان آنت۔ سپاہی آرزو ماڑی و بن و بستنت۔ راگوزوک آرزو سنگ و ڈونکے
 جنت و ذادیان و گوستنت۔ لالا شاہ جمال و گمان و نہ ات کہ پو شمشیں سیاہیں ساہتے
 کنت۔ آچو بے نام و نشان مریت، کس پرانی مودگ نہ کنت، ارس نہ ریجیت، ارمان نہ
 کنت۔ تھا موریں شپ آحت۔ ہر کس و اب شت۔ لالا شاہ جمال برز ماڑی و چارت،
 چراگے روک انت، ماٹھ لیس ماہکان در پیچک و نشنگ و چارگ و انت۔ لالا شاہ جمال سر و
 جال کزت۔ دادا ماہکان و توارد شیں شیر کنیں گئے و آحت!

لالا شاہ جمال نودانی

تراماڑی و سر و جوڑیناں

تراماڑی و سر و جوڑیناں

تمی راستیں پیچک و بوریناں

لالا شاہ جمال سر و پست کزت پسوداتے:

دادا ماہکان نودانی

مناماڑی و سر و جوڑیناں

ہرچی کہ ہدای امرانت

منی راستیں پیچک و بوریناں

ہردم و پاس و رند اے شیر و جنت و گریخت تاکہ گور بام بوت۔ لالا شاہ جمال

دادا ماہکان ہرے و تی و تی جاگک و ہدای حمد و ثنا کزنت و نکلیں ڈوا کزنت۔ روٹک و

عز و ملک و شاد بخت

اَسْت اَسْت بادشاہ ہے، بادشاہ اول ہدانت۔ ہدایتی چند انت۔ ہے زماگی
 بادشاہ ہے اَسْت۔ اے بادشاہ اولاد نہ بُوَت آپسے نہ زاہت۔ بادشاہ سکت موہنچا اَسْت۔ یک
 روچے وتی وزیر گشت اے بے اولادی و درداں من سکن، رہین بند و تابیت درود و اے
 گریں کاہن تو منی بادشاہی و کاران شون بدے۔ بادشاہ شت شت دُور دم بُرت یک راہ
 وگ و سر و لیٹ و کپت۔ آحت یک راہ گیرے گشت، دُور کن راہ و؟ بادشاہ و گشت،
 لگت دے بگوز۔ اے مرد لگت دات گوست۔ آحت مہاری سوارے گشت، تو کئے و راہ
 و اے۔ گشت، لگت دے بگوز۔ مہاری سوار لگت دات گوست۔ آحت کاروانے
 بادشاہ انچو گشت، آ لگت دیان گوست۔ گد و آحت ملنگے، اَن کزت گشت،
 مرد ملنگ و راہ و یلہ کن۔ بادشاہ گشت، لگت دے گوز۔ ملنگ گشت، من ملنگے اَن منی لگت
 گران بیت۔ بادشاہ گشت، نہ بے بیت۔ ملنگ گشت، آخر تو پرچے و یلی و تراچے و یلے
 بگ۔ بادشاہ گشت، بخت ملکن بگوز، ملنگ گشت، نہ منا بکش بلکن من تہی کار و بیاہن۔
 بادشاہ گشت، منا جنے اَسْت اولاد نہ بیتے، آپسے است گزک نہ بیتے۔ ملنگ گشت، بس
 پریشی چو پریشان و، بزور منی لَف و برودیم و اَنار و باگے کیت۔ لَف و یک اَنار و
 درچک و بجن، یک اَنارے کپت، کپتے جن و بدے کپتے ماڈن و، اگہ دو کپت یکے جن و
 یکے ماڈن، اگہ باز کپت اَم دو و نڈ و بار کنے۔ بادشاہ شت شت دُور گیا وان و دیست
 باگے۔ او و شت لَف و جت یک اَنارے کپت (تہی اولی اولاد جنکے بُوَت منی انت
 اولی کزگ ماڈیا نے بُوَت منی انت) ملنگ گشت۔ بادشاہ زُرت اَنار و آحت وتی

بادشاہی ء سر یوت۔ انار ء کپ کڑت کتے جن ء دات، کتے ماون ء دات۔ ہدائی
 امرانت یکت دو ماہ ء رند اسپ آپس یوت، جن لاپ پڑ یوت۔ جن ء اش بکتے یوت،
 اسپ ء اش ماگیں کڑ گے یوت۔ بادشاہ بکت ء نام ء شاد بخت ایر کڑت و کڑگ ء نام ء
 عز و ملک۔ یوت یوت ہر دو کے مزن بوتنت بادشاہ ء پگرات کہ روچے نہ روچے ملنگ
 کیت ایشاں بارت ہمیشا وتی بکت ء مردیں پھچ گورا دات، مردینانی ڈول ء مزن
 کرتے۔ شاد بخت و عز و ملک ء یہ چیر ڈگاری و تا کے جوڑ کر تکت۔ یکت روچے بادشاہ
 شکار ء بھکت۔ شاد بخت نو کراں زاری منت کرت۔ موک و ملام دات۔ عز و ملک ء ڈن
 ء گشت، سوار یوت تا چہنتے۔ شت دوردیست یک سیاہیں لوڑے کیت۔ شاد بخت ہر کجام
 نیمگ ء اسپ ء بارت لوڑا مانگو کیت۔ نیٹ بے وس یوت عز و ملک ء گشت بہر مناماڑی
 ء۔ عز و ملک چو گوات ء شینگ یوت۔ لوڑام پد ء اش و حنز و مج کنان ء آحت۔ دیم ء
 آحتت کوٹور و کننگانی گیرے آحت۔ شاد بخت ہر چنت دیم ء روت گیر آئی راہ بندگ
 ء دیم کیت۔ عز و ملک گشت، شہزادی! اے لوڑو اے گیر ہر دو مئے بدی ء انت، منی
 واکاں یلہ کن کہ راہے در گنجین۔ شاد بخت واکانش یلہ دات۔ اسپس اسپ شیموش کرت،
 ایشک ء آشک ء بازی دیان ء گیر ء گوست۔ آحتت ماڑی ء سر بوتنت لوڑو کو لوڑے
 گیر ملنگ ء چاری اتنت۔ بیگہ ء بادشاہ آحت۔ ملنگ ام آحت ان کڑت گشت بادشاہ
 سلامت! وتی کول ء پورہ کن۔ بادشاہ ء گشت، ملنگ جان! مناتنگا اولاد نیست بکنہ
 ہداچے کنت۔ ملنگ گشت، من و اب ء ویتگ کہ تنی جن ء بکتے یوت اتوتی اسپ ء ماگیں
 کڑ گے۔ بادشاہ گشت، و اب دروگ یوت کشت ترا د کہ گواہ است۔ ملنگ لٹ ء چرخ

دات لُوڑے آحت، گشت، عرز و ملک و شاد بخت شکت و شاد ہی آحتت۔ ملنگ گشت
 دگہ گواہ لوٹے، لٹ عِ دُرگ دات گیرے جوڑ بوت۔ گشت، عرز و ملک و شاد بخت شکت
 و شاد ہی آحتت۔ اے وخت دو مورینک یک برنج عِ دانگ عِ جنگ لکتت۔ یک
 مورینکے لنگ ات آرز عِ برنج عِ دانگے گون ات۔ دومی مورینک آرز پلگ عِ ات۔
 لنگو مورینک گشت، تراشرم نخت منی برنج عِ پلے، برہ ماڑی عِ چیر بن عِ عرز و ملک
 و شاد بخت برنج و گوشت ورگ عِ ات۔

ملنگ گشت، بادشاہ سلامت! چون! نون دگہ گواہ بیارین۔ بادشاہ گشت،
 برہ عرز و ملک و شاد بخت تی انت جالاروئے یا بالا، ملنگ زرت عرز و ملک و شاد بخت
 عِ کوتل کنان عِ برت، گر شنگ و تنگ، شت شت دُور یک گیاوان عِ یک گورستان عِ
 گورے عِ دپ عِ پانچ کُرت گشت، شاد اہندت من روین مُردگانی ہڈ کارین۔
 ملنگ شت مُردگانی ہڈ آورت، کچکول عِ ہون ولہمپ آورت گشت بورت۔ شہزادی
 شاد بخت گجا وارتہ کرتے، عرز و ملک ام لنگر بندوک ات اہلتہ حربینے سرء
 برت۔ ہے حربین عِ گڑ و شکرمان اتنت کہ بادشاہ عِ داتکت۔ شپ عِ ملنگ و اب
 شت، شاد بخت زرت شکران وارت و عرز و ملک عِ گردات۔ ہے ڈول سہ چار روج
 گوہنت۔ ملنگ دیت کہ اے حربین عِ دست جنت گشت، زانین شامنی نانان نہ
 ورت بادشاہی نان ورت۔ زرت حربین پلخت۔ نون عرز و ملک و شاد بخت
 لنگر و دلاپ بوتنت۔ دومی روج ملنگ شت ہڈچ کنگ عِ عرز و ملک گشت، شہزادی!

اے جاوے مئے گذران نبیت، من ترا دُور یک جاگے برین۔ شاد بخت سوار بُو ت
 عر زو ملک آشتت دُور یک دیارے ء کہ دیوانی دیارات۔ دیستت یک اچھیں
 ماڑیے۔ شت او ء تا نکه گس نبیت۔ تہا شتت یارب چونین ساز و سامان انت،
 بوپ و عالی انت۔ ماڑی ء یک بالا خانگ ء پر یے واب انت۔ پری ء دل ء پلے
 ایر انت۔ شاد بخت پلن ء زرت پری چماں پاچ کُرت گشت اُپ تہ چونین ہدائی،
 بندگ ء منا پُریں وابے ء سماواتے، شاد بخت گشت، من پلان بادشاہ ء بیچ اُن۔
 پری گشت تو مزین ردے کُرتے ادا آھگے۔ اے ماڑی دیو سپید ء گشت۔ آ ترا
 جنت کشیت و وار ت۔ تو زوت شد ابرو۔ شاد بخت گشت، تو دلجم بو من بز انین
 دیو سپید بز انت۔ پری گشت، من کمک گون تو انت۔ شاد بخت پلن ء پدی پری ء
 گور ء ایر گرت پیشانی ء اش پک گپت۔ پری واب شت، شاد بخت شت عر زو ملک
 ء حال دات۔ عر زو ملک گشت نون دیو ء نان و نیوگان بڑور برون باندا کاین تو پری
 ء بکش کہ آ دیو ء بکشیت تو منی ساہ ء، منا بکش کہ تی ساہ کجام چی ء سکت انت۔
 آ گشیت پلان ء، اماچی ء چکن و چکین کن پلن ولا ڈوکن۔ شپ ء دیو آحت،
 گشیت، بوے بوے آدمی بوے انگو انگو چارت کس ء نہ دیست آحت پری ء پلے
 دُور گرت۔ پری چمان پاچ گرت و چکندت۔ دیووش بُو ت کہ مروچی پری
 منادیت چکندت۔ دیو پری میر و مابت ء گپ جنت۔ سو ب ء دیووش و ش ء گل
 کنان ء شت۔ شاد بخت سوار بُو ت آحت، پلن ء زرت پدے پری سا کُرت۔

شاد بخت گشت چون دیوے چے حال انت؟ پری گشت دوشی دیوے ووشی داسنگن نون
 دیم و نزانین چے پکنین، شاد بخت گشت، تہ چوش کن شپ و دیوے سر و میر و دست و
 موش و بگش تو منی ساہ و ارواہ و و لے مناتنگانہ گشتگی تہی ساہ کجام چہی و سکت انت،
 شپ و دیوے آحت گشت بوے بوے آدمی بوے۔ انگو آنگو چکرت چارت بھی
 ندیست۔ پد و آحت پری و پلن و زرت و پلنگ و گون پری و اب گرت۔ پری آئی
 زبریں بوڈیں موداں دست جنان و گشت، تو منی ساہ و ارواہ و، تہی ساہ گجاسکت
 انت، منانہ گشتے۔ دیوے تر سنا کیس دنمان در ابوتنت و حدگ و لکت پد و گشت ہے
 پلنگ۔ عز و ملک، شاد بخت آحتت۔ پری و پاد کرتنت۔ پری گشت کہ بیاد یو چوش
 گشتگ شاد بخت گشت عز و ملک و حال دات۔ عز و م لک گشت، برہ پری و بگش
 ہے پلنگ و پاد و شر رنگ و چگیس پکنت و پلن و لارڈ پکنت۔ شاد بخت پری و
 گشت۔ پری انچش کرت۔ شپ و دیوے آحت گشت بوے بوے آدمی بوے
 درست ماڑی پخت بھی نہ دیست۔ آحت پلنگ و دیست پلنگ و پاد پلن و لارڈ
 انت۔ پری و پاد کرت۔ گشت، جانی منی، ساہ ترا ا منکس دوست انت پری گشت
 منی ساہ دیووش بوت گشت، دوشی من ملند کر بگ منی ساہ پلنگ و سر و ن و چنیں پاد و
 سکت انت۔ شپ گوست۔ دومی روج شاد بخت آحت پری و پاد کرت بیا کہ اے
 بلویر دوشی چوش گشت۔ شاد بخت گشت پلنگ و اے پاد و پلن و لارڈ کن۔ شپ و دیوے
 آحت گشت بوے بوے آدمی بوے۔ بھی ندیست۔ شت چارت پلنگ و دومی

پادگ پلن ولاژوانت۔ دل سکت و ش یوت۔ پری ء پاد کزت گشت، راستی من ترا
 منکس دوست ان۔ پری گشت تو انگہ منی سر ء پت نہ گنے بے باور۔ پری گریوگ ء
 لکت۔ دیودلا ساداتے۔ گشت، منی جان و جگر! منی ساہ یک لال ء انت۔ اے
 لال یک سوزیں طوطی ء لاپ ء انت۔ اے طوطی پنجرگ ء انت۔ پنجرگ یک گنبد ء
 انت۔ گنبد یک دریاب ء نیام ء یک شکلیں تلار ء انت۔ سوب یوت دیوشت۔
 عزو ملک و شاد بخت آحتت۔ پری ء پاد کزتنت، پری دو شپیں گپ ء گشت۔ عزو
 ملک گشت ہے گپ راست انت بیامن ترا بریں۔ شاد بخت سوار یوت
 شت۔ عزو ملک بُرت آرا دور یک ہامونین دریابے ء۔ دریاب ء آ بازی کنان
 عزو ملک بُرتے اما تلار ء بن ء گشت نون دیمترتی کار انت۔ شاد بخت کند ء چگل
 دات تلار ء سر ء یک در چکے ء، پد ء کند ء گپت و لکت کیان یوت شت تلار ء سر ء
 سر یوت دیست گنبد ء ایشک و آشک ء بلا ہیں آژدہاے و تارا پیڑت و اب انت
 و لے چھے پانچ انت۔ ہر چھے زردیں دستبول ء کچ ء بیت۔ شاد بخت توکل کرت
 کشت تیر کمان ء جت اژدہاے راستیں چم ء۔ ہر دو چھے سٹنت۔ اژدہا گبڑ گے جت
 و دپ ء اش دوت و آس دراحت۔ ایشانی بو ء شاد بخت کپت تست دیر ء ساگرت
 دیست اژدہاے زواک چوچمگ ء پوتنگلیں آپ ء پڑتگنت۔ نون شاد بخت شت
 گنبد ء اندر ء چارت دیست توتی ء پنجرگ ء زرت، توتی ء حلال کزت، لاپ ء اش
 درت و لال ء کشت۔ کند ء گپت و پد ء ایر کپت۔ عزو ملک ء حیر احوال کزت سوار

بُوْت دیم پہ پری۔ ادا آحتنت تا نکہ دیوے گبورگ انت، ماڑی ء ایشک ء آشک ء
 کوسی وارت، مزین مزین سنگ شانیت۔ عزو ملک گشت، گودی تو آمد ء ایرکپ
 ولال ء پرورش چومہیت سنگے مارا بلکیت یا پری ء بکشیت۔ شاد بخت زوت زوت ایر
 کپت لال ء جت و پرورش۔ دیوڈیپ وڈگار بُوْت کپت لتری کنان ء مرمت۔
 نون شاد بخت و پری یکجا بُوْتنت۔ پری گشت، شاد بخت مناسور پکن و لے شاد بخت
 گپ ء ترینت۔ پری سھی نہ ات کہ شاد بخت شہزادیے۔ شاد بخت ء آشتنت شکار ء
 گور و گرانڈ جنت، آسکان تاجینت۔ یک روچے ہداء کار بُوْت ہے پکو ء یک
 بادشاہ ء بچ و آئی وزیر ء بچ اسپان تاجان ء در آحتنت، شاد بخت آواں باز پہ شرب
 داشت۔ ہر چارسک جوان سنگت بُوْتنت۔ عزو ملک ام شاہی اسپان دیت و ش بُوْت۔
 دومی روج شکار ء شنتت، پدا اسپ۔ تاجی کرتنت، عزو ملک گو ء بُرت۔ وزیر ء بچ سک
 شیوار و پُر زانت ات۔ آئی بادشاہ ء بچ ء جتا کرت گشت، منی ہیال شاد بخت جتکے بادشاہ
 ء بچ گشت، نہ بچکے۔ ہر دو تقرر کرتنت۔ وزیر ء بچ گشت، شرمنی وتی ء شرط انت،
 تو پر آئی نان کن آہر ء بلوٹ۔ آئی دیم ء برنج و پلا و اولو او پر نی ایرکن۔ آگہ آگیشتر
 برنج و پلا و وارت بزاں بچکے آگہ حلوا او پر نی وارت گز بچکے۔ بادشاہ ء بچ نان کرت۔ شاد
 بخت و پری آحتنت۔ پری گیشتر پر نی و حلوا ہاں دست جت او شاد بخت برنج
 و گوشان۔ بادشاہ ء بچ گشت۔ وزیر ء زاہگ نہ منت گشت اے بازی پر آئی بازیگی
 و سوگات پھر۔ آئی تہا کدڑو کیمخواب ء بچ، زرہ بند و چمکی، زرو سوہر ء چٹی و سر بند
 جنت۔ بادشاہ ء بچ آیشان بُرت وات۔ شاد بخت زرہ بند و سر بند ال ڈرت و گران پری

ۛ دات۔ اے شرط ۛ ام بادشاہ ۛ چ ۛ گشت۔ وزیر ۛ چ ۛ انگہ نہ منت۔ گشت تو چش کن
 اے بازی یکت بوچے جوڑ کن ملل ۛ، آئی تہا مرگ سیاہ کا کلی ۛ نازر کیس پڑ چن ومان
 کن۔ شاد بخت ۛ میمان بدار او ٹکٹے شپ اے بوپ و پنگ ۛ واب پکنت۔ اگر
 نازر کیس پڑگ وہٹ رچ پنت و سچ گپنت بزاں بچکے نہ تو بکے۔ بادشاہ ۛ چ ۛ نان کرت
 و شپ ۛ شاد بخت ۛ نہ اشت گشت امشی ہر چون بیت آمد ۛ واب کن۔ شاد بخت کے
 واب شت واب نہ آتے ہر وار شت عز و ملک ۛ چارگ ۛ کہ کتے مبارتے۔ سوب بوت۔
 وزیر ۛ چ ۛ گشت بادشاہ ۛ چ ۛ گشت، شاد بخت تو بچکے نہ ۛ، وت ۛ در ۛ کن، اگر تو بچکے نہ
 تو منی بو من ۛ تنی ڈولیں شیر زال پسند آنت۔ شاد بخت زانتے کہ دوشی چھے بو تگ گشت۔
 راست انت! من پلان بادشاہ ۛ بکت ان گون من اے اے وڑ بوت۔ من ترا ہے شرط ۛ
 سور کنین کہ وزیر ۛ چ ۛ پری ۛ سور پکنت۔ بادشاہ ۛ چ ۛ وزیر ۛ چ ۛ سور و ہاروس بازی پدم ۛ
 بوت بادشاہ ۛ چ ۛ آحت وت بادشاہ بوت۔ یکت روچے وگہ بادشاہ آئی ملک ۛ ارش
 کرت۔ بادشاہ لشکر چ کرت شت شاد بخت ۛ گشت عز و ملک ۛ من برین۔ شاد بخت نہ
 منت دلی مرد و دیم ۛ بے وس بوت گشت، شتر بہرے ولے بکند آسر ۛ ہر جا لگے بستے
 کسانیں بوچے پنہ۔ در چک و بند ان مہند بلکہ مناسیکے بگریت عز و ملک منی مدت ۛ
 کیت۔ بادشاہ شت سال و شش ماہ بوت جنگ نہ گشت۔ شاد بخت ۛ بوت۔ دو بچکت۔
 آقا صدے دیم دات بادشاہ ۛ کا گدے نمشنگ کرت کہ ترا دو شہزادگیں چ مبارک۔ اے
 قاصد شت راہ ۛ ملنگ آئی ہمراہ بوت۔ اما ملنگ کہ گورستان ۛ ات۔ ملنگ قاصد ۛ کا گدے
 دزت و دگہ کا گدے کیتو ۛ اش مان کرت۔ آئی تہا نمشنگ ات کہ تنی گس یکت

کلیز (کڈیل) ویک باگیرے ووی یوتگ بادشاہ کا گدے جو اب ادات و نمشنگ کرت
 کردے، گزی کڈیلے یا تازگلو نئے، ہرچیے انت منی انت۔ قاصدشت، راہء ملنگ
 ہمراہوت۔ کا گدے دُزت وونتے پدے دگہ کا گدے قاصدے ۽ کیتو ادات آئی تہا نمشنگ
 ات کہ من جن وچکان امید ماں ماڑی ۽ پکشت۔ بدبخشیں شاد بخت ۽ گر میں روج ۽
 کشتت۔ آگر یوان، وتی ہر دوشتر رنگیں چوچگاں زرت و دیم پہ وت گیا وان ۽ شت۔
 ملنگ ام آئی پدے کیت۔ بل ایشر اگرا آرا۔

عرزو ملک غیبھی سھئی یوت کہ گودی شاد بخت ۽ سرء مزین ویلے آحت۔ چکت
 چکت درچک ۽ بنگش کُرت۔ لوڑو دھنز کنان ودرک دیان ۽ دیم پہ شاد بخت شت
 شاد بخت وتی ہر دو کسانیں زاہگان موہیر گیگ ۽ کوچ ۽ کنان وانگو آنگو پریات کنان ۽
 تچان ات۔ جنڈ میں ملنگ آئی رند ۽ ہگل دیان ات۔ ناگمان ۽ لوڑو دھنز در اوت۔
 ملنگ ۽ اوشتات چارت تانکن عرزو ملک گز کشان ۽ کیت۔ عرزو ملک آحت و ملنگ ۽
 جت یکت گورے۔ ملنگ کیت، پدے نہ یک لگت نہ دو، جت لگت مال گرت اشتے۔ ملنگ
 مُرت۔ شاد بخت تچان ۽ آحت عرزو ملک ۽ اینشنگ ۽ پکت گیت وتی ہر دو زاہگان پیش
 داشتے۔ عرزو ملک ۽ ارس رتکت گشت، بی بی ارب منی ایمان بکشیت۔ شمار ابداء
 سپار تگن منا اے درچک و بند بد حال گرتکت۔ پدے کیت، شاد بخت آئی گردن ۽ امباز
 کرت گریت، نہ عرزو ملک نہ، مار اتنیا میل، تہ واقعی اسیلیں آپے اتے۔ عرزو ملک یکت
 وار دگہ چماں پانچ گرت چارت پدے ساہ دیان ۽ گشت، منی سل ۽ تالان کن، پرشما
 گدانے بیت۔ منی ہڈاں کڈ کن میوہ داریں درچک بنت منی گوشتاں تالان کن سوڑی

بنت۔ منی بچکت چٹ وریز بنت۔ منی پٹ پٹج بنت۔ شاد بخت زرت اسپ ء سل ء
 کشت تالان کرت گدانے جوڑ بوت، ہڈان کڈ کرت ورچک بوتنت۔ گوشت اش
 سوزی بوتنت و بچکت چٹ وریز اوپٹ جو انیس پٹج۔ شاد بخت وزا ہبے ہبے پاوال ء روج
 گوازی بنت۔ بادشاہ ء جنگ ء حلاس کرت آحت دیست ماڑی ء گودی نیست۔ بخت
 کرت۔ دُرسٹ کشت، بادشاہ سلامت! تئی اے کا گد ء رُو ء تئی جن ء ماکشبن، آئی
 دوشتر رنگین شاہزادگ اتنت۔ بادشاہ چٹ و شری بوت۔ انگو آنگوتتک، شاد بخت ء نام ء
 گیت و کو کار کرت۔ قاصد ء گیت جت چند چند کرت۔ اسپ ء سوار بوت دیم پوت
 کوہ و کو چگاں کو کار کنان و گریوان۔ سال و شش ماہ امیرنگ گوستنت یکت روچے آحت
 دیست یکت گدانے، گدان ء ایشک و آشک ء گیرے۔ ذن ء دوشتر رنگین بچک بمول
 جت گوازی کشت۔ اسپ ء بست آحت کشت زاہگان شما کی زاہگ ات۔ بچکت
 کشتت، بلی مارا، ماراپس نیست۔ بادشاہ ء چمان آرس مان آحتت انچوزانتے کہ آئی
 جند ء دروشم انت۔ کشت شمارا ماس اُست؟ بچکت کشتت، او! منی ماس رگس ء گوشت
 گرادگ ء انت۔ کشت شاموتی ماس ء بکشت پلان بادشاہ آحت۔ ہر دو بچک انگر کنان ء
 شنت کشتت۔ انا! انا! پلان بادشاہ آحت۔ ماسے کشت، برہ ات بیارتے آشمے پس
 انت۔ جندے زوزو چیر گچے مان کرت و سردرا در آحت۔ بادشاہ ء دست و دیم
 کرت، بادشاہ ام آرز ء دروت گیت۔ ہر دو تئی بچان زرت بگل ء کرت۔ شاہزادی شاد
 بخت و بادشاہ پدی مرد و جن بوتنت۔ من شمو دابر گشتن آحتن۔

گری جکت

آست ات یک مردے، ایٹھی بہت جکت آنت۔ گسترین جکت ۽ سل
 گری ات پمیشا آڑ ۽ گریو گشت۔ ایٹھی ماس مُرت پتے دگرہ زبان جنے ہاروس
 کرت۔ اے جن ۽ آٹھ ہر پتین جتکان سکت بدکات، ایٹھان چوندک وچا پٹ
 کرت، کار ماتک، ایٹھانی پس شت دارڈوہت بہا کرت یا پوریا کرت۔ پتہ بازیں
 جنے جتکان شکیں نانے دست ۽ دات۔ و۔ گشت، بردات و اب کنت بلہ یوت
 پن، شپ نیم ۽ شردی و مخر کرت، آ و مردوارنت۔ یک شے گریہو و اب نہ شت۔
 دل ۽ گشت، بکندین پس و ماتو چے پچنت ورت، گریہو چاری یوت شپ نیم ۽
 ماتونگے تا یک ۽ بر کرت، زک ۽ روکنان کشت شردیے جوڑ کرت۔ مردو جن
 و رگ ۽ لگنت۔ گریہو پا د آحت گشت۔ ہاں شما شردی ورت مارا شکیں نانے
 دات۔ پتے گشت، بیابور۔ ماتوے گشت، تھی چم بست۔ یک وار وار تے دوارگ
 و رے، دل گشی اے کنتگ ۽ ترا داگ بدین بلزیر۔ گریہو ورت ورت سیر کرت۔
 شت لیپ ۽ پترت۔ سوب ۽ درست گہاراں سھی کرت۔ دومی شپ درست چاری
 یوتنت۔ اے شپی ماسے بسی و مخر کرت۔ درست گشت، ہاں شما ورت بسی و مخر ورت
 مارا شکیں سردین نانے دہت۔ پس گشت بیات بورت ما حاک بورن۔ ماتوے
 گشت، بیات غرق بیت بلا بوت پن شمیے پس ۽ ہستی کج انت شمارا شپ و روج
 ترین نان بدین۔ سوب ۽ پتے شت پوریا گری ۽۔ ماتونگ گپت ہر یکت ۽ بہت وکوسی

دات، جت و زاہ دات۔ فون ما تو نگ ء کست و کینگ گیش یو ہان بوتنت۔ وتی مردہ
 گشت، بس اے کس ء من بین یا تی تلسیس جکت بنت، گرہت و دیم ء بنت کشی منی
 زند ء تحل کر تکنت، منی روچان سیاہ.....، مردے گشت ہرچی تو گشتے انچو کنین
 تو مناد دل بیئے۔ پئے گشت منی کپ ء زور ء ایشاں زیارتے ء پھر، راہ ء گم
 و گار کنے، پئے چولی بنت یا نہارے بوارتے۔ آوانی قسمت آوانی دست ء انت۔
 مردے سوب ء ہر پتین جتکان زرت، کئی و تو شگ کُرت، سر گپت۔ راہ ء جتکان
 گشتنت، کئے سخی انت پس مئے سر ء گجا کشیت، مارا بہا کنت یا انچو یلہ دنت
 و جندے جہیت باید انت ما آئی ء تنہا میلن۔ جکت وتی پس ء چاری بوتنت۔ شان
 آئی گور ء و پنت۔ پئے زانت کہ منانیلنت۔ راہ ء دُور یک جا ہے پئے گشت امشی
 کے گون من و اب کنت۔ مزین جکت گشت من، نیامتا ہی گشت من، گر یہو گشت
 من ء رستان کستر ان من، من تنیا ترسیں۔ شپ ء گر یہو و پئے یکجا و اب کرنت۔ شپ
 نیم ء پئے پا د آحت، گر یہو سما کُرت گشت ابا گجا روے۔ پئے دل ء گشت اے جاؤ
 آ گاہ انت۔ گشت تہ و اب کن من پڑوے کینن کاہن۔ پئے شت پد ء آحت۔ دے
 رند پد ء پا د آحت، پد ء گر یہو آ گاہ بوت۔ پئے شت پد ء آحت۔ دل ء گشت، اے
 شوم ء اولاد منانیلنت بیا کہ یک چیم و مندرے پکنین، ساحتے رند پد ء پا د آحت شت کئی
 ء دپ ء کئے پاچ کُرت آپے کم کم ء چرتنت ورتکنت۔ جندے مدان مدان چار پا دگ
 کُرت، وتی لٹ و چادر ء میمو کُرت اشت۔ گر یہو ء سکت و اب ء گپتگ ات، چے نیم
 و اب اتنت۔ آئی گمان ء پس ہشتہ پڑوے تو ار انت۔ چوزانتے کہ چادر و لٹ ء میمو

انت، کئی آء آپ رچک آء انت۔ سوب آء درست گہار پاد آحتت ویستت پس
 بستگ شنگ۔ درست گریہو آء بد بخت آء پنچہ بوند و کرتنت ملامت کرتنت۔ راہا نا بلد دیم
 پہ وت سرگپنت، رمان و گریہو آء چانپٹ جنان شنتت، گیا وان و دشان رلان، روج
 آحت تاک نیمروچ بوت۔ آپ آء پڑینکے پید ابنیت۔ درست گہار گشتت، گریہو گم
 بوگوں مامیا۔ گریہو آء دگک و تیلانک دیان آء دگہ راہے آء سرد اتنت۔ وت لت شنگ
 و حینار دگہ راہے زرتنت۔ شہ تن آء چم اش زراب داتنت۔ گریہو کپان و تلان گشت
 اوخدا جان یکت کھیے آپ بوتیں من بوار تینن بوار تینن سیر کرتینن۔ دیم آء شت دیست
 مشکے آپ آء پڑے انت تا گز آء بوند در تکہ ایرانت۔ شت دپ آء اش پانچ کرت وارت
 وارت سیر کرت ساگک آء نشت۔ پد آء دلے پدرد بوت پہ گہاران، لٹ شنگ و حیران
 اے چول و گیا وان آء گردنت، شت ریکے آء لکت توار کرت کوک کرت۔ گہار اش
 تچان و کپان آء آحتت گشتت چے؟ گشت اگہ من شمارا آپ بدین مناگون وت آء
 برت۔ گشتت، ماگوری بن، تو مئے کسانیں گہار آء ماترا چون نیرن۔ گریہو گریب
 زرت مشک آء آورت، درست آپ وارتنت سیر کرتنت۔ سرگپنت شنتت شنتت
 درست گزنگ بوتنت گپنت گریہو آء چانپٹکاری کرتنت گشتت، پس آء بلاہاں
 تو زرت مارا وار کرت، برہ گم بوگوں مامیا۔ گریہو گریوان و حیرکان دگہ راہے آء شت
 گشت، اوخدا! نان آء یک چنڈے بوتین، دیم آء شت چارت سوہرین پرزونکے
 نانان پڑ ایرانت، ڈاکو ہے پڑ برنج و گوشت ایرانت۔ وارت وارت سیر کرت۔
 ساگک آء نشت۔ پد آء دلے پدرد بوت گہار گزنگ گردنت۔ شت ریکے آء ڈک آء

لکت لکوک گرت۔ گہاراش تچان ء آحتت۔ گشی اگہ من شمارانان و گوشت بدین
 مناگون و ت ء برت۔ گہارے گشتنت ماند رین ترا چون نہ برن تو مے ماس ء زاہگ
 ء۔ گریہو کشت نان و گوشت دُرستان دات وارتن سیر کرتنت۔ دُرست سرگپنت
 دیگر ء دیستنت حلک و پارے وش بُوتنت۔ اود ء شنتنت۔ کس نیست کڈ کافی دپ
 کلپ انت۔ کلپان پر و شنتنت و ہر جکت یکت کڈ کے گپت۔ گریہو ء پنچہ یوند ء
 کرتنت گشتنت برہ آ بونگیں کڈ لوتنی انت برہ غرق یو۔ گریہو بے و ت یوت شت اما
 دُوریں کڈ لو ء پترت۔ کڈ لو ء کدولڈ ڈیر ات۔ یکت کندے ء پگ ء ڈیرے ات۔
 گز یہو کدولڈ ان روپگ گرت و برت ڈن ء دور دات، برت دور دات۔ پد ء پگان
 پیشکا نڈت دستے لکت در لگے ء، در لگ چچ گرت، اللد چو نیں جوانین جا لگے، تہا
 پترت تانکہ زرو سوہر ء سندوک پڑ انت۔ دیمتر شت یکت آپے بندوک انت۔
 بادشاہی پوشاک و سنج و سلا در تلگ انت۔ ہے یکت اژدہا ء جا لگ ات۔ گریہو
 در آحت، در لگ ء پگان اما پیم ایر گرت و تی بچگ ء سر جگ گرت و اب شت۔ شپ
 نیم ء پاد آحت۔ اسپ ء سنج کُرت، شہزادگی ہل و زر ہا پوشت، سلاہان زرت شت،
 شت یکت شہر و بازار ء سر بوت۔ وروور دن ء درست چیمہان گپت و پدی آحت۔
 سوب ء شت گہارے کلگ دانکو کنگ ء انت۔ گشت، کما منا چے بدہت، گشی برہ
 مانگو چانبا اے چار آن بور، گریہو پچپ گرت گشت شر منی تو کل بہ خدا۔ شپ ء
 گہارے و اب شنتنت آحت اژدہا ء جا لگ ء پترت، نان و نیوگ کشت و وارت
 کشت و وارت۔ نون ہر روچ گہارے مکیر ء کلگ چچ کشت و کنتنت یا اما گسان

خاک و پلکان آوارین گلگان شدت و شپنت، گچن کشت، ورنٹ۔ گریہو آوان
 منت و نوات کنت نہ دینتے یکت روچے لوڑیے سیاہین لاگ ء سوار آحت پڑوگرت
 او حاک ء مردمان پلان شہر ء پلان بادشاہ ء بیچ سور و ہاروس انت شہما درست بیات۔
 بکت و ش بوتنت۔ سرگوپنت۔ بیچ ششنت سرگپنت۔ گریہو گشت، منانہرت من
 کاہن؟ گہارے جنتے چانپئے، بلہ بے تہ گول گندگیں دیم تو آمد ء ہو پرتہ ہڈو چپئے
 کارن۔ درست گہار شنت، دومی روچ اما شہر سر بوتنت۔ گریہو ام ہلپوش و سلاپوش
 بوت بادشاہی اسپ ء سوار بوت شت۔ اسپ ء دمب ء ہرتار ء سوچن و ساد بست،
 اسپ ء کدیمان لال و مرواری مان گرت۔ اسپ ء لونڈ ء کسانین سوہر وزر ء مورگ
 مان گرت۔ اے دُرستان انچوپہ رپک و ہرمان گرت کہ اسپ شہرت سوہر وزر ء
 دانگ رتکت دمب ء ہرزانان جت سوہر وزر ء سوچن و ساد رتکت۔ لڈ گرت۔
 لڈ انش لال و مروار دمان اتنت۔ شت سر بوت بادشاہ ء بیچ و دگہ درباری دیم ء اش
 آحت۔ نوکران اسپ ء اش بستت، بخت کز تنٹے گشی پلان ملک ء شہزادگ ان
 شکار ء در کپٹن دیم ان امنگو کپت۔ نوکر و کار گر اسپ ء سیل ء بیچ بوتنت۔ شہرت سوہر
 وزر ء دانگ رتکت، نوکران بیچ گرت۔ دمب ء شانت سیمیل سادو سوچن کپنت
 جکان بیچ کزت۔ لڈ گرت لڈ انش لال و مرواری مان اتنت، ہر کیے چت و برنتت۔
 بادشاہ بیچ گیشتر آزر ء شرپ داتنت۔ پد ء رکت گپت۔ پدی آحت۔ گہارے چند
 جنان ء پد ء روچ ء سر بوتنت۔ گریہو وتی کونیں پچان گرت و آحت، گشت پنمن
 چئے آرتت۔ گہارے گشتت بزور بلہ بوراے ہڈو چپئی ء اود ء بوتیں سوہر ء سوچن

وسیم ء سادج کرتے حیرات بُو تے۔ گز یہودل ء حدت۔ بل ایشرء بگر آرزء،
گر یہو ء ماتو سال دو سال ء پدمرت۔ پنے ام پیر و کمواک بُو ت پوریا ء کپت۔ دل ء
زاہگانی جتاہی ء زہیر آحت۔ لکز جنان و پنڈان، سوج کنان آحت ہے حلك ء
سربُو ت۔ دُرست جتکان بگل کُرت۔ دروت دات، گشت شُمتے بلاہاں من دُرست شُمتے
حق منا گرت او پکتنت۔ جتک گر بہنت گشتنت، ابا آمتے کوہین کلات ء سوزین سول
ء، تنی سر سلامت ماہین یا مہین، حیر، نون ہر شپ یکے نان کُرت۔ پس ء دانکو یا مکیر ء
دان دانت۔ گڈی شپ گر یہو ء وار بُو ت، پس ء دیم ہر لون ء نان و نارشت،
نیوگ، حلواہ و برنج ایر کُرت۔ دگہ گہار آحتت گشتنت، ایشان شہ گجا آورتے۔
گشت، شامنا گلینت، حد امنی وسیگ بُو ت، منائکس زرو مال داتگ کہ شُمتے
درستانی گس جوڑ بُو ت کنت، پس ء زردات۔ گشت برہ اشتر بگر بیار۔ اشتران
زرو مالان لذتنت درست گہار گول پس ء ہمراہی ء سر کپتنت۔ راہ ء گر یہو گشت، ابا
من وتی بچک گیر ام کُرتگ۔ شادارت من زوت کاہین۔ اکر کنان ء شت۔ اود ء
دیت اژدہا آحتہ و اب انت، بچک ء سر جگ کُرتگ۔ گر یہو زرت مزین شگے مدان
مدان اژدہا ء سر ء چیر ء ایر کُرت۔ بچک ء زرت و پد کشان ء در آحت۔ درک جنان ء
آحت دُرستان حال دات۔ درستان دوا کُرت کہ اژدہا پیش نہ آحت نہ تو کس نہ
بچت۔ دُرست گہار پہ گل و دوشی وتن ء سر بُو تنت۔ من شمودا بر گشتن آحتن۔

حسن شکس

آست آت آست آت بادشاہے، بادشاہ اول خدانت خدانت جندانت آے
 زمانگی بادشاہے آت۔ بادشاہ اولاد نبوت۔ بادشاہ ہر بزرگ و پیکر و پندگ و زردات کہ
 پر آئی دوا پکننت۔ یکت واریکت سیاہین لپور کیں ملنگے آحت۔ اے ملنگ دیو آئی دیار
 ملنگے آت۔ ایشی بجن ام سہ ۳ چار دیوانی جنین آنت۔ بادشاہ سخی بوت کہ اے ملنگ
 باز کرامات آست۔ ملنگ ۶ لوٹ گشت پمن دوا کن منا اولاد بیت، ہر چکک زرو مال
 لوٹے من ترا دہین، ملنگ گشت من زرو مال ۶ میل ندرین، شرط ایش انت، تئی اول
 زاہگ جککے بوت منا گوں آئی سور بدئے اگہ جککے بوت تئی انت۔ بڑور اے حرماگ
 بور۔ ملنگ کہ نامے حسن شکس آت شت دیوانی دیار بوت بوت بادشاہ ۶ گس ۶ ماہر نگیر
 جککے ودی بوت۔ اے جکت چوماہ استاراں براہ گرت۔ جکت آحت مزن بوت گیشتر
 زیبا بوت۔ نامے مالی ۶ مدینہ ایر کرتنت۔ ماس و پس جکت ۶ وانیننت، گس ۶ کارر
 تینت، چکن و دوچک ہیل گرت۔ شب روج بوتنت ماہ سال ۶ آحت ملنگ بادشاہ
 درگگ ۶ اوشتات۔ بادشاہ در آحت ملنگ گشت، بادشاہ سلامت، کولے لگرتکے۔ بادشاہ
 ۶ گشت وتی گول ۶ نہ پروشمین جکت تئی بیا سوروسا نگ کن، لب و ولور نہ لوٹین۔ ملنگ
 گشت، شتر من چارمی روج کاہین، تو دگہ چچی مکن دال و دانکو ہار کن۔ اول یکت آستین
 لوڑوہے کیت۔ بزان منی آرتی انت، پد ۶ سوہرین لوڑوہے کیت بزان منی ماہل
 انت۔ پد ۶ سیاہ مویشیں لوڑوہے کیت بزان منی بجن انت، دال و دانکو ہاں کش شہر ۶ ڈن
 چٹ دے، پد ۶ سکت سیاہین لوڑوہے کیت بزان من ان۔ بادشاہ بے کچ دال و دانکو

گرت، دون و دم بؤت۔ بادشاہ و جنک و سر و گوپتت چیز و مانو کرتنت، ساہت و پتت
گور و اتنت۔ چارنتت اولی لوڑ آحت پلک و کنگ و دوردات گوست۔ اے حسن شکس
و جن ات۔ پد و سوہرین لوڑے آحت کد و لذ و پتت و نک و دوردات۔ اے حسن شکس و
ماہل ات پد و مزین سیاموشیں مج و لوڑے آحت، زوم و مورینک و جرمبو و تسکو و تیمیں
بو جنک و دوردات شت۔ جو جنک دال و دانکو و ارتنت۔ ہے مج پدی آحت درستان برت
آ زمان ساپ بوت۔ ساعتے پد چارنتت یکت سک سیاہ تھا مورین شپ و وڑیں لوڑے
چل و ران و آحت و گدان و پتت۔ بادشاہ و جنک و دست و گپت۔ بادشاہ و جنک
چمان برز گرت چارتے، چونین سیاروئے۔ دل و گشت ہرچی کہ منی بخت انت شپ
نیم و درست و اب شنتت۔ ملنگ پاد آحت و تی سیاہیں سل و کشت۔ بادشاہ و جنک (مانی
مدینہ) چارت۔ اے اللہ! اے چون اسپتیں گورگیں ورنائے، چوڈیل و ڈول و
شاہزادے گندگ بیت۔

بادشاہ و جنک نون ندر و صدقہ بؤت۔ روج و ملنگ شت شپ و آحت و سل و
کشت ایر گرت۔ بادشاہ و جن حیران ات کہ اے پورکیں ملنگ و پ منی جنک چون
میر کنت۔ شپ و روج آرز و نازینیت۔ بادشاہ و جن یکت جاٹویں بئی و لوٹت زردات
گشت ہے اسرار و دراکن۔ بلی بلجن گشت اے منی کارانت۔ بئی چاری بؤت۔ ہر روج
شت حسن شکس و لوگی و پندر و ہیرات بؤت۔ کارانش گرت۔ یکت شپے حسن شکس و تی
سل دات بادشاہی جنک و گشت، ایشر اکس و نشان مدے اگہ کس دیستے منی و تی گنت،
جنے گشت، من و تی ساہ و ایر کینے۔ حسن شکس شت و تی دیار و تی مال و اولاد کاں چارگ

ء۔ بلی آحت وگول حسن شکس ء جن ء نشت۔ اے کارو آ کار پہ مکر وچم، سل ء زرت
 دامن ء چیر ء گرت۔ پد ء گشت، من ہیرات منی لاپ درد کنت، ہر دوستان لاپ ء
 گپت ڈول ڈول یو ہاں ء غشت سل ء بُت یک تہذ ور ء آس ء دوروات، شت بادشاہ ء
 جن ء حال دات۔ گشت نون تہ گندے حسن شکس واقعی حسن شکسے۔ سل کہ شک حسن
 شکس ء حبر کپت۔ لال کیت ء سوار یوت۔ شپ ء آحت وتی جن ء درگ ء تواری
 گرت۔ گشت، نون منانگندے من شٹن۔ جنے کپت و اتوڑ و اوڑنگ ء، اوچمن زار پہ
 بلی۔ حسن شکس شت۔ گپت زوبنت سال ویر ء گوزنت۔ بادشاہ ء جکت راہ چاران
 چاران، زہیراں کور یوت۔ ہر روج پہ حسن شکس زہیروک جت و گرت، یکت روچے
 دل ء گشت، اے شکس زند ء و بد حالی ء مرک ء پرچے آئی پد ورنہ جنیں بے ہرین
 زرت نزیگیں پچ و سلا گور ء گرت، کئی و تو شک گرت مرگپت۔ شت شت دیو آنی دیار ء
 نزیگ یوت دیت یکت ر مگے، گشت اے رنگ کئی انت۔ شوانگ گشت، حسن شکس ء
 جن ء انت۔

گشت!

بوئے بوئے مدینہ! حسن شکس پیدا

(دشمن گرت و گشتے)

حسن لال کیت سوار

شوانگ گشت وپ ء بدار۔ دیم ء شت دیت گورے، گوزمپان ء بخت

گرت کشی حسن شکس ء جن ء انت۔ گشت۔

بوئے بوئے مدینہ! حسن شکس پیدا

حسن لال کیت سوار

گورمپان گشت برہ امانگو گزی بلہ بے تو آئی نام ء گری۔ دیمتر ء شت دیست بے،
 بخت کرت گشی حسن شکس ء جن ء بگ انت۔ گشت
 بوئے بوئے مدینہ! حسن شکس پیدا

حسن لال کیت سوار

ہے ڈول ء باہرے دیست۔ باہرپان زاہ داتے۔ پدء اسپانی گلے دیست گلہ
 بان دژمان داتے۔ بخت کنان وز ہیروک جنان شت حسن شکس ء شہر ء سر بوت۔ یکت
 راہ ء سر ء نہ نشت۔ حسن شکس ء چوکری کوزنگ و گلنیاں زرتنت شنتت دور یکت گوارک
 و آدینکیں آپ ء آپ کرتنت۔ پدء کہ آحتت راہ ء پکیر ہے نشتہ، کچکول و ڈنڈائے گون
 انت۔ پکیر ہے مدینہ ات، گشت او گہاران منائس آپ بدہت من سکت تنگ ان۔
 چوکری گشتت برہ امانگو رہنڈکی، اے حسن شکس ء آپ انت۔ مدینہ گشت، برہ ات کہ
 زاہر وزواک بنت، چوکری گوش نداشتت شنتت اودء حسن شکس پاد آحت لگی ء آپ
 مان کرت چارت آپ سیاہ سیاہ انت۔ کوزنگ ء آپ مان کرت۔ چارت زواک
 انت۔ چوکریان لوٹت گشت اے منی آپ پرچے چوش انت۔ گشتت ما زانن، راہ ء
 پکیرے آپ لوٹت مانہ دانتے وگہ حدابزانت۔ گشت پدء برہت اگہ پکیر بوت آرا
 آپ بدہت۔ چوکری پدء شنتت، آپ کرتنت آحتت ہماراہ ء تانکہ پکیر نشتہ۔ پکیر
 گشت حدائی بندگان انکس آپ، چوکری تاس ء پڑ کرتنت دانتے۔ پکیر ایشان ریتک
 گشت لگی ء امنگو کن۔ لگی ء دانتے۔ زرت دپ ء ایر کرتے، اندری وتی چلو ء گشت

گلی ء مان گرت داتے۔ چوکری گلگی وکوزنگ ء برتنت۔ حسن شکس واب ء پاد آحت
 گلگی ء آپ مان گرت، چلو کپت۔ اے اما چلو انت کہ حسن شکس سور ء وخت ء وتی جن
 مدینہ ء داتکت۔ حسن شکس چوکری ان لوٹ گشت پکیر ء کجاد بستت، گشتت پلان جاگگ
 ء، حسن شکس لال کیت ء سوار بوت شت، چارت دیستے، مدینہ یک در چک ء چیر ء واب
 انت۔ حسن شکس کیت ء بست۔ شت مدینہ ء پیشانی ء پلے گپت۔ چمان پانچ گرت
 گشت۔ منا اے اومیت نہ ات کہ لال کیت ء ولجہ کیت۔ منی حال ء سخی بیت۔ حسن
 شکس گشت، ترا ام آفرین انت کہ وتی ساہ ء بے پرواہ پمٹی پدورند ء آحتے۔ نون بیامن
 ترا وتی ماڑی ء برین ولے اود ء تراسکت وسوگو کنین پرچیکہ منی دگہ حسن دیوانت آترا
 زندگ ء ورت۔ اے وختی درست دیوہڈ ء جو جکت ورگ ء گورستان و گیا وانان لپوسنت
 شام ء کایت۔ ہر دوالال کیت ء سوار بوتنت شتت۔ مائی مدینہ ماڑی ء پہ چھاڑو گل
 لذت وتی مرد ء کاران گرت، کس ء اش رپت، یونڈک ویر مان سوارت۔ ہرچی پہ
 زیب و نما ایر گرت۔ حسن شکس سوب ء شت شکار گرت آورت۔ ہرچی بازات۔ بل
 ایشر اگبر آرا۔

شپ ء دیو آحتت گشتت، بوئے بوئے آدمی بوئے۔

یوئے یوئے..... درست چیمان پنہنت۔ حسن شکس وتی جن مدینہ ء

گواند و چین سو پننے گرت بت۔ سیاہن گوالگ ء اشت۔ روج ء پدی مردے بوت۔

نون ہر شپ دیو آحتت، یوئے بوئے آدمی بوئے، گشتت۔ کس ء کند کند پنہنت

بوگرتنت۔ حسن شکس ء گشتت ہرچون آست اے بنا دم ء تو چیر داتکتے، ماتئی جن ان شہ

ماحرہ مذکور۔ حسن شکس گشت شرمین آرا در کنین و لے آگہ شُما آرا وار گرت
 یا گشتت پدء منی نام حسن شکس انت۔ من شمارا تیل دنپتء لاد دین۔ دیو گشتت،
 مارا تو بگ انت ماتئی بہت پُشت ء گلام ان، تنی پادانی چیر ء حاک ان۔ حسن شکس گواند و جء
 گشت دور دات۔ ماہین مدینہ پاد آحت۔ دیو کہ دیتتے اش سوک ء بن گپشت۔ مدینہ دیوانی
 غاشین دیکین دستان نہ بومین جندان دیت دل ء ارز درتے۔ حیر شپ روج بنت ماہ سال۔
 حسن شکس گشت شکارء، دیو دل بد اتنت۔ آئی ماہین ناز رکین، جن ء مزین مزین کاراں دیم
 دانت و ت ادا و دء لپوستت، چو چری کرتنت۔ یکت روچے دیو مدینہ ء سیاہین گوالگے دانتت
 گشتت۔ برہ لہ شیر اجوء بشود اسپت کن بیار نہ ماترا حاک ء ورن۔ مائی مدینہ گشت، گوالگ
 میٹ جت و مشت جت و مشت، سیاہین گوالگ کجا اسپت بیت نشت و گریوان بوت۔
 بیگہ حسن شکس آحت سوج گرت۔ چو کری گشتت، بیا کہ دیو بی بی آہرا چوش چوش
 گشت جو ء دیم دات! حسن شکس گشت مدینہ ء لال کیت ء سوار گرت آورت۔ گوالگ ء
 لے جت گوالگ۔ اسپت بوت۔ شپ ء دیو آحتت۔ حسن شکس گشت، شُما بے باورین
 زاتے ات، گول من چے کول داتت۔ دومی وارا انچو کرتت شُمے وعدہ پورہ بیت۔ دیو
 دوسرہ ۳ ماہ دل ء کست و کینگاں چیر دانتت۔ پد ء یکت دیو ء جنک ء سوراہاوس آحت۔
 حسن شکس ء یکت دیوین جنے گشت۔ گول مادیرگ و دماگ نیست گون پلان حلک ء
 دیوان آست۔ مائی مدینہ بروت بیار تے۔ آوانی ہیال ء مائی مدینہ زندگ ء نیت۔ مدینہ
 بے وس بوت سرگیت۔ راہ ء دیت جو ہے گشت، آفت چو نمیں شربتیں آپے دل کشی
 بورین بورین۔ دیم گشت ریک آحتت۔ رجگ ء نشت گشت، آفت چو نمیں زمین ریک انت
 جو آبریشم ء، دل کشی آمدء بلیشین بلیشین، دیتز ء گشت کوہ آحت۔ کوہ ء لکت گشت، آفت چو نمیں

زیباں سنگ آنت چو گوہر و شدراء دل کشی بزورین بزورین ، دیمتر ء شست شمز و کوئور و ہستی
 آحت ، گشت اللہ! چونین جوانین سوچن آنت دل کشی بزورین بزورین زہشچک ء بختین۔
 شت دیوانی ملک ء سر بخت۔ حلك ء کس نیست آت۔ شت دیوانی سردار ء ماڑی ء
 پرت۔ دیوانی سردار ء نوکر بوڑور شک دانکو کنگ ء آنت۔ مدینہ ماڑی ء اولی طبق ء
 شت دیت کچک واسپ بندوک آنت۔ کچکانی دیم ء پگ وکاه ایرانت۔ اسپانی دیم عہدہ و
 پتب۔ زرت ہڈ وچجان کچکان دات ، پگ وکاهان اسپان دات۔ شت دومی طبق سینمرگ
 وگوکم بندوک آنت۔ سیرگانی دیم ء کاشم وکڑب ایرانت ، جوکمانی دیم ء آسک ء گوشت
 ۔ زرت آسک ء گوشتان سیرگان دات ، کڑب وکاشان جوکمان دات۔ شت سیمی طبق
 اثر دہا وگوک بندوق آنت۔ گوکانی دیم ء مشک وپگل ڈیر کچکنکنت ، اثر دہا ء دات وکارازو
 کانڈاران گوکان دات۔ شت چارمی طبق ء دیوانی نپاد جال وکت سربر ء چنی
 ایرانت ، زرت کفان راستی ایرگرت نپادان جوڑگرت۔ پت دیرگ ء دیت۔ دیرگ ء
 زرت مدان مدان درکپت پادے اژت کپت! دیرگ توارگرت۔

ڈیم ڈیم دیوان بیات

ڈیم ڈیم دیوان بیات

ہر کجا دیوے آست آت دُرسٹ ڈہی ء توار اشکیت ڈاہ زرتنت۔ دیوانی سردار درک
 دیان آحت گشت اسپان وکچکان بگرتے۔ کشتنت برہ امانکو تومار اہڈ وچب داتے آمارا پگ
 وکاد دات۔ کچک ام انچو کشتنت ، تومارا پگ وکاه دات آمارا ہڈ وچب دات۔ گشت
 بگرتے سیرگ وحوکان ، کشتنت برہ امانکو آگون مائے نیکی گرت۔ گشت بگرتے اثر دہا
 وگوکان ، گشتی برہ امانکو بد نیل ، آگون مائے نیکی گرت۔ دیووت آئی رند ء کپت ،

توار گرت، شتران، پتھی ان، کوئوران بگرتے بدارتے، کشتت برہ امانگو غرق بو، تو مار ایک
 وکٹگ کشتے آچک وکنڈگان سوچن گشت۔ دیو گپت دوسہ ۳ پتھی ء درچکان بچک گرت چکل
 دات۔ شت دیم ء دیت مدینہ کوہ ء چانک دیان انت روت۔ تو ار گرت کوہ ء سیاسنگان
 بگرتے۔ کوہ ء سنگ کشتت برہ امانگو ابلہ بد چیل، آمارا گو ہر وشد رگشت تو مارا سیاسنگ
 کشتے سیارو! دیوزرت سنگان جت گوں تلاران۔ کوہ ء لکت دیت مدینہ ریکان
 سر بوت۔ تو ار گرت حازگیں ریکان بڈ دیتے۔ ریکان کشت، آ مئے گو دی انت گندہ زات
 تو مارا حازگیں ریک کشتے، آ مارا زمین آ بریشم کشت۔ دیو جت ریک ء لکتے۔ شت مدینہ
 جو ء سر بوت۔ دیو تو ار گرت ترندین جو ء آپ بگرے۔ کشتی دپ ء بدار بد زبان، تو منا ترندین
 جو ء آپ کشتے آ منا شرتیں آپ، شتے۔ بی ایشر بگر آ رء۔

حسن شکس آحت بخت کرت۔ نو کران کشت بیا کہ بی بی دیو آ رء دیوانی پلان وہ
 ء دیم داتے۔ حسن شکس کشت، ہاں! قبرے گپتے پہ زندگ ء نیت۔ سوار بوت لال کیت شیوش
 دات۔ دے زند مائی مدینہ چارت دیم ء لال کیت ء دھنز انت پشت دیوے دیوان ء دھنز
 انت۔ وشی ء تو ار گرت۔

بوے بوے پہ مدینہ

حسن لال کیت سوار

حسن شکس ام نیزگ ء تاک گرت رست جت دیو ء جم ء، دیو نہر وگے جت کپت۔
 مائی مدینہ ء وتی دیم ء سوار گرت داشت، شنت ماڑی ء۔ حسن شکس شپ ء وتی دیوین جنان
 تیل ء کا ڈیوان و تخیلان مان گرت، چچک کرت۔ لال کیت ء ماہین مدینہ ء سوار گرت۔
 ہر دو دیوانی دیار ء شنت شنت پہ دل جمی دگ زندگانی گوازیبت۔ من شمو دابر گشتن آحتن۔

لال بادشاہ

است ات است یکت بادشاہے، بادشاہ ہدانت اے چار بھول و دردارے
 بادشاہے ات۔ اے بادشاہے نام ات لال بادشاہ، ایسی یک وانا ونا قلمیں و کیلے ات۔
 یکت روپے ہر دوشمیت شکارے۔ بادشاہ ویت گورے، پکت گورے زندہ، برت برت
 دور یکت چولستان و رینتے۔ بادشاہ گورے جت نیز گے گور پکت۔ بادشاہ ام شج و پکت،
 اسپ ام پکت۔ عاقل وکیل راہ چارت چارت بادشاہ نہ آحت، زانتے کہ کھڑا تمیں
 بادشاہ بادشاہ جاہے شتہ کپتہ۔ زرت کھلی و آپ گرت، نان و نیوگ زرت، بادشاہ و
 پدورند و شت۔ شت شت اما چول و گیاوان و ویت بادشاہ کپتہ، اسپے کپتہ۔ زرت
 بادشاہ و پد و شربت وانا و آپ چکیت، چکیت، ویرے بادشاہ چمان پانچ گرت گشت
 من گجا ان۔ وکیل گشت، تراحد ارگت تو گاڑی بولتے اے چول و پوٹوان۔ وکیل بادشاہ
 و نان و نیوگ دات، اسپ و آپ دات۔ ہر دود کہ راہے و آحتت یکت جاگے تی
 و سوزگ انت۔ او و آحتت، دم کشمیت۔ وزیر گشت چارت تاکنن ہے سوزگ و گیا پانی
 نیام و تھاپے ایسی آپ چو آدیک و ساپ انت۔ وزیر جت تاس و کھلی و مان
 گرت، پد و تاس و پڑ کرت چھے پکت یکت تصویرے، اے تصویرے چیر و نمشنگ ات، شاہ
 جینن و دھنگ گل اندام، اے تصویرے انچو زیبات کہ مردم کشمیت شب روچ دیم و کینے۔
 وکیل آحت بادشاہ و اذا کھلی و آپان پد رضا وارت وریٹک پد و طت ویر گرت آحت۔
 بادشاہ گشت چے حسابے تو روے ویر کئے کائے۔
 وکیل گشت تی چھی نیست۔ من و تی پادان گشت وے زند وکیل ووارگ گشت

دیر گرت۔ بادشاہ اُم شت چارت، دیست وکیل ڈب و تہا کپتہ آپ و چارگ و انت۔
 بادشاہ شت وکیل صاحب چے چرتے و کچکے وکیل گشت، من اے چارین کہ اے
 تآپ و آپ شہ کجاکیت پرچیکہ من چچ ہمگ و جونہ گندین۔ وکیل گپ و ڈکت کہ
 چومبیت کمز اتہین بادشاہ تصویر و بکندیت۔ بادشاہ و آحت تآپ و آپ و چارت چے
 کپت گل اندامی تصویر و بادشاہ وکیل و گشت من بہ مرین و لے اے شہزادی و دستگیرین۔
 وکیل آرز و بازگشت کہ چین و راہ دور انت سکت انت و لے بادشاہ نہ منت مزین زرت
 زرت و عاقل وکیل و گون او اسرگپت دیم پگل اندام، شپ ادارو چے اود و سر بوت شاہ
 چین و شہر و بادشاہ وکیل و بخت نہ گرت شت زرت گرے و مزین زرتے دات گشت
 تو سھر و اسکے جوڑ کن انچو کہ من آئی تہا بند مین و آئی چچ بکنین۔ مناہر شہزادی گل اندام و
 ٹیکلی بدے۔ زرگزرت سھر و زر و اسکے جوڑ گرت برت۔ شہزادی و دات۔ شہزادی
 آرز و وتی گس و ایر گرت۔ شپ بوت لال بادشاہ و تارا چچ گرت در آحت، چارت
 ڈاکوہان ہر و وور و نے ایرات وارتے۔ سوب شہزادی پاد آحت چارت ڈاکوہان حلواہ
 و سوجی چچ نیست۔ وتی مولد و چو کریان لوٹ گشت اے کئے و ارتکت کتے سوج نہ
 دات۔ دومی شپ دوارگ لال بادشاہ در آحت و ڈاکو و ورنان چٹ گرت۔ سبھی شپ
 شہزادی و در آحت و ڈاکو و پر زونکان پقت۔ شہزادی زانتے ہر چچی است ہے اسک و
 انت سوب و وتی چو کریان گت، بہرت زر گرے اسک و پدی بدہت۔ چو کرمی اسک و
 برتنت۔ لال بادشاہ و اے چم کار نہ دات۔ شت وکیل و حال دات۔ وکیل گشت اے
 نابزانتی و کارے گرتگ۔ نون پش کن چچ و دکانے چچ کن۔ رُوے زمین و درست
 گد و پچان بگر بیار۔ تی نام بیت او شہزادی ام رنگ رنگیں زمین چچ لوٹیت آرا مپت

بدے۔ یکت نہ یکت ہوچے آتر اہست کت تو چوینے ۽ چو پمن مہربان ۽ پدے تو وتی نام
 وقام ۽ کش، وتی دل ۽ دوریان دراکن۔ بادشاہ مزین دکانے چچ گرت، نخل و باگر،
 چیت و اطلس، کجواب و زریفت آورت۔ شہزادی جینے ات۔ آرزو ساہت و چچ دوست
 آحت۔ لال بادشاہ نوک نوکین آبر شمین چچ پر آئی دیم دات و زرنہ گیت۔ شہزادی
 حیران ات کہ اے چوینے پمن چو مہربان انت۔ ذرت یکت روچے کا گدے پوزے
 نمشنگ گرت اے تان ۽ سرکن۔ سو داگر بکش باند ایشی بدل ۽ پمن دگ تانے دیم ہدے۔
 لال بادشاہ ذرت تان ۽ ایر گرت نہ چارتے۔ شپ ۽ وکیل ۽ گشت بیا کہ شہزادی چوش
 گرت۔ وکیل گشت برہ تان ۽ بیار۔

لال بادشاہ تان ۽ آورت۔ وکیل تان ۽ چچ کنان ۽ تالان گرت۔ نیام ۽ کا گدے
 ایرات۔ وکیل گشت بڑ وریوان۔ لال بادشاہ دننے آئی ۽ نمشنگ ات اے انبل تو چوینے ۽
 بہن چو مہربان ۽ راست بکش باج برے، دروگ بستے دپسیر بے۔ بادشاہ گشت لون چے کشتے
 ۔ وکیل گشت۔ باندے دومی تان ۽ وتی نام وقام و منب و ہما درست کسو نمشنگ کن کہ تلاب ۽
 شرو بیت۔ لال بادشاہ آنچو گرت۔ شہزادی سکت وش یوت۔ دومی کا گدے نمشنگ گرت، باندا
 شپ پلان گنبد ۽ بیامن کاہین۔ لال بادشاہ سر شام ۽ شت گنبد ۽ نشت نشت نہ او بخت شہزادی
 بیت نیٹ و اب گیت۔ شہزادی آحت چارت لال بادشاہ و اب انت کشت چار مجول دست ۽
 اش دات۔ دیوال ۽ نمشنگ گرت۔ شا باش ترا دانا وکیل پخت تر الال بادشاہ جندے شت۔
 وکیل آحت دیست دیوال ۽ چے نمشنگ انت۔ نمشنگان پاک گرت۔ لال بادشاہ ۽ پا دگرت
 گشت شکار ۽ دست ۽ داتے۔ بادشاہ گشت چون؟ گشت وتی مشت ۽ گند۔ بادشاہ چارت
 تاکہ چار مجول انت۔ لال بادشاہ گشت ایشی چے معنا انت۔ وکیل گشت، ایشی معنا ایش انت

تو تیرا گوئد دیے، مجھ ل گوازی کن۔ بادشاہ گشت نون ہے؟ وکیل گشت، نون کا گدے دیم
 بدے بگش تئی نشانی منا گوں انت من پہ رضا و اب آتن۔ تئی چارخیل، معنائیش انت کہ چکت
 اش کنے پشت۔ بنت پشت اش کنے چکت بنت بز ان چوٹش کہ تئی خیال انت چوٹش نہ انت۔
 شہزادی تلو سنگ، کپت کا گد گرت کہ پان شپ، درانی انت۔ بادشاہ سر شام، گشت گشت
 گشت و اب شت۔ شہزادی آحت یکت لکن و یک انار گلے اشت و دیوال اما ڈول نمشنگ گرت
 شت۔ پد وکیل آحت لال بادشاہ، پاد گرت۔ دیوال، پاک گرت۔ لال بادشاہ گشت اے
 دوپین، پے معنا۔ وکیل گشت ایسی مطلب انت تو تنگ نا بزانتے، اشکر و پین، پرک نہ گئے۔
 وکیل گشت کا گدے دیم بدے بگش تئی نشانی منا گوں انت یکت پین گل حدان، انت اوروی
 انار گریان، اے ہر دوپانی چیر، پرستان، پری کا پنت، حدنت و گریونت۔ شہزادی کیشتر
 پگہ، کپت۔ سخی شپ وکیل بادشاہ، گشت، بڑت کئے وادمان گرت بست گشت نون و اب
 نردے بادشاہ شپ، گشت گشت ویر، شہزادی آحت۔ چارت بادشاہ دست، اش گپت،
 اتار کانش پکت گپت۔ شہزادی گشت نون پیش کن باندا شپ تیزیں اشترے بیار، منا سوار کن
 وتی بادشاہی ہر۔ لال بادشاہ شپ، رود ہاریے آورت، پاکوڑہ گرت گشت، گشت و اب
 گشت۔ شوانگے شمد، گوست دیت چوئیں جو انین اشترے بندوک انت آحت مہار، بیج
 گرت سوار بوت۔ ہے دمان شہزادی آحت گشت الہ منا سوار نگے، شوانگ گپت ہاسک، اش
 سوار کرتے، آجناز، شنت، شپ تھاگ انت۔ شہزادی حیران انت کہ اے چوئیں بادشاہے
 یکت بادشاہی گری پنے نکت۔ شنت شنت آحت کاو چرے، گومازگ انت۔ شہزادی گشت،
 ارمان کہ ادا بادشاہی، بوئیں چوئیں گومازگ و گیاہ انت۔ شوانگ بیج حبر نہ دات۔ دیمتر
 شنت شہزادی گشت، چوئیں پیش و کاڈار انت ادا بادشاہی گورم بوئیں۔ شمانگ حبر نہ دات۔

شہت دوم شہزادی گشت۔ آفت اللہ چو نہیں چہ روز نیلانی بودے ادا مئے میگر و بزرگ بھو شہت۔
 شواگ گشت شہتارے (شوکارے) گشت، ڈر و است بور و جان۔ شہزادی دل آ گشت
 بخت منی گون شواگے آ کپت اسے درست اما وکیل آ کارانت منا زودات۔ نون صبر صبر آ
 گوشتک۔ شواگ شہزادی غم دت و گہ بادشاهی آ سر کرت۔ اود شواگ و شہزادی سوربوت،
 میش و بزرگ پخت، مال داری کرتنت۔ بخت بخت شہزادی و رنگ و زیبای آ تو اور دور آ پخت۔
 بادشاهی سخی بخت بیا کہ یک جہنم بدرنگیں شواگ آ چشمین جئے است۔ بادشاہ و تی عاقلین
 وکیل آ بخت کرت۔ وکیل گشت لس مرد ماہمیانان پہ زور پلگ بادشاہان نبرازیت، تو پیش کن
 شواگ آ پر ما کہ بروت گل حدان آ بیاریت تر اہنت۔ اسے تیم آروت زندگ آ نیت۔
 بادشاہ شواگ اوٹ و پرمان دات۔ شواگ بزرگ بے برانزبے۔ کتب لونجان شت گل اندام
 آ حال دات۔ گل اندام گشت گو گرتی ملکن۔ کھی و تو شک کن سر گر چوش کتب آ استار آ راستی
 کش آ بدار برو برویک باگ و انارستانے کیت۔ اود آ چمپار کن یکت جا لگے گل حدان آ
 بازیں پیل آنت۔ پری کاہنت یک مزین پیل آ بو کنت و حدنت۔ بروخت کہ پری شہت تو آما
 مزین گل حدانی پیل بسد و تیچ پخت آ چکت مجن ہر کن کیت بئے بیت شواگ شت سال و شش
 ماہ کرت۔ بادشاہ پہ گل اندام رسال کرت۔ گل اندام گشت تاکہ منی مرد مرک و حال نیگہ سور
 نام آ میگر۔ شواگ شت باگ و بوستان آ سر بوت۔ اما ڈول و تارا۔ چیر دیان و سر آپ
 کنان شت گل حدانی نزنیک آ و تارا ڈگت۔ پری چاپ جنان آحت۔ گل حدان آ
 بو کرتنت و ناک ناک حدنت۔ پد آ درست شہت۔ شواگ گل آ بست و بخت۔ گل حدان
 نامی پری رندے کپت تو اور کرت بوشت مناہر بوشت مناہر شواگ پد کرت۔ پری آم بال
 کنان آ رندے آحت گس آ سر بوتنت۔ بادشاہ آ سخی کرتنت بیا کہ شواگ آحت نون یکت

ۛ دل ۛ دوپری پیکر زانانش نھنکت۔ بادشاہ وکیل ۛ لوٹ گشت نون چون پکنن۔ وکیل گشت
 اے بازی آسرا نارگریوان ۛ آرگ ۛ دیم ہڈے۔ بادشاہ شوانگ ۛ لوٹ گشت، تو کوہ و کوچگان
 گردے ہر چون بیت پنن۔ انارگریوان، ۛ پتے بیار۔ شوانگ پد ۛ تپ ۛ گپت لٹے لوت گشت
 شہزادی ۛ حال دات۔ شہزادی گشت بس کھی و تو شک کن بروچوش چوش روے۔ یکت گیا وان ۛ
 گیا ہیں ملگوارے، درچک انت۔ او ۛ انارگریوان ۛ پین است۔ اما پھانی گور ۛ پری کاہنت۔
 گریونت آوانی ارس ہر گجام پین ۛ کپتت اما پین ۛ بسند و پنچ، پُشت ۛ مگند ہر کس کیت بیت۔
 شوانگ گشت گشت امود ۛ سال و شش ماہ ۛ سر بوت۔ انارگریوان ۛ پھانی نرینک ۛ
 و تارا ڈکت۔ پری بال کنان ۛ یکت یکت آحتت، گریہتت و شتت روخت ۛ درست پری
 شتت۔ شوانگ اما پین ۛ کہ ارساں پڑ ات ڈرت و جت۔ انارگریوان نامی پری پد ۛ اش کپت
 توار گرت اڈگن منا گون و تابزورے شوانگ درک جنان ۛ شت۔ پری ام بال کنان ۛ رند ۛ
 اش آحت۔ ہر دو آحتت سر بوت۔ بادشاہ سخی بوت کہ بیا کہ شوانگ ۛ سر زانان ۛ ۛ ۛ پری
 رنگ انت۔ بادشاہ گشت نون بید کشگ ایشر ۛ جج تو جیل نیست۔ شہزادی گل اندام ام پو ۛ
 ات۔ آ شوانگ ۛ گشت پریاں بکشیت دریاب ۛ زر ۛ پو لے ہندت پد ۛ بادشاہ آئی کہول،
 وکیل ۛ رستان پہ ایدیم ۛ نان کن ہر وخت ۛ درست زر تین پول ۛ سیکل آحتت گرا پری پول
 پھرو شتت۔ شوانگ انچو گرت۔ بادشاہ حال دات کہ من ہر دو پھان ترا زمین دیوان ۛ دیم ۛ
 دین و پرت زر ۛ پو لے بندین کہ تو ایدیم ۛ مے کس ۛ بیا۔ بادشاہ سکت و ش بوت۔ پری پو لے
 بستت۔ دومی روج بادشاہ کہول ۛ، وکیل و وزیر گون کہول ۛ نان ۛ ورگ و پول ۛ سیل ۛ
 آحتت۔ نیام ۛ سر بوتنت پول پُشت درست دریاب ۛ کپتت غرق بوتنت۔ شہزادی گل اندام
 بادشاہی ۛ گپت۔ پریان آرات گرت شوانگ و شہزادی پہ گل و ششی وتی روچان گوازیہنت۔

ہزارِ حشت

اُسے ات ایک مالدار سے ایسا اولاد بُھوتت۔ ایسی جن شت ایک بزرگین بلی
 و گورہ گشت، بلی بلی! چون پکنین، بازدار و درمان گرتن مناجح زاہگ نیت؟ بلی گشت،
 من ندر تو بند من دو بلی چکین ترا دین۔ ایشان پٹ و ہر یکجا ذیل بدے آگہ ہر دو بچت
 ذیل و ران و شنتت ترا شاہزادگیں بچے بیت، آگہ یکے پد و یکے دیم و ذیل و ران و شنتت
 گزرا ما پری میں جکے بیت۔ آگہ بچکے بُت آرا ماہ و روج و روژ نامی و مزن کن آگہ
 جکے بُت آرا نچواندر پکن کہ ماہ و روج مکند نخت۔ مالدار و جن شت نکلیاں ذیل دات۔
 بلی پد و دیم ذیل و ران بُتنت۔ مالدار و جن نکلیاں آورت و مرد و جن وارتخت۔ شپ
 روج بُتنت ماہ سال بُت بُت مالدار و جن لاپ پڑ بُت۔ وتی مرد و گشت، ماڑی و
 چیر و انچیں جاگے جوڑ کن کہ اود و ماہ و روج و رژن آنگہ میایات۔ مالدار مستریان
 لوٹ۔ چیر و گاری جاگ و مکان بست۔ جن و نہ ماہ پورہ بُتنت، سیرت ما میں جکے
 دیت۔ اے جک چوشو چراگ و شنہلاک دات۔ جک و ماس و پس و گت و گمان و
 نیست ات کہ آوانی جک چوزیبا و ہیر پرے بیت۔ آپ ہزار مہر و ماہین جک و ہیالدار
 و لگشت۔ پر آئی سہ ۳ چار چوکری داشتنت، دانی داشتنت، بُت بُت جک مزن بُت
 کوکلا و لگت۔ پر آئی گوازی و ہروژین جی ایرانتنت۔ جک روج پہ روج روان ات۔
 فختے کہ زانٹی بُت نون چوکری و مولدان ہر جی و بست و گرت، اے چے، آچھے؟
 چوکری آرا لولی دانت و اپیننت و ت درگ و بستت شنتت۔ جک کہ سا گرت کس
 نیست۔ در روگ و کوشیت گرت۔ چوکری کہ آختت آوان بست گرت کہ شامگجا

جنت۔ چوکری جو اب دانت آہدے دو می کوئی آء داب آتن۔ کشت مناوتی کوئی پیش
 بدارت۔ چوکری یک نہ یک نیون آئی گپ پچ دانت۔ چوکری ہرچی آوردنت
 آپست کزت ایشاں شمشہ کجا کارت؟ ایشان آء چے کشت؟ جنک ہر چنکس مزن یوہان
 ات ہما منکس گیش جت وپرس گرت۔ ہدائی انت۔ یک مشکے وتی ہونڈ آء کونڈان
 کونڈان برتے جنک آء وٹاک آء سرگرت۔ یک ونختے جنک چارت آئی کوئی آء سربری
 نیمگ آء روشنا پیے۔ جنک پاد آحت روج آء زیرگان دست جت، دست آء نیابت، پلو آء
 مان نیابت۔ ہے کونک آء ہورت ہورت چارت چارت تچ سرے پر ثوت۔ چوکری
 آحت۔ آوان جت گرت۔ چوکری کشتت بیا کہ ایشرا ماگشن روج، اے چوش زیر
 گان شاینت درست دینا آء روشنا کنت۔ شپ یوت پد آء چار دہی ماہ آء روشنائی آحت۔
 جنک پد آء پاد آحت دست جتے، چارتے، پچ یوت نشت۔ زانتے کہ من بندی ان۔
 سوب آء چوکری آء جت گرت۔ چوکری کشت، ایشرا ماہ گشن اے چوشپ آء روشنائی
 کنت۔ جنک کشت، شما منا پرچے ڈن آء نیلت۔ من ہم ہکندین۔ چوکری کشت، تی
 ماس وپسن ترانیلت تاکن تی سور بو تہ نہ تو نظر بے، جنک بے وس یوت نشت۔ ہدای
 امرانت، سہ چار ماہ رند جنک لاپ پد یوت۔ چوکری کشت، نون شدت آء مپار ڈور کنگی
 انت نہ تو مالدار مارازندگ آء نیلت۔ جنک آء بے ہوشی آء دوا دانت بستت برنت دور
 یک لدو لوتے آء یلہ دانت۔ ونختے مالدار جت گرت۔ چوکری کشتت بیا کہ آگون
 دگہ مردے آء جتہ شتہ باید ہمیش انت کہ مالے گپ آء پردہ پوشی پکن نہ تو مے ولہ بدنام
 بیت۔ مالدار بے وس یوت، دست دست آء مشت ومنت۔ بل ایشرا ہگر جنک آء جنک

فتحہ سہاگرت دیست کس نیست۔ پاد آحت کوہنگ و تنوگ سرگت دیم پہوت۔ شت
 دورء دیست یکت ماڑیئے۔ شتران و کپان شت ماڑی ء سر بؤت۔ ماڑی تہا شت،
 ہر گونگیس جی است، پتچ، بیرم، رزان، نان و نیوگ، ہر لون ء جی۔ جکت وارت
 گرت۔ داب شت۔ اے دگہ روج ماڑی ء بالا خانگان کشت۔ کس نیست۔ ہے
 باز روج بؤت۔ یکت روچے چارت دیوے کو بڑ آن ء کیت۔ جکت شت لیپ ء
 پتچرت چمان بند گرت۔ دیو کشت، بوے! بوے آدمی بوے، بوے بوے.....
 پتچرت آحت وتی نپاد ء لیپ ء بڑ گرت۔ آف اللہ! چونین پری رنگے داب انت۔
 یو دتاناں جیرک گرت جکت ء ورگ ء پد ء دل ء گشت، من سیر آن اے پرچے
 شترانوں بورین۔ دیو ام جکت ء پہنات ء وتار اتچک گرت۔ جکت ء بگل ء گرت
 رت بڈرت دیم اش چارت۔ جکت ام اے پلو ء لیٹت کشت۔ آف چونیں و شتیں
 سے۔ پد ء وتی دست ء دیو ء جنڈان بڑت کشت۔ آف چونین چندن بویں آبر شتم
 ت۔ دیو ء دتاناں درء بوتنت۔ دل ء و ش بؤت۔ درء دیو داب شت۔ جکت پاد آحت
 لین ء ژرت آورت۔ دیو ء بوڑ آن گپت و بالین دور دات، گپت دور دات۔ بالین پڑ
 ت۔ ڈانگی ء پر گرت بوڑ آن دانکو گرت تال ء مان گرت ایر گرت۔ سوب ء دیو پاد
 حت گشت، آدم ذات گجاء ہیا کہ ترا بوریں منی چاشت ء لاپد رو ہے۔ جکت تو ار
 رت۔ من ہیرات! منی جان ہیرات۔ من جان شودین کاہن تو تال ء دانکو آن بور۔
 یو دانکو ء نام ء سکت و ش بؤت۔ دانکو آن وارت و شت۔ شش ماہ جت۔ اے دوران ء
 جکت ء جنین زابے بؤت۔ دیو و آحت کشت، یکت نہ خد دو۔ نون وتی وتی دلدر دء

پر دیشمین۔ جکت ء پداپہ دلا سا ومنت دیو ء بنال دات۔ دیو ء دو ارگ بوڑ و رشک ء واکو
 دات ووش گرت۔ دیو گشت، من روین چر ووستے کینن ششش ماہ جنین شما سنھرت پہ سچ
 وکباب ء، دیوشت ششش ماہ جت۔ جکت گشت، بیا کہ دیو ء بگششین مناسور پکت۔
 دیو آحت، جکت چرپ وینگار گرت دیو ء نپاد ء وپت، دیو ام و اب شت۔ جکت دیو
 امبازان گپت گشت، اف چون نرم ء چونین آبر شمیمین جنڈ انت، چونین چند منین بوے
 دینت، ارمان کہ من تنی جن بہین۔ دیو دل ء ووش بو ت گشت۔ تو مننی ہنے و لے تنی
 ہر زا بے بیت من ورینے۔ جن گشت، من ندر منی زا اہگ ندر پر تو۔ دیو جکت ء سور گرت۔
 جکت دل ء نجم گرت۔ یک روچے دیو ء جن شکت دار ء ہٹو لی حج گنگ ء، دیو گپت جکت
 ء اش سیخ کباب گرت وارت۔ دیو ء جن آحت دستان دیم ء جت واوزنگ
 گرت۔ دیو گشت، پچپ کنے یا نہ تو تراوزین۔ جن بے ووش بو ت نشت۔ دیوشت پہ ششش
 ماہ۔ دیو ء جنین لاپ پر بو ت۔ دیو ء حال دات۔ دیو گشت، یک نہ شد دو۔ دیوشت پہ
 ششش ماہ۔ پدا کہ آحت آرازیگیں زا بے بو ت۔ دیو وتی زا اہگ ء نام ء ہزار خشت
 ایر گرت۔ دیو ء زا اہگ ات زومزن بو ت۔ دیو دل ء گشت یک نہ یکت روچے ورینے،
 بلے کے مزن بیت۔ ہزار خشت، کتے مزن بو ت شت گوں وتی ماس ء دارچ
 گرت۔ ہزار خشت وتی ماس ء گشت، تو دلجم بو ہند من دارچ کنین۔ زرت کسانین
 درجک وجران بچک گرت اشتر ء بارے بد گرت آحت۔ شش ماہ رند دیو آحت دیت
 ہزار خشت مزن انت۔ گشت دل ء، بلے کے دگہ مزن وپڑ و رہیت چو ک کینے۔ ماسے
 زانت کہ دومی وار ہزار خشت ء وارت گشت، ہزار خشت زانے تنی پس چے تلگ۔ آترا

وارت پخت کنت منی دیم سیاہ بیت۔ ہزار خشت گشت بلے من گڑو پھوڑاے نہ ان
 آنا وارت۔ شیر گانے کشین۔ شش ماہ موت دیو آحت۔ گشت ہزار خشت
 بیاتر اورین۔ ہزار خشت گشت، بوشت چروے کنین کاہیں گشت دیر گرت۔ پدء
 آحت۔ دیو گشت، بیہزار خشت کہ منی لاپ پخت۔ ہزار خشت گشت، بلن وئے کنین
 کاہن۔ گشت دیر گرت۔ اے دوران ء ماسے دور جتکت شکت۔ کسی دار آحت۔
 دیو گشت، بیاند تو من کاہن۔ ہزار خشت گشت، بیاتر اموکل انت۔ جندے وتی ماس و پد
 ء ہمت۔ دیو پکت آئی رندء، ہزار مشت گشت یکت گت و گرین کوہ ء لکت۔ اودء ہزار
 سنگ ء ترا شکیں خشت ایر گرتکت۔ دیو ام گبوران و چانک دیان گت ء لکت۔ ہزار
 خشت ہر وار یکت خشت ہیر دات۔ تراک دیو ء دپ و دنتانان، دیو شیر گت پت۔ پدء
 سنہرت برزء چانک دات۔ اے ڈول ہزار خشت وتی پس ء ہزار خشت جت
 وگشت۔ گشت وتی ماس ء سر بوت۔ ہزار خشت و ماسے شمت یک بادشاہی شرء و تاک
 کپت۔ ہزار خشت گشت گوازی گرت۔ روج ء یکت دو بچکت ء بامک و سرین
 پر دشت۔ شہر ء درست مردم بادشاہ ء حال دانتت۔ بادشاہ گشت ایشرء چون کار پکنن۔
 گشتت، پکان کوہان دیوانی جاگگ انت آرء بکش بروت سہ اشترء بار بیاریت۔
 بادشاہ لوٹت۔ ہزار خشت ء گشت برہ پنن۔ جوانین بندء دار بیار۔ ہزار خشت گشت
 اما کوہان دار گڈت گڈت سہ چار اشترء بار چ گرت بست۔ نون کس نیست کہ بدء
 بدنتے۔ دے پد دیست بہت دیو گبوران ء کاینت۔ ہزار خشت دیوانی زبان ء گشت اونا
 کو دیو آن! منی بارء بدء دہت۔ دیو آحتت بارء اش بدء دانتت۔ ہزار خشت سہ چار

اشر و بار بڈ ۽ گرت سر گرت۔ بادشاہ گشت، ایشان چون بڈ گرتے، گشت، نا کو دیو
 آحتت مناکم دانتت۔ بادشاہ گشت ایشان ام نبوت۔ بادشاہ دومی روج لوج
 گشت، تو پالوانے بیاهوں نر شیران ہمز۔ ہزار خشت دزہورک گشت۔ شیرپان
 دوہونواریں مردم واریں شیریلہ دات۔ ہزار خشت ہر دو کانی گردن و گریہان گپت پشی ۽
 چیم ۽ گوں یک دگر ۽ جنگ دات۔ بادشاہ حیران منت۔ ہزار خشت ۽ ماس گشت، تو منی
 یلمین پنج ۽ بیابرون، ادا بادشاہ تنی کشگ ۽ پگر ۽ انت۔ ماس پنج شنتت۔ یک جا لگے
 ۳ چار بچکت جی کنگ ۽ انت۔ ہزار خشت گشت، منا آڑ گت۔ کشی بیازور بڈ
 بیاترا بکندان۔ ہزار خشت آڑ بوت یک ۽ دست ۽ پروشت، دومی ۽ نا نگ، سیمی ۽ گردن،
 چارمی گشت، منازکار انت من گون تو کاہین۔ شنتت دیم ۽ ۳ بچکت خستے، کمت۔ ہزار
 خشت گشت۔ منا آڑ گت، گشتت بیابے تو تو نگر ۽ پنج ہزار خشت آڑ بوت۔ یک ۽
 کوپک پروشت وگہ دو براس آنتت گشتت مارا بلن ماگون تو کاہین۔ شنتت ویم ۽
 دیستت دو چار بچکت بگل مان گیگک ۽ انت۔ ہزار خشت گشت گون من ملن موت۔
 ہر یک گشت بیایش من تراڈیپ ڈگار کنین۔ ہزار خشت دو ۽ گپت بر ز ۽ گرت جت۔
 سرے پر شنتت۔ وگران سراہم زرت کشتت۔ مارا بلن تنی ہمراہ بن۔ اے درست
 شنتت۔ ہزار خشت وتی ماس ۽ اشت یک شہر ۽ گشت، من پوریا کنین کارین، جندے
 گوں سنگان گشت یک وگہ شہر ۽ اود ۽ بادشاہے کلاتے بندگ ۽ ات۔ ہزار خشت و سنگتے
 خشت ڈوہگ ۽ لکتتت۔ وگہ دو دو ۳ ۳ خشت زرتنت۔ ہزار خشت یک ہزار بڈ
 گرت برت۔ بادشاہ آرز سرد مرد ۽ پوریا دات، ہزار خشت ۽ سنگان ہر شپ یکے نان

کُرت۔ اولی شپ یکے گوشت گراست ایر کُرت۔ یک مردے یک گچیر بالا دوی ۳۰
 گچیر ریشے آحت، اللہ حیر، کُوت، اے بچکت زُرت نان و چنڈے داتے۔ یک گچیر
 بالادگپت وتی ریش و تارے بستے۔ دیگ دُرت وارت و ہڈان اشت شت۔ اے بچکت
 و تارچ کُرت۔ چارت دیگ پاک انت۔ زُرت ہڈانی تھا آچار مان کُرت ایر کرتے۔
 شپ دُرت سنگت آحتت۔ نازشتان وارتنت بے تام انت، ہڈان گوشت مان
 نیست۔ ہزارخشت گشت پلان کس نہ گوشت و گرگ زانت نہ دیگ و گراگ، دوی
 روج دوی سنگت و وار بوت۔ شت جوانمیں حازگیں گوشتے گپت۔ دیگ و بر کُرت۔
 یک گچیر بالا دوی ۲۰ گچیر ریش آحت و اوشتات گشت، اللہ حیر، بدے پکیر و پنڈگ و
 زُرت نان و چنڈے داتے یک بالادگپت ریش و بستے۔ دیگ و چت کُرت شت۔ شپ
 و درست آحتت۔ ہزارخشت گشت، تنی دیگ و نہ جوانمیں نازشت است نہ ہڈ و پت
 نمان چون بورن۔ اے ڈول و ہزارخشت و درست سنگتانی واری بوت۔ ہر یک شہ و گر
 و یک گچیر بالا دوی گچیر ریش و پنہ و ڈکت۔ گڈ و ہزارخشت و دار بوت۔ شت گوک
 و جوانمیں گوشت گپت۔ دیگ و پاک کُرت۔ بر کُرت۔ بہ شام و یک گچیر بالا داحت
 گشت، اللہ خیر! پکیر و پنڈگ و دے۔ ہزارخشت زُرت مچیں نانے و گوشت و فلکے
 داتے۔ یک گچیر بالادگپت ہزارخشت و دستان بست۔ ہزارخشت و ہیال و ملنڈ
 کنت۔ پد و چارت اے تو دیگ و دپکر و زُرت۔ دستان چچ کُرت جتے شاماتے۔ یک
 گچیر بالا دوی پومپ و پیم چل و ران و شت و در کپت۔ ہزارخشت گشت بیا کہ یک گچیر
 بالاد ہے آحت و چومن آرز و جت۔ دُرت وتی پدان پاش کُرتنت کہ گون

ماچو چو یو تگ۔ ہزار خشت کشت آپلان جاگگ ء مرنگ باندا بیا برون۔ سوب بوت
 شنتت چارتنت بچی نیست یک دور بنین کڈ ء پید، ہزار خشت گشت بیت ممیت ہے کڈ
 انت۔ برہت ریزے بیارت شنتت ریزے آورتنت۔ ہزار خشت ریزے یک سنگت ء
 سرین ء بست آرزے یلہ دات۔ آبن ء شت پریات گرت، مناکشت من سنگن۔
 مناکشت..... ایشر ء کشتت دومی ء دور دانتت۔ آم انچو پریات گرت۔ سبکی ء،
 درست پریات کرتنت۔ ہزار خشت دُرستان کشت وت شت سنگتے ریزے داشتنت۔
 ہزار خشت کوک گرت۔ مناکشت من جٹ و پُران سنگن۔ سنگتے اشنتے جستت۔ ہزار
 خشت بڈ گران و سُجان شت یک تلاپے ء کپت۔ کشت اُف آپے چون سردانت منی
 جان ء سوچ دُور بوت۔ دے رند چارت شیشگ ء درگکے تچ بیت بند بیت۔ درکپت
 شت تے یکے پلن وانارانی باگے، باگ ء سِل کنان ء شت دیت زرد سوھر ء منگے، آئی ء
 الماس و ہیر و یاقوت ء پلن ولا ڈومان انت۔ چیر ء اش سوھر ء کٹ ء زرت بیت و سیمکاریں
 بکمل و بلگارے بے کچ زیبایں جکلے و اب انت۔ جتک ء گور ء آسھی پلے ایر انت۔ شت
 پلن چت و زرت۔ جتک چمان پانچ گرت کشت، اُف پونین جوانین و ابے ء پاد
 گرتے۔ ہزار خشت کشت توکے ء ؟ کشت، من شاہ کشور ء جتک شہزادی گلبدن اُن،
 منی سر ء یکت گچیر بالادوسی ۳۰ گچیر ریشیں جادو گرے و و اب کنگ نبرازیت پمیشا آ منا
 بے سماہی ء پلے داتگ۔ تو برز بالادونو گلکس درنائے ء چومبیت ترا جاؤ و پکنت۔ تو شد ء
 زوت۔ برو۔ ہزار خشت کشت آ گندہ بالاد ء من کشتگ و ادا اتنگ اوں۔ جتک دور
 گرت ہر دو دستان ہزار خشت ء کو پگان مان گرت و دروت گپتے۔ پد ء کشت منازوت

شہ اے جاؤ دویارے کشش ہر من تہی مولدہ بین۔ ہزار خشت گشت تو آمد ابو من کا ہیں۔ ہزار
 خشت جاؤ دویارے خشت گشت ہیج رہے نہ دست۔ آسک و مرگ بازا ت۔ جت آسکے بڈ
 کرت۔ آحت یکت جا ہے اللہ سیرگ۔ ۳۰ چوری آنت، شہ گون ۶ پوسک پوسک
 اتے۔ آسک ۶ پوریان دات شت وگہ آسکے جت آورت۔ گلبدن و ہزار خشت
 وارنت۔ نیوگ وارنت، سئل کرتنت۔ شپ یوت۔ گلبدن گشت، ہیا ہزار خشت منی
 نخل و بلا گران و اب کن۔ ہزار خشت گشت، نہ منی ماس منا چونہ پر ماتکہ، من اے سنگ ۶
 سر جگ کینن۔ گلبدن بے وس یوت تنیا و پت۔ نون ہر روج ہزار خشت راہ ۶ گجگ ۶
 روت پد ۶ برتنت، آسکے جنت سیرگ و پوریان دنت، یکے جت کاریت آ و گلبدن
 جتی کنت۔ شپ ۶ جتا و اب کنت، گلبدن کیشتر پر آئی دل داتگ و مہر کنت۔ بلن ایشر ابگر
 سیرگ ۶۔

سیرگ ہر روج روت شکار کنت کاریت دیگر ۶ و لے پوری دیم ۶ اش ورنہ کنت،
 سیر لاپ آنت، و اب آنت۔ سیرگ یکت روچے و تارا مزینن یوچے ۶ چیر ۶ ڈکت بارے
 یکندین اے کے پشین نیکی گون منی پوچگان کنت۔ بیکھ ۶ وخت ۶ چوش گرت ہزار خشت
 آحت و آسکے کد و ۶ و روات خت۔ سیرگ گشت، ارے آنبل تو گئے چوشین نیکیں کار کنتے۔
 ہزار خشت و تی نام وقام ۶ گشتے۔ سیرگ گشت اے نیکی ۶ بدل چے لوتے؟ گشت، مارا جادو
 دیارے درکن۔ سیرگ گشت باندا بیامنی راہ ۶ تو ہگ ۶ پے آسکے جن بیار۔ دومی روج ہزار خشت
 و گلبدن آحت۔ سیرگ ۶ سوار یوتنت۔ سیرگ یکت کش ۶ بال کنان ۶ شت، شت، گشت،
 گوشتے بدے، ہزار خشت گوشتے دپ ۶ اش دات۔ دیم ۶ شت و اگوشتے لوت۔ ہزار خشت
 داتے۔ دیم شت و لوت، داتے۔ ہے ڈول دُرت آسک ۶ ہلاں گرت۔ دیم ۶ پد ۶ گوشتے

لوٹ۔ ہزار خشت وئی ران و گوشتے بڑت و اتے۔ سمرگ بو عاش ڈورست گرت۔ زرت
 پانچیل و کرتے۔ خشت انت خشت و گہ دنیاے آحت۔ سمرگ گشت نون دیم و شہاوت برہت۔
 ہزار خشت و گلبدن ایراحت۔ ہزار خشت کئے لنگ گرت۔ سمرگ گشت چے حسابے لنگ
 کئے۔ گشت ہمن پادمنی و اب شتہ۔ سمرگ گشت نہ راست بگش نہ تو من گشیں۔ گشت راست
 راست دروگ دروگ اے ڈول وئی ران و برتن۔ سمرگ آئی ران و گوشت و پد و برابر سکت
 گرت۔ وئی پڑگ و سر و اش مشت۔ ہزار خشت دراد و جوڑ یوت۔ ہزار خشت و گلبدن پند
 جنان و پوریا کنان شنتت اما شہر و سر یوتنت کہ او و ہزار خشت و ماس اش زہیران کور کپنتت۔
 ہزار خشت آئی چمان سمرگ و پڑگے مشت پنمانی رگش جوآن یوت۔ ہزار خشت شہرادی و
 گشت گوں من دارے یاروے وئی پس و بادشاہی و گلبدن گشت منی زندگی توئے۔ ہزار
 خشت آزدینی دود و روء نکاح گرت۔ مرد و جن یوتنت۔

پریانی بادشاہ

است است یکت سوداگرے۔ اے سوداگرے زرزومال بازات ولے بیج
 ہوتے۔ ایسی زاہگ دو جکت اتنت۔ ہر دو جکت زیبا و زانتکاریں جکت اتنت۔ کسانیں
 جکت بے کچ زیبا و شتر رنگ ات۔ یکت وارے سوداگر و جے شنتت حج و ہر دو جکتان ماں
 ماڑی و گوں نو کراں اشتنت۔ ایسی نو کرسکت و پادار و نمک حلال اتنت۔ سوداگر یکت
 کلپیں ملتا ہے و بازین زرزے دات و کشت، ہر دو جکتاں شتر یوانین تاکنن منی آحتن و
 پیش درست دینی کتابان در بہرنت۔ سوداگر و جے سرگپنت و سال و دو سال گوست
 نیاتنت۔ ملتا ہر روج کاتک و ہر دو جکتاں و انیت۔ جکت دل و حب و میل و انتنت
 انگت ملتا چوت آوان بدور و کشت۔ جکت سر ہنگ و زیبا اتنت ہمیشا ملتا و دل ام کسان
 یوت۔ ملتا ہر پخت دام و دانگ ایر کرت جکت آرز و نمر۔ ملتا سکت سو کو یوت کہ
 ہر دو جکت گوں گلا میں نو کراں گلگنت حدت، زان پہ زان دیوان کنت ولے ملتا و نیم
 چخمی نہ چارنت۔ شپ روج یوتنت ماہ سال، سوداگرے کلو آحت کہ پلان روج و ما پلان
 بندرے سر بن۔ ملتا زرت وتی حرے سرگپت۔ جکت ام سکت زہیری اتنت آوان وتی
 و پاداریں نو کراے راہی دات۔ ملاشت مالہ بندرے سر یوت۔ سوداگر و جے آحتنت۔ کلپین
 ملتا بگل گیر یوت و گر یوگ و لکت۔ پدے سوداگر ملتا و جت کرت پون منی جکت چنکس
 و تنکت۔ ملتا چپ یوت آہ سردے کشت۔ سوداگر و وارگ پرتے۔ ملتا کشت من نہ لوئین
 تنی دل و رنج بدین، تنی جنکانی بد کرداراں جہان سخی انت۔ تنی جکت منی پاکیں ریش
 و بر و تانی واہگ نہ کرتکت۔ منی سرے ملند جتکت و گوں گلا ماں گوازی کرتکت۔ ملتا

دوارہ دزمال کشت و چمان مُشت۔ سوداگر سکت زہر یوت کہ منی جنک و بدیں کار سوداگر
وہنے سرگپنت۔ راہء و پاداریں گلام آحت و سر یوت۔ سوداگر دوش و ناوش جُست کرتے،
منی جنکافی چے حال انت؟ و پاداریں گلام کُشت تئی جنک زہیری ء کور انت۔ سوداگر
کُشت، پیش ء کور بونگت نون چم اش کور بنت۔ بروہر دکانی چمان کش و بیار جندانش
بلن ہر جاہ رونت برونت من ہمداء دارین۔ و پاداریں گلام حیران و ہبکہ منت۔ بے وس
یوت شت۔ جنک دُور ء دیستت اِگر کنان ء ویم ء اش آحتت و جُست کرتنت، ہے بابا
ولقا جوڑ انتت۔ گلام گر پوگ ء لکت۔ جنک پد ء جُست کرتنت۔ گلام کُشت، ہر
دوسلامت انت و لے شماء بلاہان رُرتن، شمعے پس جوش پرمان داتگ۔ جنک کُشتت،
آوانی سرسلامت بیت ماراوتی سرء پرواہ نیست۔ گلام جنکان کُشت، شماء شہر ء بلت
بروت دوپس ء چمان کشین پہ شمعے پس ء برین۔ جنک دیم پہ وت شتنت۔ گلام
دوپس ء چمان کُشت و سوداگر ء دیم ء بُرت ایر کرت۔ سوداگر کُشت، نون منی دل
سرد یوت نون برون۔ بلن ایشان بگر آرز ء جنک شتنت شتنت، دمبرتنت نشتنت، پداسر
گپنت۔ کوسے شتنت، نازر کیں پادے خون بوتنت بے پد ء چک نہ جنت۔ شتنت یک
گیادانے ء سر یوتنت، دیستت یکت ماڑیے۔ اود ء سر یوتنت، چت تک و توار نیست۔
تہا پترتنت یا پروردگار، چونیں وڑ وڑیں چی ایر انت۔ پرش و پلنگ، بوپ و باشت، شیشگی
رزان، نان و نیوگ ہر چی است۔ وارنتت وارنتت سیر کرتنت، بالا خانگان کُشتت۔
کسانیں گہار گشت، اڈوا اے کس بیت ممیت یکت دیو یا پری ء انت۔ مزین گہار
دلندرات کُشت ہر کس آحت آرز کُشن۔ ہر دو پُنتت سلا۔ چئی نہ دیستت ابید نیت ء

پُزین۔ شپ بُو ت دیر و پُشش گرتنت یک دیوے جنڈے گزانت آحت گشت، بوے
 بوے آدمی بوے، بوے بوے..... درگگ و پانچ گرت پُترت۔ مزینن گہار نپت و سر و
 اش ریتک کسانیں گہار نخل و سر و اش و ورات۔ دیو و جنڈ آس کپقت، گہران
 و پریات کنان بست و ن و کپت سٹک پوگ بُو ت۔ نون کسانیں گہار ماڑی و ر پت،
 دیگ گرات، نان گرت۔ مزینن گہار شت، آپ وارت، دیو و گوکان و شت، سوزی
 و نیوگ کاہ آورت۔ شپ روج بُو تننت ماہ سال، یک روچے بادشاہ و وزیرے اسپتھاچی
 و شکار و در آحتت، دیے کپت اے گیا وان و۔ بادشاہ گوگنگ بُو ت جت مُرگے، گُشی
 وزیر ایشر و کباب کن۔ وزیر گشت گول من چکت و پُر زنیست۔ بادشاہ انکو آنگو چم شانت
 و وریست ووتے۔ گشت وزیر آدوت و گندے۔ وزیر گشت، بلے بادشاہ سلامت۔
 گشت و ورنزینک برومرگ و پچ بیار۔ وزیر بے و س بُو ت سوار بُو ت، اسپ چابک جنان
 و آحت ماڑی و سر بُو ت۔ مزینن گہار آپ و شکت کسانیں گہار تہات۔ وزیر درگگ
 جت۔ جکت گشت، جتے و جاٹوے، و تار ادرا کن۔ وزیر گشت، نہ جتے اُن، نہ جاٹوے،
 من پلان بادشاہ و وزیر اُن۔ جکت گشت، بدین بیت و آحتکے پدی بر ترا گہ نیکمین بیت و
 آحتکے بیاپہ حیر۔ وزیر گشت، بادشاہ گوگنگ انت۔ منالے مُرگ و دات کباب کینے
 برینے۔ جکت درگگ و پچ گرت۔ وزیر چارت، آپ اللہ! چونیں حور درو شمیں و حتکے۔
 وزیر شت مُرگ و تیخ و جت و آس و داشت و لے چنے اے جکت و مند و بستار و سکت
 آنتت۔ چارت چارت مُرگ سکت بوکرت۔ جکت گشت، وزیر دانا! مُرگ و سوتکے۔
 وزیر چارت واقعی مُرگ سکت۔ گشت، نون چون کینن بادشاہ ایشرانہ وارت و منی سل و

کشمیت؟ جکت کُشت، اگہ تو اے سوگند ء بورکہ بادشاہ ء منی بابت ء نہ کُشتے من اے
 مرگ و ش بچین، اگہ تو کُشتے تو لاگے بنے کائے۔ وزیر سوگند وارت۔ جکت زُرت مرگ ء
 سنگین گوشان کارچ ء کزرت و داد و شبو جت وزیر ء دات۔ وزیر مرگ ء بُرت۔
 بادشاہ ء دات۔ بادشاہ وارتے کُشت ایشر ء کے پتکے۔ وزیر کُشت، بادشاہ سلامت اتنی
 نمکوار۔ بادشاہ کُشت، نہ تو دروگ بُرے، راست بکُش۔ وزیر کُشت، راست امیش
 انت۔ بادشاہ کُشت، راست بکُش نہ تو من تنی پدان زوریں وت امو د ء روین۔ وزیر ء
 سراہم زُرت کُشت، چوش اود ء یکت ماڑیے او یکت بے کچ زیبایں جکتے۔ وزیر ہے
 اگہ ء کُرت سیاہیں لاگے بُوت، تزان ء ویم پہ جکت ء ماڑی شت۔ جکت گوشانش گپت
 و سوار بُوت، شت و کُشت، من ترا کُشت منی نام ء مگر۔ دے رند بادشاہ آحت کُشت، شر
 رنگیں جکت! تو منی ء اے حرمنی انت بیابرون منی بادشاہی ء جکت کُشت، بادشاہ سلامت!
 مناد و عرض است۔ جکت کُشت، اول ایش کہ منی مزنین گہار مندوک انت، آئی سُو رگون تنی
 حرین وزیر ء پیش بیت پدامن ترا گرین، دومی ترا سد دگہ جن است تو منا چون گنے من تنی
 مولد بین۔ بادشاہ کُشت، تنی گہار ء سُو رپیش بیت او تو منی سد جنانی سر تاج بے۔ جکت
 لاگ ء ایر کپت و مہر ء دست ء سر ء اش مُشت۔ لاگ پد ء وزیر جوڑ بُوت و جکت ء پادان
 کپت۔ بادشاہ و وزیر ہر دو گہاران بُرتنت پہ ددم ء سکت دوست داشت۔ دگہ سد جن سوکو
 بوتنت اش کمینگ و کست ء سکتنت۔ بُوت بُوت خدای ہی امر بُوت بادشاہ ء نو کین جن
 لاپ پڑ بُوت۔ نون بادشاہ ء سد جنانی سوک کیشتر گیش بُوان بوتنت پر چیکہ آوان چچ
 اولاد نیست ات۔ بادشاہ ء نو کین جن ء نہہ ماہ پورہ بوتنت۔ بادشاہ یکت دانی ء زردات

وآئی ہمالہ داری ء اوشٹارینت۔ بادشاہ ء سد جنان اموت مدت سلا گرتنت، بازمین زرتو
 سوہرے پچ گرتنت ہے نلی ء دانتت کہ دانی ات۔ نلی ء گشتنت ہر وخت کہ زا بگے ودی
 یوت۔ آئی ء یکت سندو کے ء گن ودریاب ء دوروئے او آئی جلاؤٹ ء بولو ء اے چوری
 ء ایرگن۔ بادشاہ ء نوکین جن جاؤ گرت، دیست یکت بچکے یکت بچکے۔ نلی زن زرت
 ہر وکان سندو کے ء گرت ودریاب ء دوروات۔ جلاؤٹ ء بولو ء چوری ء ایرگرت۔
 بادشاہ بلجی ء لوٹت بخت گرت نلی گشت، من ندرپہ بادشاہ سلامت، منی زبان گنگ
 انت اگہ جانکشی بیت من گشتین۔ بادشاہ جانکشی ء کول دات۔ نلی گشت، اے
 بندوکان بولوے بد او پالی۔ بادشاہ پاد آحت وقہر ء گشت، بہرت منی بد او پالیس جن ء نیل
 کنت، اسپ ء دمب ء بندتے۔ بادشاہ ء سپاہی نوکین جن ء اش گرت کنان وچا بگ
 جنان اسپ ء دمب ء بستت، اسپ آرمے گرت کنان ات۔ بادشاہ ء سد جنین ماڑی ء
 در پچگاں حدان ء چارتنے آئی داو زنگ وپریات ء کس نہ آحت بید آئی گہار وزیر ء،
 نیل کنگ ء کڈ ء جقت۔ آئی گہار ووزیر بادشاہی دست وپادان کپقت نیٹ بادشاہ ء
 پرمان دات کہ نیل ملکتے ووزیر ء کس ء بہرتے۔ بل ایشر ء بگر آرمے،

بادشاہ ء ہر دو گونڈویں زہگ سندوک ء بند دریاب ء روان اتنت۔ یکت
 مردے پچ شوگ ء ات۔ سندوک ء دیست دریاب ء دورکت آپہازی کنان ء شت
 سندوک آورت۔ دریاب ء کز ء سندوک ء پچ گرت، ہر دوزا بگ لوچ وگلڑ بستت
 گریشگ وگریوان ء، شنتت دیم آحت پختی ملنے، چیلک ء چوٹ چوٹ پچ دات
 گشت، اے منی زاہگانی گنبد انت، چیلک گنبدے جوڑوت۔ ہر دوزا بگ تھا

شکت - یک تاکے شیر و یک پاچے حرماگ ایر گرت، گشت، ایشان بورت اے نہ
 کنت - جندے شت - ہر دوزہگ شیر و حرماگ وارتنت، گنبدء اندرء گوازی گرتنت
 و اب شکت - شپ روج یوتنت ماہ سال، اے ہر دوزہگ آحتت مزن یوتنت - بچکت
 چو کیں شاہزادگیں ورنائے یوت و جکت زبیاں شرز رنگیں کا ڈے یوت - بچکت نون ڈنء
 شت و شکار گرت - جکت گنبدے تہار و پگ و بچگ و کار گرت - یوت یوت یک روچے
 اما بادشاہ کہ آوانی پس ات امنگور رزت آحت - دیست گنبدء تہا پترت آپ چو نہیں
 پریرنگے ننگ - بادشاہ ہر پخت چماں دگہ پلوء چکرینت و لے چمے ماٹھ لیں جکت
 سکت یوتنت - جکت بادشاہ دیست دے لے مہرء پڑ یوت - جکت و براس آحت - بادشاہ
 بخت کرتے شما چو نہیں ات ادا - بچکت گشت، اما منکس زانن کہ ماہدء مزن یوتکن،
 بس - بادشاہ پہ بچک و سکت مہر گرت و آرزوئی براس گشت - ہر دوشکارء شکت و شپ
 و کاکنت گنبدء، لاڈیں جکت پہ کہیب لڈت - پر آوان نان و آپ آورت ایر گرت -
 بادشاہ روچے روچے شت و تی بادشاہی و لے ہوشے گون ہے جکت و بچک و ات -
 بادشاہ و سد جن بلی و زردانت و گشتنت تو پال جن کہ بادشاہ کجارت - بلی پال جت
 و پدگ و چارت دیست بادشاہ گون بچکت و جکت و گنبدء دیوان انت - زانتی اے بچکت
 و جکت اما انت کہ سندوک و گرتے - بہت مہیت روچے بادشاہ حال و کھی بیت و منی
 سل و کشیت - بلی بلڈیر ڈول ڈول یو ہان چو جا تو بیگ و شت اما گیاوان و گنبدء
 پترت - بادشاہ و بچکت شکارء شکتنت - بلی گشت، ندر پہ نواسگ، جکت و دروت گپت
 نشت و شاد گرت و پدء بخت کرتے، شما چو نہیں ات اے گیاوان و من ہیرات - جکت

دُورِ حالِ اُگشتے۔ بلی گشت، شتر! اے بکشا اے سبھی مرد کے انت گوں تہی براس ء
 ہمراہ انت روت کیت۔ جکت گشت، اے نے دُرسپے، بادشاہے چھپے ازانمین،
 ہمداروت کیت۔ بلی گشت، من قربان! اے روگ و آحتن معنای داریت، من
 ترا گشتین تہی بخت پاد آحتہ تو یک مزننا میں بادشاہ ء جن بنے بے من ترا پے گشتین دل ء
 مکنے۔ جکت گشت، چونین گپے؟ بکت گشت، بادشاہانی بے باوریں کارانت۔ کئے زانت
 آپ دل ترا الویت یانہ، تو آرا آزما یک ء پد سُرکن۔ جکت گشت، آپون؟ بلی گشت
 ، بادشاہ ء بکشا کوہ قاف ء پریانی بادشاہ ء جکت شرت ء ایرانت۔ ہر کس آئی ء کفت
 جکت امائی انت۔ اما جکت ء پرتہی براس ء بیاریت۔ بکت ء محتلب ایش ات کہ ہردو
 بمرنت۔ بادشاہ ء جکت ء عشق ء سکت و چارت نہ گرت۔ نیٹ دل ء حمر ء جکت ء
 گوں گشت۔ جکت گشت، بادشاہانی گپے ء چے باور! اگہ تو منی پلان شرط ء پورہ کن
 من تہی ان۔ بادشاہ جکت ء شرط ء منت، کئی و توشہ گرت سر گپت۔ راہ ء اما بلنگ دیتے
 گشت، بادشاہ سلامت انگو گجاروئے۔ بادشاہ گشت گرانمین کارے گردن ء کپتگ، منزل
 منی کوہ قاف انت۔ ملنگ گشت، راہ سکت انت ہر یک سے ۳ وار سلام بدے، شاہ پریان
 ء باگ ء برود یوال ء سر ء ایرکن و اب مرد۔ بادشاہ آئی گیاں چے اُشکت چے نہ اُشکت
 در پان ء دیم ء شت۔ ہر مردم سے ۳ وار سلام دات۔ شت شت کوہ قاف ء سر یوت۔
 دیت راہ ء دیوے، سے ۳ وار سلام دات۔ دیو گشت، ائے کہ سے ۳ وار سلام مداتینت ء من
 ترا جُ وارت، گپت آئی اسپ ء یکت پاچک ء بست ددہوج گرت۔ بادشاہ ء اسپ
 سے ۳ پاوہ سنان ء شت شت دُور وگہ دیوے راہ ء اوشتاتہ۔ بادشاہ سے ۳ وار سلام

دور دات۔ دیو گشت، ارمان کہ سہ ۳ وار سلام مداتے منی دپارے ہوتے۔ گپت اسپ،
 دوی پاچک، بست دوارتے۔ بادشاہ اسپ دوپادان وتارا گمر کنان، دیم، گشت۔
 دگہ دیوے دیت سہ ۳ سلام دات۔ آدیو ام انچو گشت و اسپ، پاچک بست۔ اسپ
 یکت پاد، گزان، دیمتر، گشت دگہ دیوے راہ، بست۔ بادشاہ سہ ۳ سلام دات۔ دیو ما
 ذول گشت و اسپ، پاد، بست۔ بادشاہ ایر پکت اسپ، اشت۔ پیادگ، گشت۔ وئی
 سنج و سلاہاں سودا گرت و بڑ و میش گپت۔ راہ، رستردنہارانی دپ، دات گشت شاہ پر بیان
 باگ، سر بوت۔ شپ آحت بادشاہ دمبر تک ات۔ دیوال، سر، ایر گرت چارت
 چارت داب گشت۔ شپ، گڈی پاس، پورانی پاشی، پری آحت دیوال، گشت۔ شاہ
 پر بیان، جکت وئی دست، بادشاہ، سر، ایر گرت تاکہ داب انت۔ گشت برہ کہ سنگے
 ہے۔ بادشاہ پکت سنگے بوت۔ بن ایشرا گبرا آرز:

پکت و جکت بادشاہ، راہ چارنت بادشاہ و دیو عیت۔ نیٹ پکت گشت، بادشاہ
 ضرور ہے بوت من رہین پدورند، اش جنین۔ پکت کھی و تو شک گرت سر گپت۔ راہ
 ملنگ دیت گشت، اے نوجوان گجا دیم کر تلتے؟ پکت گشت، ویلے سر آحت سنگے کوہ
 قاف گشت پدورند، اش جنین؟ ملنگ گشت، راہے سکین! چتے گوشدار، ہر کس، سہ ۳ وار
 سلام کن، اسپ تئی مرت بڑ و میش بگر بزور، شاہ پر بیان، باگ، برو، دیوال، سر ایر کن
 داب مرو۔ پکت ملنگ، گپاں چے اشکت و چے نہ اشکت و یکت کش، اسپ، دت،
 گشت گت کو قاف، سر بوت، دیت دیوے راہ، اوشتات۔ سہ ۳ وار سلام دات۔
 دیو گشت، ارمان کہ سہ ۳ وار سلام مداتے ترا وئی اسپ، یک دپو بے کرشن۔ گپت اسپ

ء یک پاچک ء بست واریر بُرت۔ دیم ء وگہ دیوے آحت و بچکت سہ ۳ وار سلام
 دات۔ اے دیوانچو گشت و اُسپ ء پاچکے بست۔ اے ذول ء اُسپ ء ہر چار پاچک
 دیوانی دیار بوتنت۔ بچکت اُسپ ء اشت ووتی سنج و سلاہان سودا کرت و بازیں بُز و میشہ
 گپت راہی بُوت۔ راہ ء رسترونہاران یکت یکت دیان ء اشت شاہ پریان ء شہر ء
 سر بُوت۔ اود ء اشت شاہ پریان ء باگ ء دیوال ء سر ء ایر گرت۔ دم بُرتگ ات راہ
 چارت چارت پاشی ء پری چاپ جنان ویب کنان آحتت۔ شاہ پریان ء بکت وتی
 دست ء ایر گرت بچکت ء سر ء تاکن بے سُدھ و اب انت۔ آ نرائے جوڑ گرت چگل
 دات۔ ملن ایشر ء بگر آرا۔ بکت چارت چارت بادشاہ ویرا سے نہ آحتت نیٹ بے وس
 بُوت۔ مردین پُنج گورا گرت و سنج و سلاہان رُرت سر گپت۔ آحت راہے ء ملنگ دیستہ
 گشت، اوبلی بی تو کجا؟ بکت داشت گشت، تو چون زانتے من زالبو لے اُن؟ ملنگ
 گشت، تو چون زانتے من زالبو لے اُن؟ ملنگ گشت، اگر من انکس مزانین گرا اے
 گیاوان ء نہ گردین۔ من باز زانین و لے وخت تکت انت تنی مز لے دُوریں، گوشدار،
 ہر کس ء سہ ۳ وار سلام کن، اُسپ تنی مُرت سنج و سلاہان بُز و میش کن۔ شاہ پریان ء باگ ء
 برو۔ دیوال ء سر ء ایر کن و اب مرو۔ بکت اُشت اُشت بازیں وخت ء پد کوہ قاف ء سر
 بُوت۔ دیست راہ ء دیوے اوشتاتہ۔ سہ ۳ وار سلام دات۔ دیو گشت، ارمان کہ سہ ۳ وار
 سلام مداتین شہما ہر دو منی دپ ء آنتت۔ گپت اُسپ ء یکت پاچک ء وارت۔ اولی و رُء
 اُسپ ء ہر چار پاچک دیوانی دل ء درد ء و ابوتنت۔ بکت اُسپ ء اشت و سنج و سلاہان
 سودا کرت۔ بُز و میش گپت راہ ء رسترونہاراں یکت یکت دیان ء اشت شاہ پریان ء شہر ء

سر نوت۔ اودھ لٹ شاہ پر یانہ باگ و دیوال و سر و امیر گرت۔ وتی یکت لنگک و نوت
 دوادے مان گرت۔ در این شب لنگک و درود و اب چمان نہ آحت۔ شب و گدای
 پاس و پور و پاشی و پری آحت دیوال و نشتت۔ پر یانی بادشاہ و جکت آحت وتی دست
 و اما جکت و سر و امیر گرت۔ جکت گیت باسک و اش دیوال و آدمیم دور داتے۔ پری
 گشت ہر کس استے من تنی ان۔ جکت گشت، شتر و لے گیش شمن پیش دواے رنگ و مردم
 آحتمت یا نہ؟ پری گشت، بے او من آوان سنگ سیاہ کرتن۔ جکت گشت، من اما
 ہر ڈوکان اش تو زندگ و وراہ لوٹس۔ پری وتی دست و پخت گرت ہر ڈوک و ذراہ و جوڑ
 وتی اما ڈیل و ڈول و پاؤ آحت۔ بادشاہ پری و دیست دل و گشت اولی جکت پے اے
 دومی۔ بادشاہ و پکت و گہار کہ مردینانی و پچان و درست نوت۔ او پری، ہر چار سر کپخت
 آحتت اما گنبد و سر نوتنت۔ پکت و گہار آرا اندری سخی گرت کہ من مردے نہ ان تنی
 گہار ان و لے بادشاہ و سخی مکنے۔ بے باورین بادشاہ جکت و گنبد و نہ دیست و پ و
 ارمان گرت و لے دل و ووش ات۔ بادشاہ پری و پے ہر ڈولیس دام و دانگ امیر گرت و لے
 پری دست نہ آحت۔ نیٹ بادشاہ اما جکت و وتی دل و حال دات کہ پری و سخی پکت کہ
 بادشاہ آرا و دل دانگ۔ بادشاہ چوزانت کہ اما جکت مردینانی پوشاک پوشنگ۔ جکت
 گشت، شتر من گشینے۔ دومی روج بادشاہ دواڑگ جت گت۔ جکت گشت، تو کتے دل و
 بدار پر چیکہ پری منادول دانگ چومیت زہر بگریت بال کنت بروت۔ جکت یکت روج
 پری و سخی گرت۔ پری گشت، من مالہ شمنے و رستانی حالان سخی ان پر چیکہ منی مرشد
 یکت ملنگے۔ من اے ام زانمین کہ تو پکتے نہ و پلان کس و گہار و، اے بادشاہ گتے پس

انت۔ پری دُرسِت کتوۂ گُرت گُشت، نون چے صلہ انت۔ پری گُشت۔ بادشاہ ۽ بگُش
 پھانانے پکن۔ آ نان ۽ شہر ۽ دُرسِت مردین و جنینان بلوٹ۔ اودۂ دُرسِت نان ۽ رند
 یکت یکت کتو بگُشت۔ من پری گڈ ۽ کسبے کارین اگہ ترا پسند بوت من تی ان، اگہ نہ،
 ہرچی تی دل ۽ آحت، پکن، جکت بادشاہ ۽ آنچو گُشت۔ بادشاہ گُشت نان ۽ شون و دمدم ۽
 لکت۔ بلن ایشر ۽ بگر آرزۂ۔

سوداگر ۽ مملک سکت ڈکال بوت۔ آ گوں و تی جن و مٹلا و مخلوک ۽ آحت اے
 بادشاہ ۽ شہر ۽ و تاک گُرت۔ بادشاہ آوان ام نان ۽ لوٹ۔ ورو ورون بوت، ہرنج
 و گوشت بوت۔ نان ۽ پد بادشاہ پڑو گُرت کہ ہر مردم یکت یکت کتوے بگُشیت، تناشپ ۽
 گڈی پاس ۽ سوداگر، بلی، بادشاہ ۽ سد جن، مٹلا اودگہ درست گونڈ گونڈین کتو گُشتنت۔
 پورانی پاشی ۽ پری پاد آحت گُشت، تمام دیوان گوش بدارت، ہر کس آدانت آرزۂ پُچر
 کنت، ہر کہ حدنت آقلن بیت ہر کہ جکت آئی زبان چکت ۽ در کیت۔ دُرسِت پُچت
 نشتنت۔ پد ۽ پری گُشت، پُش سوداگرے ات، آئی دو جکت اتنت۔ جندے گون جن ۽
 گُشت نچ ۽، جکال کلپیں مٹلا ۽ اڈا اشت۔ ایشر و آ۔ پری دُرسِت کتوۂ گُرت۔ بادشاہ
 وزیر دُرسِت زانتنت کہ چے حسابے۔ پری کتوۂ حلاس گُرت نشت۔ بادشاہ پاد آحت
 و گُشت، پری ۽ کتوۂ مناسکت پسند انت و من و تی نچ ۽ سور گون اے پری ۽ کینن۔ بلی
 سوداگر و مٹلا و سد جنان اودگہ بازان زندہ نیل گُرت و گُشت۔ بادشاہ و تی اما جن ۽ وزیر ۽
 کس ۽ ش گُشت و آورت۔ پریانی بادشاہ ۽ سور باز پد دمدم گون اے بادشاہ ۽ بچک ۽
 بوت۔ بادشاہ ہر دکان زرشان گُرت۔ من ام مٹشے زرشان راہ ۽ راہنران پلکت بُرت۔

میر عاقل خان مینگل

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ